

อพยพ

ครอบครัวของยาโคบ อาศัยอยู่ในอียิปต์

1 นี้แหละเป็นชื่อบุตรของอิสราเอลที่เข้ามาในประเทศอียิปต์ ท่านเหล่านี้กับทั้งครอบครัวของท่านได้มากับยาโคบ

2 คือ รูเบน ลีเมโอน เลวี และยูดาห์

3 อิสสาคาร์ เศบูลุน และเบนยามิน

4 ดาน และนัฟทาลี กาดและอาเชอร์

5 คนทั้งปวงที่ออกมาจากนั้น-เอวของยาโคบรวมเจ็ดสิบคนด้วยกัน ส่วนโยเซฟนั้นอยู่ที่ประเทศอียิปต์แล้ว

6 แล้วโยเซฟกับพี่น้องทุกคนทั้งบรรดาคนยุคนั้น ถึงแก่ความตายเสียหมด

การทวีเป็นประเทศ

7 และบุตรของอิสราเอลมีลูกหลานมาก และเพิ่มจำนวนขึ้นมาก พวกเขาทวีมากขึ้น และมีกำลังมากทีเดียว และแพร่หลายไปจนเต็มแผ่นดินนั้น

8 บัดนี้ มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชสมบัติ ในประเทศอียิปต์ ซึ่งมีได้รู้จักกับโยเซฟ

9 และพระองค์ทรงประกาศแก่ชนชาติของพระองค์ว่า "ดูเถิด ประชาชนชนชาติอิสราเอลมี

มากกว่าและมีกำลังยิ่งกว่าเราอีก

10 มาเถิด ให้เราใช้สติปัญญาในเรื่องพวกนี้กับเขา เกรงว่าเขาจะทวีมากขึ้น แล้วต่อมาเมื่อเกิดสงครามขึ้น เขาจะสมทบกับพวกข้าศึกของเรา สู้รบกับเรา แล้วจะยกออกไปจากอาณาจักร"

11 เหตุฉะนั้น เขาจึงตั้งนางงานให้เบียดเบียนคนอิสราเอลด้วยงานตรากตรำ และเขาทั้งหลายสร้างเมืองเก็บราชสมบัติของฟาโรห์ คือเมืองปัทม และเมืองรามเสส

12 แต่ยิ่งเบียดเบียนชนชาติอิสราเอล ชนชาติอิสราเอลก็ยิ่งทวีมากขึ้น และยังแพร่หลายออกไป ชาวอียิปต์ก็ทุกข์ใจเนื่องด้วยชนชาติอิสราเอล

13 ชาวอียิปต์จึงบังคับชนชาติอิสราเอลให้ทำงานหนัก

14 และทำให้ชีวิตของเขาขมขื่น เพราะงานหนักที่เขากระทำนั้น เช่นทำปูนสอ ทำอิฐและทำงานต่างๆที่ทุ่งนา เขาถูกบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิด

15 และกษัตริย์อียิปต์ทรงตรัสกับนางผดุงครรภ์ชาวฮีบรู ซึ่งคนหนึ่งชื่อชิฟราห์และอีกคนหนึ่งชื่อปุอาห์

16 และพระองค์ตรัสว่า "เมื่อ

(1) ปฐก 46:8-27 (5) ปฐก 46:26-27 (6) ปฐก 50:26 (7) กจ 7:17

(8) กจ 7:18-19 (9) ปฐก 26:16 (10) สดต 83:3-4 (11) ปฐก 47:11; อพย 1:14

(13) ปฐก 15:13 (14) กตว 20:15; สดต 81:6 (15) อพย 2:6 (16) มธ 2:16; กจ 7:19

เข้าไปทำการคลอดให้แก่หญิงฮีบรู และเห็นเขาอยู่บนแผ่นคิลา ถ้าเป็นเด็กชายก็ให้ฆ่าเสีย แต่ถ้าเป็นเด็กหญิงก็ให้ไว้ชีวิต” 17 แต่นางผดุงครรภ์ยำเกรงพระเจ้า จึงมิได้ทำตามที่กษัตริย์อียิปต์สั่งเขานั้น แต่ปล่อยให้บุตรชายรอดชีวิต 18 กษัตริย์อียิปต์จึงรับสั่งให้นางผดุงครรภ์เข้าเฝ้า และตรัสแก่เขาว่า “เหตุใดเจ้าจึงทำอย่างนี้ คือปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต” 19 นางผดุงครรภ์จึงกราบทูลฟาโรห์ว่า “เพราะหญิงฮีบรูไม่เหมือนหญิงอียิปต์ เพราะเขามีกำลังมากจึงคลอดบุตรโดยเร็ว และนางผดุงครรภ์มาหาเขาไม่ทัน” 20 เพราะฉะนั้น พระเจ้าทรงโปรดปรานนางผดุงครรภ์นั้น พลไพร่ยิ่งทวีมากขึ้นและมีกำลังเข้มแข็งมาก 21 และต่อมา เพราะนางผดุงครรภ์นั้นยำเกรงพระเจ้า พระองค์จึงได้ทรงให้เขาทั้งสองมีครอบครัว 22 ฝ่ายฟาโรห์จึงรับสั่งแก่บ่าวไพร่ทั้งปวงของพระองค์ว่า “บุตรชายทุกคนที่เกิดมาให้เอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ แต่บุตรสาวทุกคนให้รอดชีวิตอยู่ได้”

กำเนิดของโมเสส ธิดาฟาโรห์รับโมเสสไว้ เป็นบุตรเลี้ยง

2 ยังมีชายวงศ์วานเลวีคนหนึ่ง ได้หญิงสาวคนเลวีมาเป็นภรรยา 2 หญิงนั้นตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย และเมื่อนางเห็นว่าการกเป็นเด็กที่มีรูปงาม นางจึงซ่อนทารกไว้ถึงสามเดือน 3 ครั้นนางจะซ่อนทารกต่อไปอีกไม่ได้แล้วก็เอาตะกร้าสานด้วยต้นกก ยัดด้วยยางมะตอย และชัน เอาทารกใส่ลงในตะกร้า แล้วนางนำไปวางไว้ที่กอปรือริมแม่น้ำ 4 ส่วนพี่สาวยืนอยู่แต่ไกล คอยดูว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่น้อง 5 และพระราชธิดาของฟาโรห์ลงไปสระที่แม่น้ำ และพวกสาวใช้เดินไปตามริมฝั่งแม่น้ำนั้น และเมื่อพระนางเห็นตะกร้าอยู่ระหว่างกอปรือ จึงสั่งให้สาวใช้ไปนำมา 6 และเมื่อเปิดตะกร้าขึ้นออกก็เห็นทารก และตื้นืด ทารกนั้นกำลังร้องไห้ พระนางจึงทรงกรุณาทารกนั้น และตรัสว่า “นี่เป็นลูกชาวฮีบรู” 7 พี่สาวทารกจึงทูลถามพระราชธิดาของฟาโรห์ว่า “จะให้

(17) อพย 1:21; สภข 16:6 (19) ยชว 2:4; 2 ซมอ 17:19-20 (20) ปฐก 15:1 (21) 1 ซมอ 2:35; 2 ซมอ 7:11 (22) กจ 7:19 (1) อพย 6:16-20; กตว 26:59 (2) กจ 7:20; สบ 11:23 (3) ปฐก 6:14; 14:10 (4) อพย 15:20 (5) กจ 7:21

หม่อมฉันไปหานางนมชาวฮีบรู มาเลี้ยงทารกนี้ให้พระนางใหม่” 8 พระราชธิดาของฟาโรห์จึงมีรับสั่งแก่เธอว่า “ไปหาเถิด” หญิงสาวนั้นจึงไปเรียกมารดาของทารกนั้นมา

9 ฝ่ายพระราชธิดาของฟาโรห์ จึงตรัสสั่งนางว่า “รับเด็กนี้ไปเลี้ยงไว้ให้เรา แล้วเราจะให้ค่าจ้างแก่เจ้า” นางจึงรับทารกไปเลี้ยงไว้

10 แล้วทารกนั้นก็โตขึ้น และนางก็พาเขามาถวายพระราชธิดาของฟาโรห์ และเขากลายเป็นบุตรเลี้ยงของพระนาง และพระนางประทานชื่อว่า โมเสส และตรัสว่า “เพราะเราได้จุดเขาขึ้นมาจากน้ำ”

โมเสสป้องกันชาวฮีบรู ที่ถูกกดขี่

11 และต่อมา ในวันเหล่านั้น ครั้งโมเสสเติบโตขึ้นแล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกพี่น้อง และเห็นพวกเขาต้องทำงานตรากตรำ โมเสสเห็นคนอียิปต์คนหนึ่ง กำลังตีคนฮีบรู ซึ่งเป็นชนชาติเดียวกันกับตน

12 ท่านก็มองดูชายชราและเมื่อท่านเห็นว่า ไม่มีผู้ใดอยู่ที่นั่น ท่านจึงฆ่าคนอียิปต์นั้นเสีย แล้วซ่อนศพไว้ในทราย

13 และเมื่อโมเสสออกไปอีกใน

วันรุ่งขึ้น ดูเถิด มีชาวฮีบรูสองคนต่อสู้กันอยู่ ท่านจึงกล่าวแก่คนที่ทำผิดนั้นว่า “ท่านตีพี่น้องของท่านเองทำไม”

14 และเขาตอบว่า “ใครแต่งตั้งท่านให้เป็นเจ้านาย และเป็นตุลาการปกครองพวกข้าพเจ้า ท่านตั้งใจจะฆ่าข้าพเจ้าเหมือนกับที่ได้ฆ่าคนอียิปต์คนนั้นหรือ” โมเสสจึงกลัว และนึกว่า “เรื่องนั้นได้ลือกันไปทั่วแล้ว เป็นแน่”

15 เมื่อฟาโรห์ทรงได้ยินถึงเรื่องนี้ก็หาช่องที่จะประหารชีวิตโมเสสเสีย แต่โมเสสหนีจากพระพักตร์ของฟาโรห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินมีเดียน ท่านจึงนั่งลงที่ริมบ่อน้ำแห่งหนึ่ง

โมเสสอยู่ที่แผ่นดินมีเดียน เป็นเวลาสี่สิบปี

16 ฝ่ายบุโรหิตของคนมีเดียนมีบุตรสาวเจ็ดคน หญิงเหล่านั้นก็มาตักน้ำใส่รางให้ฝูงแพะแกะของบิดากิน

17 และพวกเลี้ยงแกะมาไล่หญิงเหล่านั้น แต่โมเสสลุกขึ้นช่วยหญิงเหล่านั้น และให้ฝูงแพะแกะของเธอกินน้ำ

18 และเมื่อหญิงเหล่านั้นกลับไปหาเรอเอลบิดาของเธอ บิดาถามว่า “วันนี้ทำไมพวกเจ้าจึงกลับมาเร็ว”

(10) กจ 7:21 (11) กจ 7:23-24; สบ 11:24-26 (12) กจ 7:24-25

(13) สภข 25:8; กจ 7:26-28 (14) วนฉ 6:27; กจ 7:27-28 (15) ปฐก 24:11; 29:2

(16) ปฐก 24:11, 13, 19; 29:6-10 (17) ปฐก 26:19-21 (18) กตว 10:29; อพย 3:1

19 และเธอตอบว่า "มีคนอียิปต์คนหนึ่งช่วยพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของพวกเลี้ยงแกะ ทั้งยังตักน้ำให้พวกข้าพเจ้าและให้ฝูงแพะแกะกินด้วย"

20 บิดาจึงถามบุตรสาวของท่านว่า "แล้วชายผู้นั้นอยู่ที่ไหนทำไมจึงทิ้งเขาไว้ล่ะ ไปเชิญเขามาเพื่อจะรับประทานอาหารซี"

21 โมเสสก็เต็มใจอาศัยอยู่กับเรอูเอล แล้วเรอูเอลก็ยกคิปีป-ราห์บุตรสาวให้แก่โมเสส

22 นางก็คลอดบุตรชายคนหนึ่ง โมเสสจึงตั้งชื่อว่า เกอร์โซม เพราะท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวอาศัยอยู่ต่างประเทศ"

23 และต่อมา ครั้นเวลาล่วงมา ช้านาน กษัตริย์อียิปต์ก็สิ้นพระชนม์ ชนชาติอิสราเอลก็เศร้าใจมาก เพราะเหตุที่เขาเป็นทาส เขาจึงร้องคร่ำครวญ และเสียงร่ำร้องของเขาตั้งขึ้นไปถึงพระเจ้า ด้วยเหตุที่เป็นทาสนี้

24 และพระเจ้าทรงสดับฟังเสียงคร่ำครวญของเขา พระเจ้าจึงทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

25 พระเจ้าจึงทอพระเนตรชนชาติอิสราเอล แล้วพระเจ้าทรงเอาใจใส่พวกเขา

พุ่มไม้ที่ไฟลุกโชนอยู่

พระเจ้าทรงเรียกโมเสส

3 ฝ่ายโมเสสเลี้ยงฝูงแพะแกะของเยโรฟอตาของเขา ผู้เป็นปุโรหิตของคนมีเดียน และท่านได้พาฝูงแพะแกะไปด้านหลังของถิ่นทุรกันดาร และมาถึงภูเขาของพระเจ้า คือโฮเรบ 2 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่โมเสสในเปลวไฟซึ่งอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ โมเสสจึงมองดูและดูเถิด พุ่มไม้นั้นมีไฟลุกโชนอยู่ แต่พุ่มไม้นั้นมิได้ไหม้ไหม้ไป

3 โมเสสจึงกล่าวว่า "ข้าจะแวะเข้าไปดูสิ่งแปลกประหลาดนี้ว่าเหตุไฉนพุ่มไม้จึงไม่ไหม้"

4 และเมื่อพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรเห็นเขาเดินเข้ามาดู พระเจ้าจึงตรัสแก่เขาออกมาจากท่ามกลางพุ่มไม้นั้นว่า "โมเสส โมเสส" และโมเสสทูลตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"

5 พระองค์จึงตรัสว่า "อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์"

6 แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า "เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ" และโมเสสปิดหน้า

(20) ปฐก 31:54 (21) อพย 4:25; 18:2 (22) อพย 4:20 (23) พบญ 26:7; กจ 7:34 (24) ปฐก 12:1-3; 15:13-14 (25) อพย 3:7 (1) อพย 2:16; 4:18 (2) พบญ 33:16 (3) กจ 7:31 (4) พบญ 33:16 (5) ยชว 5:15 (6) 1 พกษ 19:13; มธ 22:32

เสีย เพราะกลัวไม่กล้ามองดูพระเจ้า

7 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราเห็นความทุกข์ของพลไพร่ของเราที่อยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว และได้ยินเสียงร้องของเขา เพราะเหตุพวคนายงานของเขาด้วยเรารู้ถึงความทุกข์ร้อนต่างๆ ของเขา

8 และเราลงมาเพื่อจะช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากมือของชาวอียิปต์ และนำเขาออกจากประเทศนั้น ไปยังแผ่นดินที่อุดมกว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือไปยังที่อยู่ของชาวคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ และคนเยบูนู

9 เพราะฉะนั้น ดุเถิด บัดนี้คำร้องของชนชาติอิสราเอลมาถึงเราแล้ว ทั้งเราได้เห็นการข่มเหงซึ่งชาวอียิปต์กระทำต่อเขาแล้ว

10 เพราะฉะนั้น จงมาเถิด บัดนี้เราจะใช้เจ้าไปเฝ้าฟาโรห์ เพื่อเจ้าจะได้พาพลไพร่ของเรา คือชนชาติอิสราเอล ออกจากอียิปต์"

11 ฝ่ายโมเสสจึงทูลพระเจ้าว่า "ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า ซึ่งข้าพระองค์จะไปเฝ้าฟาโรห์และจะนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์"

ยิปต์"

12 พระองค์จึงตรัสว่า "เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และนี่จะเป็นหมายสำคัญให้เจ้ารู้ว่าเราใช้ให้เจ้าไป คือเมื่อเจ้านำพลไพร่ออกจากอียิปต์แล้ว เจ้าทั้งหลายจะมาปรนนิบัติพระเจ้าบนภูเขานี้"

13 และโมเสสทูลพระเจ้าว่า "ดูเถิด เมื่อข้าพระองค์ไปหาชนชาติอิสราเอล และบอกพวกเขาว่า 'พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน' และเขาจะพูดกับข้าพเจ้าว่า 'พระองค์ทรงพระนามว่ากระไร' ข้าพระองค์จะกล่าวแก่เขาอย่างไร"

14 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า "เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น" แล้วพระองค์ตรัสว่า "เจ้าจงไปบอกชนชาติอิสราเอลว่า 'เราเป็นได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย'"

ทรงเรียกโมเสสให้นำ

คนอิสราเอลออกจากอียิปต์

15 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสอีกว่า "เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่าดังนี้ 'พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านคือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัคและพระเจ้าของยาโคบ ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาหาท่าน' นี่เป็นนามของเราตลอด

(7) อพย 1:11; 2:23-25 (8) ปฐม 15:13-16, 19-21; 46:4; 50:24-25; อพย 6:6-8

(9) อพย 1:11, 13-14; 2:23 (10) ปฐม 15:13-14 (11) อพย 4:10; 1 ซมอ 18:18

(12) ปฐม 31:3; อพย 4:8, 12, 15 (14) อพย 6:3; ยน 8:24 (15) สดด 30:4; 97:12

ไปเป็นนิตย์ และนี่เป็นที่ระลึก
ของเราตลอดทุกชั่วอายุ

16 จงไปรวบรวมพวกผู้ใหญ่
ของอิสราเอลให้มาประชุม
พร้อมกัน แล้วกล่าวแก่เขาว่า
“พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพ
บุรุษของท่าน คือพระเจ้าของ
อับราฮัม ของอิสอัค และของ
ยาโคบ ปรากฏแก่ข้าพเจ้า ตรัส
ว่า “แท้จริงเราลงมาย่อมเจ้าทั้ง
หลายแล้ว และได้เห็นสิ่งซึ่งเขา
ได้กระทำแก่เจ้าในอียิปต์

17 และเราได้กล่าวไว้แล้วว่า
เราจะพาเจ้าทั้งหลายไปให้พ้น
จากความทุกข์ในประเทศอียิปต์
ไปยังแผ่นดินของชาวคานาอัน
คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนเป-
ริสซี คนฮีไวต์และคนเยบสุส ไป
ยังแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้ง
ไหลบริบูรณ์”

18 และเขาก็จะเชื่อฟังคำของ
เจ้า แล้วพวกเจ้า ทั้งเจ้ากับพวก
ผู้ใหญ่ของคนอิสราเอล จงพา
กันไปเฝ้ากษัตริย์ของอียิปต์และ
เจ้าจงทูลพระองค์ว่า “พระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรู ทรง
ปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย
บัดนี้ ขอได้โปรดให้ข้าพระองค์
เดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสัก
สามวันเพื่อจะถวายเครื่องบูชา
แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา’
19 เรารู้แน่แล้วว่า กษัตริย์แห่ง

อียิปต์จะไม่ยอมให้พวกเจ้าไป
แม้กระทั่งโดยหัตถ์อันทรงฤทธิ์
20 และเราจะเหยียดมือของเรา
ออกประหารอียิปต์ด้วยมหัศ-
จรรย์ต่างๆของเราที่เราจะกระ-
ทำในท่ามกลางประเทศนั้น แล้ว
หลังจากนั้น กษัตริย์ก็จะยอม
ปล่อยพวกเจ้าไป

21 และเราจะให้พลไพร่เป็น
ที่โปรดปรานในสายตาของชาว
อียิปต์ และต่อมา เมื่อเจ้าทั้ง
หลายออกไปก็จะไม่ต้องไปมือ
เปล่า

22 แต่ผู้หญิงทุกคนจะขอเครื่อง
เงิน เครื่องทองและเสื้อผ้าจาก
เพื่อนบ้านของเขา และจากหญิง
ที่อาศัยอยู่ในเรือนของเขา และ
เจ้าจงเอาของเหล่านั้นไปแต่งให้
บุตรชายหญิงของเจ้า และเจ้าจะ
ได้รับเอาสิ่งของของชาวอียิปต์”

การอัศจรรย์สำหรับ

คนที่ไม่เชื่อ

4 โมเสสจึงทูลตอบว่า “แต่ ดู
เถิด เขาจะไม่เชื่อข้าพระ
องค์ หรือฟังเสียงของข้าพระ
องค์เพราะเขาจะว่า ‘พระเย-
โฮวาห์มิได้ทรงปรากฏแก่ท่าน
เลย’”

2 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสส
ว่า “อะไรอยู่ในมือของเจ้า” และ
ท่านทูลว่า “ไม้เท้า”

3 และพระองค์ตรัสว่า “โยนลงที่

(16) ปฐม 50:24; อพย 2:25 (17) ปฐม 15:13-21; 46:4 (18) อพย 4:31; 5:1, 3

(19) อพย 5:2 (20) อพย 6:6; 9:15; 11:1; 12:31-37; พบท 6:22; นม 9:10

(21) อพย 11:3; 12:36; 1 พทษ 8:50 (22) อพย 11:2; 33:6; โยบ 27:17; สภษ 13:22

พื้นดินเกิด” ท่านจึงโยนไม้เท้าลงบนพื้นดิน ไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงู โมเสสก็หลบหนีจากงูไป 4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เอื้อมมือของเจ้าและจับหางงูไว้” ท่านก็เอื้อมมือของท่านและจับหางงู มันก็กลายเป็นไม้เท้าอยู่ในมือของท่าน 5 “เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ได้ทรงปรากฏแก่เจ้าแล้ว”

6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสอีกว่า “เอามือของเจ้าสอดไว้ที่อกของเจ้า” ท่านก็สอดมือของท่านไว้ที่อกของท่าน และเมื่อชักมือออก ดูเถิด มือของท่านก็เป็นโรคเรื้อน ขาวเหมือนหิมะ

7 พระองค์จึงตรัสว่า “เอามือของเจ้าสอดไว้ที่อกของเจ้าอีกครั้งหนึ่ง” โมเสสก็สอดมือของท่านเข้าอกของท่านอีก แล้วท่านชักมือออกจากอกมา และดูเถิด มีก้อนกลับกลายเป็นเหมือนเนื้อหนังส่วนอื่นของท่าน

8 “และต่อมา ถ้าเขาจะไม่เชื่อเจ้า และไม่ฟังเสียงแห่งหมายสำคัญแรก เขาก็จะเชื่อเสียงแห่งหมายสำคัญที่สอง

9 และต่อมา ถ้าเขาไม่เชื่อหมาย

สำคัญทั้งสองครั้งนี้ ทั้งไม่ฟังเสียงของเจ้า เจ้าจงตักน้ำในแม่น้ำและเทลงที่ดินแห้ง แล้วน้ำที่เจ้าตักมาจากแม่น้ำนั้นจะกลายเป็นเลือดบนดินแห่งนั้น”

อาโรนจะเป็นผู้พูดแทนโมเสส 10 แต่โมเสสทูลพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิใช่คนพูดคล่อง ทั้งในกาลก่อนและตั้งแต่เวลาที่พระองค์ตรัสกับข้าพระองค์รับใช้ของพระองค์ แต่ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง และพูดซ้ำ”

11 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับท่านว่า “ผู้ใดเล่าที่สร้างปากมนุษย์หรือทำให้เป็นใบหูหนวก ตาดีหรือตาบอด เราพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ

12 เพราะฉะนั้น จงไปเถิด บัดนี้เราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และจะสอนคำซึ่งเจ้าควรจะพูด”

13 แต่ท่านทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงโปรดใช้ผู้อื่นไปเถิด”

14 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อโมเสส พระองค์จึงตรัสว่า “เจ้ามีพี่ชายคืออาโรนคนเลวีไม่ใช่หรือ เรา รู้แล้วว่าเขาเป็นคนพูดเก่ง และดูเถิด เขากำลังเดินทางมาพบเจ้าด้วย เมื่อเขาเห็นเจ้าเขาก็จะดีใจ

(5) อพย 3:6, 15; 4:31; 19:9 (6) กตว 12:10 (7) พบญ 32:39 (8) อพย 7:6-13 (9) อพย 7:19-20 (10) อพย 3:11; 4:1 (11) สดต 94:9; 146:8 (12) อสย 50:4 (13) ยนา 1:3 (14) อพย 4:27; กตว 11:1, 33

15 เจ้าจะพูดกับเขา และบอกสิ่งซึ่งเขาควรจะทำ แล้วเราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และปากของเขา และเราจะสอนเจ้าว่าควรจะทำประการใด

16 และเขาจะเป็นผู้พูดแก่พลไพร่แทนเจ้า และเขา คือเขาเองจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็นผู้แทนพระเจ้าแก่เขา

17 เจ้าจงถือไม้เท้าไว้ในมือของเจ้า สำหรับทำหมายสำคัญ”

โมเสสกลับไป

ยังอียิปต์

18 โมเสสจึงกลับไปหาเยโรธอพอตาของตน และบอกกับเขาว่า “ข้าพเจ้าขอลากลับไปหาพี่น้องของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในอียิปต์ เพื่อจะได้ดูว่าเขายังมีชีวิตอยู่หรือไม่” ฝ่ายเยโรธตอบโมเสสว่า “ไปโดยสันติภาพเถิด”

19 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสในแผ่นดินมีเดียนว่า “กลับไปอียิปต์ เพราะคนทั้งหมดที่หาช่องประหารชีวิตเจ้า นั้นตายแล้ว”

20 โมเสสจึงให้ภรรยาและบุตรชายของตนซึ่งลากลับไปยังแผ่นดินอียิปต์ ส่วนโมเสสก็ถือไม้เท้าของพระเจ้าในมือของท่านไปด้วย

21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เมื่อเจ้ากลับไปถึงอียิปต์ จง

กระทำมหัศจรรย์ต่างๆซึ่งเรามอบไว้ในมือของเจ้าแล้วนั้นต่อหน้าฟาโรห์ แต่เราจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง เพื่อเขาจะไม่ยอมให้พลไพร่ไป

22 และเจ้าจะทูลฟาโรห์ว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า คนอิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา คือเป็นบุตรหัวปีของเรา

23 เราจึงบอกแก่เจ้าว่า “จงปล่อยบุตรของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา” และถ้าเจ้าไม่ยอมให้เขาไป ดูเถิด เราจะประหารชีวิตบุตรชายของเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้าเสีย”

24 และต่อมา ณ ที่พิภวะระหว่างทาง พระเยโฮวาห์เสด็จมาพบโมเสส และจะประหารชีวิตของท่านเสีย

25 ครั้นนั้นนางคิปีปราชินีจึงเอาหินคมตัดหนังที่ปลายองคชาตบุตรชายของตนออกแล้วทิ้งไว้ที่เท้าของโมเสสกล่าวว่า “จริงนะท่านเป็นสามีผู้ทำให้โลหิตตก”

26 พระองค์จึงทรงละท่านไว้ นางจึงกล่าวว่า “ท่านเป็นสามีผู้ทำให้โลหิตตก” เนื่องจากพิธีเข้าสู่หนัด

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า “จงไปพบกับโมเสสในถิ่นทุรกันดาร” เขาก็ไปพบกับท่านที่ภูเขาของพระเจ้าและจับ

(15) อพย 4:12, 30 (16) อพย 7:1-2 (18) อพย 2:21; 3:1 (19) ปฐก 46:3, 6

(20) อพย 18:3-4 (21) อพย 3:20; 11:9-10 (22) อพย 5:1 (23) อพย 11:5; 12:29

(24) ปฐก 17:14 (25) อพย 2:21; 18:2; ยชา 5:2-3 (27) อพย 3:1; 4:14; 18:5

ท่าน
28 โมเสสจึงเล่าให้อาโรนฟังถึง
พระดำรัสของพระเยโฮวาห์ทั้ง
หมด ผู้ซึ่งทรงใช้ตน และถึง
หมายสำคัญทั้งปวงซึ่งพระองค์
ได้ทรงบัญชาแก่ท่าน

29 โมเสสกับอาโรนไปเรียกประ
ชุมบรรดาผู้ใหญ่ของชนชาติ
อิสราเอลพร้อมกัน

30 แล้วอาโรนจึงกล่าวถึงพระ
ดำรัสทั้งหมดซึ่งพระเยโฮวาห์
ตรัสแก่โมเสส และทำหมาย
สำคัญต่าง ๆ นั้นท่ามกลางสายตา
ของพลไพร่

31 ฝ่ายพลไพร่ก็เชื่อ และเมื่อ
เขาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์เสด็จ
มาเยี่ยมเยียนชนชาติอิสราเอล
และทอดพระเนตรเห็นความ
ทุกข์ยากของเขาแล้ว เขาก็ก้ม
ศีรษะลงและนมัสการ

โมเสสเข้าเฝ้าฟาโรห์

ความทุกข์ยากของอิสราเอล

ทวีขึ้น

5 ต่อมาภายหลังโมเสสกับ
อาโรนเข้าเฝ้า และทูลฟา-
โรห์ว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า `จง
ปล่อยพลไพร่ของเราไป เพื่อเขา
จะได้ทำการเลี้ยงนมัสการเราใน
ถิ่นทุรกันดาร`"

2 ฟาโรห์จึงตรัสว่า "พระเยโฮ-
วาห์นั้นเป็นผู้ใดเล่าเราจึงจะ

ต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์
และปล่อยคนอิสราเอลไป เรา
ไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ ทั้งเราจะ
ไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป"

3 เขาทั้งสองจึงทูลว่า "พระเจ้า
ของคนฮีบรูได้ทรงปรากฏกับ
ข้าพระองค์ ขอโปรดให้ข้าพระ
องค์ทั้งหลายเดินทางไปในถิ่น
ทุรกันดารสามวัน และถวาย
เครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของข้าพระองค์ เกรงว่าพระ
องค์จะทรงลงโทษพวกข้าพระ
องค์ด้วยโรคภัยหรือด้วยดาบ"

4 แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์ตรัส
กับเขาว่า "เจ้าโมเสสกับอาโรน
เจ้าจะให้พลไพร่ละทิ้งการงาน
ของเขาเสียทำไม เจ้าจงกลับไป
รับภาระงานของเจ้า"

5 และฟาโรห์ตรัสว่า "ดูเถิด
พวกไพร่ในประเทศนี้มีมากและ
เจ้าทั้งสองทำให้เขาหยุดการะ
งานของเขาเสีย"

6 ในวันนั้นเอง ฟาโรห์มีพระ
บัญชาสั่งนายงานและนายกอง
ของพลไพร่ว่า

7 "ตั้งแต่นี้ไป เจ้าอย่าให้ฟางแก่
พวกไพร่สำหรับใช้ทำอิฐเหมือน
แต่ก่อน แต่ให้เขาไปเที่ยวหา
ฟางเอาเอง

8 ส่วนจำนวนอิฐซึ่งแต่ก่อน
เกณฑ์ให้เขาทำเท่าไร เจ้าก็จง
เกณฑ์ให้เขาทำเท่านั้น เจ้าอย่า

(28) อพย 4:8-9 (29) อพย 3:16; 12:21 (30) อพย 4:15-16 (31) ปฐก 24:26

(1) อพย 3:18; 7:16; 10:9 (2) อพย 3:19; 7:14 (3) อพย 3:18; 4:24; 7:16; 9:15

(4) อพย 1:11; 2:11; 6:6 (5) อพย 1:7, 9 (6) อพย 1:11; 3:7 (7) อพย 1:14

ได้หย่อนลง เพราะว่าเขาเกียจคร้าน เหตุฉะนั้นเขาจึงร้องว่า `ขอให้พวกข้าพระองค์ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์'

9 จงจัดหางานให้เขาทำหน้าที่กว่าแต่ก่อน เพื่อเขาจะทำงานและไม่ฟังคำพูดเหลวไหล"

10 ฝ่ายนายงานและนายกองของพลไพร่ก็ออกไปและกล่าวแก่พลไพร่ว่า "ฟาโรห์รับสั่งตั้งนี้ว่า `เราจะไม่ยอมให้ฟางแก่พวกเจ้าเลย

11 เจ้าจงไปหาฟางมาเอง ตามแต่จะหามาได้เถิด แต่งานของเจ้าที่เกณฑ์นั้นก็ไม่ลดหย่อนให้เลย"

12 พลไพร่เหล่านั้นจึงแยกย้ายกันไปทั่วแผ่นดินอียิปต์เพื่อเก็บตอฟางมาแทนฟาง

13 นายงานก็เร่งรัดว่า "จงทำงาน คืองานประจำวันของเจ้า ให้เสร็จครบเหมือนเมื่อย่างมีฟางอยู่"

14 นายกองของชนชาติอิสราเอล ซึ่งนายงานของฟาโรห์ตั้งให้เป็นผู้บังคับเขานั้น ก็ถูกโบยตีและถูกถามว่า "ทำไมหมูนีจึงไม่ได้อิฐที่เกณฑ์ไว้เต็มจำนวนทั้งวานนี้ และวันนี้ เหมือนแต่ก่อน"

15 นายกองของชนชาติอิสรา-

เอลจึงมาร้องทูลต่อฟาโรห์ว่า "เหตุไฉนพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้แก่พวกทาสของพระองค์

16 พวกเขากล่าวกับพวกเราว่า `ทำอิฐซิ' แต่มิได้ให้ฟางแก่พวกทาสของพระองค์เลย และดูเถิด พวกทาสของพระองค์ถูกโบยตี แต่ข้าราชการของพระองค์เองเป็นฝ่ายผิด"

17 แต่ฟาโรห์ตรัสว่า "พวกเจ้าเกียจคร้าน พวกเจ้าเกียจคร้าน พวกเจ้าจึงมาร้องว่า `ขอให้ข้าพระองค์ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์'

18 เหตุฉะนั้นเจ้าจงไปทำงานเถียวนี้ ฟางนั้นจะไม่ให้พวกเจ้าเลย แต่จำนวนอิฐที่เกณฑ์ไว้วันนั้น พวกเจ้าจะต้องทำมาให้ครบจำนวน"

19 นายกองชนชาติอิสราเอลก็เห็นว่าตนมีปัญหาแล้ว หลังจากถูกสั่งว่า "ไม่ให้ลดหย่อนจำนวนอิฐที่เกณฑ์ให้ทำทุก ๆ วันลง"

20 ครั้นออกมาจากเฝ้าฟาโรห์ เขาพบโมเสสกับอาโรนยืนอยู่กลางทาง

21 เขาจึงกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงมองดูพวกท่านและพิพากษาเถิด เพราะท่านกระทำให้ชื่อของพวกข้าพเจ้าเป็นที่เกลียดชังในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตา

(14) อพย 5:6; อสย 10:24

(21) อพย 6:9; 14:11; 15:24; 16:2

ของข้าราชการของพระองค์ เหมือนหนึ่งเอาดาบใส่มือเขาให้สังหารพวกข้าพเจ้าเสีย”

22 โมเสสจึงกลับไปทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุไฉนพระองค์ทรงทำการร้ายแก่ชนชาตินี้ เหตุไฉนพระองค์จึงทรงใช้ข้าพระองค์มา 23 เพราะว่าตั้งแต่ข้าพระองค์ไปเฝ้าฟาโรห์เพื่อทูลในพระนามของพระองค์แล้ว ฟาโรห์ก็ทำการร้ายแก่ชนชาตินี้ ส่วนพระองค์ก็มีได้ทรงช่วยพลไพร่ของพระองค์ให้พ้นเลย”

พระเจ้าทรงกล่าวถึง

พันธสัญญากับอิสราเอล

6 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า “บัดนี้เจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์ซึ่งเราจะกระทำแก่ฟาโรห์ คือด้วยมืออันทรงฤทธิ์ เขาจะปล่อยพลไพร่ไป และด้วยมืออันเข้มแข็ง เขาจะไล่พลไพร่ออกจากแผ่นดินของเขา”

2 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เราคือพระเยโฮวาห์”

3 เราปรากฏแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบด้วยนามว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่เรามีได้สำแดงให้เขารู้จักเราในนามพระเยโฮวาห์

4 และเราได้ตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเขาทั้งหลายด้วยว่า จะ

ยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่เขาเคยอาศัยอยู่ในฐานะคนต่างด้าว

5 และเราได้ยินเสียงคร่ำครวญของชนชาติอิสราเอลด้วย ซึ่งชาวอียิปต์กักไว้ให้เป็นทาส และเราได้ระลึกถึงพันธสัญญาของเรา

6 เหตุฉะนี้ จึงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า “เราคือพระเยโฮวาห์ เราจะนำพวกเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ และจะให้พ้นจากการเป็นทาสเขา เราจะช่วยเจ้าให้พ้นด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง

7 เราจะรับพวกเจ้าเป็นพลไพร่ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ

8 เราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบ เราจะยกแผ่นดินนั้นให้แก่เจ้าเป็นมรดก เราคือพระเยโฮวาห์”

9 โมเสสจึงนำความนั้นไปเล่าให้ชนชาติอิสราเอลฟัง แต่เขามีได้เชื่อฟังโมเสสเพราะระอาใจ และ

(1) อพย 3:19; 12:31, 33, 39 (3) ปฐม 17:1; 35:9; 48:3; กตว 24:4; สดด 68:4

(4) ปฐม 12:7; 15:18; 17:4, 7-8; 26:3; 28:4, 13 (5) อพย 2:24 (6) พพย 6:12

(7) อพย 5:4-5; 29:45-46; 2 ซมอ 7:24 (8) ปฐม 15:18; 26:3 (9) อพย 2:23; 5:21

ถูกเกณฑ์ให้ทำการหนักอย่าง
สาหัส

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

11 “จงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์
แห่งอียิปต์ บอกให้ปล่อยชน
ชาติอิสราเอลไปจากแผ่นดิน
ของเขา”

12 และโมเสสกราบทูลต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ว่า “ดูเถิด
แม้แต่ชนชาติอิสราเอลก็มิได้
เชื่อฟังข้าพระองค์ ฟาโรห์จะฟัง
ข้าพระองค์ได้อย่างไร ข้าพระองค์
เป็นคนพูดไม่คล่อง”

13 พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่โม-
เสสและอาโรน ให้แจ้งแก่ชน
ชาติอิสราเอลและฟาโรห์กษัตริย์
อียิปต์ว่า ให้พาชนชาติอิสราเอล
ออกจากแผ่นดินอียิปต์

ต้นตระกูลของอิสราเอล

14 คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าใน
วงศ์วานบรรพบุรุษของเขา บุตร
ชายของรูเบน ผู้เป็นบุตรหัวปี
ของอิสราเอล ชื่อฮาโนค บิลลู
เฮสโรน และคารมี คนเหล่านี
นี้เป็นครอบครัวต่างๆของรูเบน

15 บุตรชายของสิเมโอนชื่อเย-
มุเอล ยามีน โอหาด ยาคิน โศ-
หาร์ และชาอูลผู้เป็นบุตรชาย
ของหญิงชาวคานาอัน คนเหล่านี
นี้เป็นครอบครัวต่างๆของสิเม-
โอน

16 และคนเหล่านี้เป็นชื่อบุตร
ชายของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของ
เขาคือ เกอร์ซอน โคฮาทและ
เมรารี เลวีนนั้นมีอายุได้ร้อยย-
สามสิบเจ็ดปี

17 บุตรชายของเกอร์ซอน ชื่อ
ลิบนี และชิมอี ตามครอบครัว
ของเขา

18 บุตรชายของโคฮาทชื่อ อัม-
ราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอุสซี-
เอล โคฮาทมีอายุได้ร้อยสาม-
สิบสามปี

19 บุตรชายของเมรารีชื่อ มา-
ฮาลี และมุซี คนเหล่านี้เป็น
ครอบครัวต่างๆของเลวี ตาม
พงศ์พันธุ์ของเขา

20 ฝ่ายอัมรามได้นางโยเคเบต
น้องสาวบิดาของตนเป็นภรรยา
แล้วนางให้กำเนิดบุตรแก่เขาชื่อ
อาโรนและโมเสส อัมรามมีอายุ
ได้ร้อยสามสิบเจ็ดปี

21 บุตรชายของอิสฮาร์ชื่อ โค-
ราห์ เนเฟก และคีคีร์

22 บุตรชายของอุสซีเอล ชื่อ
มิชาเอล เอลซาฟาน และสิธรี

23 ฝ่ายอาโรนได้นางเอลีเซบา
บุตรสาวของอัมมีนาดับ น้อง
สาวของนาโชนเป็นภรรยา นาง
คลอดบุตรให้เขาชื่อ นาดับ
อาบีฮู เอเลอาซาร์และอิธามาร์

24 บุตรชายของโคราห์ชื่อ อัส-
สึร์ เอลคานาห์ และอาบียาสาฟ

(12) ยรม 1:6 (13) พบญ 31:14 (14) ปฐก 46:9 (15) ปฐก 46:10 (16) ปฐก 46:11
(17) 1 พศต 6:17 (18) 1 พศต 6:2 (19) 1 พศต 6:9 (20) อพย 2:1-2; กตว 26:59
(21) 1 พศต 6:37-38 (22) ลนต 10:4 (23) อพย 28:1 (24) กตว 26:11

คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆ
ของคนโคราห์

25 ฝ่ายเอลเออาซาร์บุตรชายอา-
โรน ได้รับบุตรสาวคนหนึ่งของ
บูทียเอลเป็นภรรยา นางคลอด
บุตรให้เขาชื่อ ฟีนหัส คน
เหล่านี้เป็นหัวหน้าบรรพบุรุษ
ของคนเลวีตามครอบครัวของเขา

26 อาโรนและโมเสสสองคนนี้
แหละ คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ได้
ตรัสว่า "จงพาชนชาติอิสราเอล
ออกจากแผ่นดินอียิปต์ตามหมู่
ตามกองของเขา"

27 สองคนนี้แหละเป็นผู้ที่กราบ
ทูลฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์
เพื่อพาชนชาติอิสราเอลออก
จากอียิปต์ คือโมเสสและอาโรน
นี้แหละ

28 และต่อมาในวันที่พระเยโฮ-
วาห์ตรัสกับโมเสสในแผ่นดิน
อียิปต์นั้น

29 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์ เจ้าจง
บอกฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์
ตามข้อความทั้งสิ้นซึ่งเราได้
บอกแก่เจ้า"

30 ฝ่ายโมเสสกราบทูลต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ว่า "ดูเถิด
ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง
ที่ไหนฟาโรห์จะเชื่อฟังข้าพระ
องค์"

พระเจ้าจะทรงทำให้ใจ
ของฟาโรห์แข็งกระด้างไป

7 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโม-
เสสว่า "ดูซิ เราได้ตั้งเจ้าไว้
เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์ และ
อาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้
พยากรณ์แทนเจ้า

2 เจ้าจงบอกข้อความทั้งหมดที่
เราสั่งเจ้า แล้วอาโรนพี่ชายของ
เจ้าจะบอกแก่ฟาโรห์ให้ปล่อย
ชนชาติอิสราเอลออกไปจาก
แผ่นดินของเขา

3 เราจะทำให้ใจของฟาโรห์แข็ง
กระด้างไป และเราจะกระทำ
หมายสำคัญและมหัศจรรย์ของ
เราให้ทวีมากขึ้นในประเทศ
อียิปต์

4 แต่ฟาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้าเพื่อ
เราจะยกมือของเราขึ้นเหนือ
ประเทศอียิปต์ และจะพาล
โยธาของเรา และชนชาติอิสรา-
เอลพลไพร่ของเราให้พ้นจาก
แผ่นดินอียิปต์ด้วยการพิพากษา
อันใหญ่หลวง

5 และชาวอียิปต์จะรู้ว่าเราคือ
พระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้ยกมือ
ขึ้นเหนืออียิปต์ และพาชนชาติ
อิสราเอลออกจากพวกเขา"

6 โมเสสและอาโรนก็กระทำตาม
นั้น คือกระทำตามที่พระเย-
โฮวาห์ทรงบัญชาเขา

7 เมื่อเขาทั้งสองไปทูลฟาโรห์

(26) อพย 5:1; 7:4 (27) อพย 6:13 (29) อพย 6:11; 7:2 (30) อพย 4:10; 6:12

(1) อพย 4:15-16; ยรม 1:10 (2) อพย 4:15; พบญ 18:18 (3) อพย 4:7, 21; 9:12

(4) อพย 3:19-20 (5) อพย 3:20; 6:6 (6) อพย 7:2 (7) กตว 33:39; พบญ 29:5

นั้น โมเสสมีอายุแปดสิบปี และ
อาโรนมีอายุแปดสิบสามปี
8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
และอาโรนว่า
9 “เมื่อฟาโรห์สั่งเจ้าว่า `จง
แสดงอัศจรรย์พิสูจน์งานของ
เจ้า’ เจ้าจงพูดกับอาโรนว่า `เอา
ไม้เท้าของท่านโยนลงต่อหน้า
ฟาโรห์’ และไม้เท้านั้นจะกลายเป็นงู”

ไม้เท้าของอาโรน กลายเป็นงู

10 โมเสสกับอาโรนจึงเข้าไป
เฝ้าฟาโรห์ เขากะทำตามที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชา อาโรนโยน
ไม้เท้าของท่านลงต่อหน้าฟา-
โรห์ และต่อหน้าข้าราชการทั้ง
ปวง ไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงู
11 ฝ่ายฟาโรห์ก็เรียกพวกนัก
ปราชญ์ และพวกนักวิทยากลมา
ด้วย พวกนักแสดงกลแห่ง
อียิปต์จึงทำได้เหมือนกันด้วย
เล่ห์กลของเขา
12 ด้วยว่าเขาต่างคนต่างโยนไม้
เท้าลง ไม้เท้าเหล่านั้นก็กลายเป็นงู
แต่ไม้เท้าของอาโรนกลืน
ไม้เท้าของพวกเขาเสียทั้งหมด
13 และพระองค์ทรงทำให้พระ
ทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อ
ฟาโรห์หยาบมเชื่อฟังเขาทั้งสอง
ไม้ เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้
ตรัสไว้แล้ว

น้ำกลายเป็นเลือด

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า “ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง
ไม่ยอมปล่อยให้พลไพร่ไป
15 เจ้าจงถือไม้เท้าที่กลายเป็นงู
ไปเฝ้าฟาโรห์ในเวลาเช้า ดูเถิด
เขาไปที่แม่น้ำ เจ้าจงยืนคอยเขา
อยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำ
16 และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า
`พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชาว
ฮีบรูตรัสสั่งให้ข้าพระองค์มาเฝ้า
โดยมีพระดำรัสว่า `จงปล่อยพล
ไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรน-
นิบัติเราในถิ่นทุรกันดาร ดูเถิด
จนบัดนี้เจ้าก็ยังหาได้เชื่อฟังไม่’”
17 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า
“ท่านจะทราบว่ เราคือพระเย-
โฮวาห์ด้วยอาศัยการกระทำดังนี้
ดูเถิด เราจะเอาไม้เท้าที่ถือ
ไว้ในพาดน้ำในแม่น้ำ น้ำนั้นจะ
กลายเป็นเลือด
18 ปลาซึ่งอยู่ในแม่น้ำจะตาย
และแม่น้ำจะเหม็น ชาวอียิปต์
จะตมน้ำในแม่น้ำไม่ได้”
19 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส
ว่า “จงบอกอาโรนว่า `เอาไม้เท้า
ของท่านชี้ไปเหนือน้ำทั้งหลาย
แห่งอียิปต์ คือเหนือลำคลอง
แม่น้ำ บึง และสระทั้งหมดของ
เขา เพื่อน้ำจะกลายเป็นเลือด
และจะมีเลือดทั่วแผ่นดินอียิปต์
ทั้งที่อยู่ในภาชนะไม้และภาชนะ

(9) อพย 4:2-3, 17 (10) อพย 4:3; 7:9 (11) ปฐม 41:8 (14) อพย 8:15; 10:1, 20
(15) อพย 2:5; 4:2-3; 7:10 (16) อพย 3:12-13, 18
(17) อพย 4:9; 5:2; 7:5, 20 (18) อพย 7:24 (19) อพย 8:5-6, 16; 9:22

หิน”

20 โมเสสกับอาโรนก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์บัญชา คือท่านได้ยกไม้เท้าขึ้นตีน้ำในแม่น้ำต่อสายพระเนตรของฟาโรห์ และท่ามกลางสายตาของพวกเขา ข้าราชการของฟาโรห์ แล้วนำในแม่น้ำก็กลายเป็นเลือดทั้งสิ้น

21 ปลาที่อยู่ในแม่น้ำก็ตาย แม่น้ำก็เหม็น และชาวอียิปต์ก็ดื่ม น้ำในแม่น้ำนั้นไม่ได้ มีเลือดทั่วแผ่นดินอียิปต์

22 แต่พวกนักแสดงกลแห่งอียิปต์ก็กระทำได้เหมือนกันอาศัยเล่ห์กลของเขา และพระทัยของฟาโรห์ก็แข็งกระด้าง ฟาโรห์หาเชื่อฟังท่านทั้งสองไม่เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้

23 ฟาโรห์เสด็จกลับเข้าในวัง มิได้เอาพระทัยใส่ในเหตุการณ์ครั้งนี้เหมือนกัน

24 ชาวอียิปต์ทั้งปวงก็พากันชุดหลุมตามริมแม่น้ำ หาน้ำดื่ม เพราะเขาตม่น้ำในแม่น้ำไม่ได้

25 ครบกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้น้ำเป็นเลือด

ภัยพิบัติจากฝูงกบ

8 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ไปหาฟาโรห์บอกเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะ

ได้ไปปรนนิบัติเรา

2 ถ้าท่านไม่ยอมให้เขาไป ดูเถิด เราจะให้ฝูงกบขึ้นมารังควานทั่วเขตแดนของท่าน

3 ฝูงกบจะเต็มไปทั้งแม่น้ำ จะขึ้นมาอยู่ในวัง ในห้องบรรทม และบนแท่นบรรทมของท่าน ในเรือนข้าราชการ ตามตัวพลเมืองในเตาปิ้งขนมและในอ่างขยำแป้งของท่านด้วย

4 ฝูงกบนั้นจะขึ้นมาที่ตัวฟาโรห์ที่ตัวพลเมืองและที่ตัวข้าราชการทั้งปวงของท่าน”

5 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงบอกอาโรนว่า ‘ให้เหยียดมือที่ถือไม้เท้าออกเหนือลำคลอง เหนือแม่น้ำ และเหนือบึงให้ฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์”

6 อาโรนก็เหยียดมือออกเหนือพื้นน้ำทั้งหลายในอียิปต์ ฝูงกบก็ขึ้นมาเต็มแผ่นดินอียิปต์

7 ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ทำตามเล่ห์กลของเขา ให้มีฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์เหมือนกัน

8 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมาว่า “จงกราบทูลวิงวอนขอพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ฝูงกบไปเสียจากเรา และจากพลเมืองของเรา แล้วเราจะยอมปล่อยให้บ่าวไพร่เหล่านั้นไปเพื่อเขาจะถวายเครื่องบูชาแด่

(20) อพย 17:5 (21) อพย 7:18 (22) อพย 3:19; 7:3, 11; 8:7 (1) อพย 3:12, 18

(2) อพย 7:14; 9:2; วา 16:13 (3) สดต 105:30 (5) อพย 7:19

(6) สดต 78:45; 105:30 (7) อพย 7:11, 22 (8) อพย 8:28; 9:28; 10:8, 17, 24

พระเยโฮวาห์”

9 โมเสสจึงทูลฟาโรห์ว่า “ข้าพระองค์ได้รับเกียรติมาก เวลาใดที่ข้าพระองค์ควรวิงวอนเพื่อพระองค์ ข้าราชบริพาร และพลเมืองของพระองค์ เพื่อให้ทรงทำลายฝูงกบไปเสียจากพระองค์ และราชสำนักให้อยู่ในแม่น้ำเท่านั้น”

10 ฟาโรห์ตรัสตอบว่า “พຽงนี้” โมเสสจึงทูลว่า “ให้เป็นไปตามคำตรัสของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่า ไม่มีผู้ใดเหมือนพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

11 ฝูงกบจะไปจากพระองค์จากราชสำนัก จากข้าราชการ และพลเมืองของพระองค์ เหลืออยู่เฉพาะแต่ในแม่น้ำเท่านั้น”

ฝูงกบตายในแผ่นดินอียิปต์

12 โมเสสกับอาโรนทูลลาไปจากฟาโรห์ แล้วโมเสสร้องทูลพระเยโฮวาห์เรื่องฝูงกบที่พระองค์ได้ทรงให้มาทรมานฟาโรห์

13 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามคำทูลขอของโมเสส ฝูงกบเหล่านี้ก็ตายเกลี้ยงในบ้านเรือน เกลื่อนหมู่บ้านและทุ่งนา

14 เขาก็เก็บซากกบไว้เป็นกองๆ แผ่นดินก็เหม็นตลบไป

15 แต่เมื่อฟาโรห์ทรงเห็นว่าความเดือดร้อนลดน้อยลงแล้ว

ก็กลับมีพระทัยแข็งกระด้าง ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสและอาโรน เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

16 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า “บอกอาโรนว่า `จงเหยียดไม้เท้าออกและตีฝุ่นดินให้กลายเป็นริ้นทั่วประเทศอียิปต์’”

17 เขาทั้งสองก็กระทำตาม ด้วยว่าอาโรนเหยียดมือออกยกไม้เท้าและตีฝุ่นดิน ก็กลายเป็นริ้นมาตอมมนุษย์และสัตว์ ฝุ่นดินทั้งหมดกลายเป็นริ้นทั่วประเทศอียิปต์

18 ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็พยายามใช้เล่ห์กลของเขา เพื่อทำให้เกิดริ้น แต่ก็ทำไม่ได้ ริ้นพากันมาตอมมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง

19 พวกนักแสดงกลจึงทูลฟาโรห์ว่า “นี่เป็นนิวพระหัตถ์พระเจ้า” ฝ่ายฟาโรห์มีพระทัยแข็งกระด้าง หาเชื่อฟังเขาไม่เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

ภัยพิบัติจากฝูงเหลือบ

20 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ลุกขึ้นแต่เข้าไปคอยเฝ้าฟาโรห์ ดูเถิด ฟาโรห์จะมายังแม่น้ำ แล้วบอกฟาโรห์ว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ว่า `จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรน-

(10) อพย 9:14; 15:11; พญ 4:35, 39; 33:26; 2 ซมอ 7:22; 1 พศด 17:20

(12) อพย 8:30; 9:33; 10:18 (15) อพย 7:14, 22; 9:34 (18) อพย 7:11-12; 8:7

(19) อพย 7:5; 8:15; 10:7; 1 ซมอ 6:3, 9 (20) อพย 3:18; 4:23; 5:1, 3; 7:15; 8:1

นิบัติเรา

21 ถ้าแม่ไม่ปล่อยพลไพร่ของเราไป ดูเถิด เราจะใช้ให้ฝูงเหลือบมาตอมกายของเจ้า ตอมข้าราชการและพลเมืองของเจ้าด้วย ในราชสำนัก บ้านเรือนของชาวอียิปต์ และพื้นดินที่เขาอยู่นั้นจะเต็มไปด้วยฝูงเหลือบ

22 ในวันนั้นเราจะแยกแผ่นดินโกเชน ที่พลไพร่ของเราอาศัยอยู่นั้นออก มิให้มีฝูงเหลือบที่นั่น เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ สถิตอยู่ท่ามกลางแผ่นดินโลก

23 เราจะแบ่งเขตแดนในระหว่างชนชาติของเรากับชนชาติของเจ้า หมายสำคัญนี้จะบังเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้”

24 แล้วพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำตังนั้น เหลือบฝูงใหญ่ยิ่งนักเข้าไปในพระราชวังของฟาโรห์ ในเรือนข้าราชการ และทั่วแผ่นดินอียิปต์ แผ่นดินได้รับความเสียหาย เพราะเหตุฝูงเหลือบนั้น

25 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมา รับสั่งว่า “จงไปถวายเครื่องบูชาแต่พระเจ้าของเจ้าในเขตแผ่นดินนี้”

26 โมเสสทูลว่า “การกระทำเช่นนั้นหาควรไม่ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายจะต้องถวายเครื่องบูชา

ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายจะถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์ต่อหน้าต่อตาเขาแล้วเขาจะไม่เอาก้อนหินขว้างข้าพระองค์ทั้งหลายหรือ

27 ข้าพระองค์ทั้งหลายจะเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสักสามวันถวายเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ตามที่พระองค์จะทรงบัญชาพวกข้าพระองค์”

ฝูงเหลือบไปจากอียิปต์

28 ฟาโรห์จึงรับสั่งว่า “เราจะปล่อยพวกเจ้าไป เพื่อพวกเจ้าจะได้ถวายเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าในถิ่นทุรกันดาร แต่ว่าพวกเจ้าอย่าไปให้ไกลนัก จงวิงวอนเพื่อเราด้วย”

29 โมเสสจึงทูลว่า “ดูเถิด พอข้าพระองค์ทูลลาพระองค์ไป และข้าพระองค์จะอธิษฐานทูลพระเยโฮวาห์ ขอให้ฝูงเหลือบไปเสียจากฟาโรห์ จากข้าราชการและจากพลเมืองในเวลาพรุ่งนี้ แต่ขอฟาโรห์อย่าทรงทำกลับกลอกอีกโดยไม่ยอมปล่อยบ่าวไพร่ให้ไปถวายเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์”

(22) ปฐม 50:8; อพย 7:5, 17; 9:4, 6, 26, 29; 10:2, 23; 11:6-7; 12:13; 14:4

(23) อพย 4:8 (24) สดต 78:45; 105:31 (26) ปฐม 43:32; 46:34; พบทู 7:25-26

(27) อพย 3:12, 18 (28) อพย 8:8, 15, 29 (29) อพย 8:8, 15

30 โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปแล้วก็
อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์

31 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตาม
คำทูลขอของโมเสส พระองค์
ทรงให้ฝูงเหือบไปเสียจากฟา-
โรห์ จากข้าราชการและจากพล
เมืองของพระองค์ มิได้เหลืออยู่
สักตัวเดียว

32 ฝ่ายฟาโรห์ก็กลับมีพระทัย
แข็งกระด้างในคราวนี้อีก มิได้
ทรงปล่อยบ่าวไพร่นั้นไป

ภัยพิบัติจากโรคระบาด

ต่อฝูงสัตว์

9 ขณะนั้นพระเยโฮวาห์จึง
ตรัสกับโมเสสว่า "ไปเข้า
เฝ้าฟาโรห์บอกฟาโรห์ว่า `พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรู
ตรัสดังนี้ว่า "จงปล่อยให้พลไพร่
ของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรน-
นิบัติเรา

2 ด้วยว่าถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยให้
ไป และยังมีหน่วงเหนี่ยวเขาไว้

3 ดูเถิด หัตถ์ของพระเยโฮวาห์
จะอยู่บนฝูงสัตว์ของเจ้าซึ่งอยู่ใน
ทุ่งนา ฝูงม้า ฝูงลา ฝูงอูฐ ฝูงวัว
และฝูงแกะ จะทำให้เป็นโรคระ-
บาดร้ายแรงขึ้น

4 และพระเยโฮวาห์จะทรงกระ-
ทำต่อฝูงสัตว์ของชนชาติอิสรา-
เอลต่างกับฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์ สัตว์ของคนอิสราเอลจะไม่
ต้องตายเลย""

5 พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดเวลา
ไว้ว่า "พรุ่งนี้ พระเยโฮวาห์จะ
ทรงกระทำสิ่งนี้ในแผ่นดิน"

6 รุ่งขึ้นพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระ-
ทำสิ่งนั้น ฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์
ตายหมด แต่สัตว์ของชาติอิส-
ราเอลไม่ตายสักตัวเดียว

7 ฟาโรห์ทรงใช้คนไปดู และดู
เถิด สัตว์ของคนอิสราเอลไม่
ตายสักตัวเดียว แต่พระทัยของ
ฟาโรห์ก็แข็งกระด้าง พระองค์
ไม่ยอมปล่อยให้บ่าวไพร่ไป

ภัยพิบัติจากผี

ต่อคนและสัตว์

8 พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่โมเสส
และอาโรนว่า "เจ้าจงกำขี้เถ้า
จากเตาให้เต็มกำมือแล้วให้โม-
เสสชดขึ้นไปในอากาศในสาย
ตาของฟาโรห์

9 และมันจะกลายเป็นฝุ่นปลิว
ไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ทำให้เกิด
เป็นผี แดกกลามทั้งตัวคนและ
สัตว์ทั่วแผ่นดินอียิปต์"

10 เขาทั้งสองจึงนำขี้เถ้าจากเตา
ไปยืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟาโรห์
และโมเสสก็ชดขี้เถ้าขึ้นไปใน
ท้องฟ้า ขี้เถ้านั้นก็กลายเป็นผี
แดกกลามไปทั้งตัวคนและสัตว์

11 ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ไม-
สามารถยืนอยู่ต่อหน้าโมเสส
เพราะเหตุผีนั้น เพราะฉะนั้น
แสดงกลและชาวอียิปต์ทั้งปวง

(30) อพย 8:12 (32) อพย 4:21; 8:8 (1) อพย 4:23 (2) อพย 8:2 (3) อพย 7:4

(4) อพย 8:22 (6) อพย 9:19-20 (7) อพย 7:14; 8:32 (9) พบญ 28:27; วว 16:2

(10) พบญ 28:27 (11) อพย 8:18-19; พบญ 28:27; โยบ 2:7

ก็เป็นผีด้วยเหมือนกัน
12 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้
พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง
ฟาโรห์ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสและ
อาโรน เหมือนที่พระเยโฮวาห์
ได้ตรัสกับโมเสสไว้แล้ว

**ภัยพิบัติจากลูกเห็บ
ที่ฆ่าคนและสัตว์**

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า "จงตื่นแต่เข้าไปยืนต่อหน้า
ฟาโรห์บอกเขาว่า `พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้งนี้ว่า
"จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขา
จะไปปรนนิบัติเรา

14 ด้วยว่า คราวนี้เราจะบันดาล
ให้เกิดภัยพิบัติทั้งหมดแก่จิตใจ
เจ้า และแก่ข้าราชการ และแก่
พลเมืองของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้
แน่ว่า ทั่วโลกไม่มีผู้ใดจะเปรียบ
กับเราได้

15 เพราะเดี๋ยวนี้เราจะเหยียด
มือของเราออกเพื่อจะฟาดเจ้า
และประชาชนของเจ้าด้วยภัย
พิบัติ และเจ้าจะถูกตัดออกไป
จากแผ่นดินโลก

16 และเพราะเหตุนี้เราให้เจ้ามี
ตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดง
ฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและ
เพื่อให้นามของเราถูกประกาศ
ออกไปทั่วโลก

17 เจ้ายังถือพิธีต่อสู้อุพลไพร่ของ
เรา เจ้าจึงไม่ยอมปล่อยเขาไป

หรือ

18 ดูเถิด พรุ่งนี้ประมาณเวลา
นี้ เราจะทำให้ลูกเห็บตกลงมา
อย่างหนัก อย่างที่ไม่เคยมีใน
อียิปต์ ตั้งแต่เริ่มสร้างบ้านเมือง
มาจนบัดนี้

19 เหตุฉะนั้น บัดนี้จงต้อนฝูง
สัตว์ และทุกสิ่งที่มีอยู่ในทุ่ง
นาให้เข้าที่กำบัง เพราะคนทุก
คนและสัตว์ทุกตัวที่อยู่ในทุ่งนา
ที่มีได้เข้ามาอยู่ในบ้านจะถูกลูก
เห็บตายหมด""

20 บรรดาข้าราชการของฟาโรห์
ที่เกรงกลัวพระดำรัสของพระ
เยโฮวาห์ก็ให้ทาสและสัตว์ของ
ตนกลับเข้าบ้าน

21 แต่ผู้ที่ไม่นับถือพระดำรัส
ของพระเยโฮวาห์ก็ยังคงปล่อย
ให้ทาสและสัตว์ของตนอยู่ในทุ่ง
นา

22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า "จงชูมือขึ้นยังท้องฟ้า เพื่อ
ลูกเห็บจะได้ตกลงมาทั่วแผ่นดิน
อียิปต์ บนมนุษย์ บนสัตว์
และบนผักหญ้าทุกอย่างซึ่งอยู่
ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์"

23 โมเสสก็ชูไม้เท้าของตนขึ้น
ยังท้องฟ้าแล้วพระเยโฮวาห์ทรง
บันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูก
เห็บ และไฟตกลงมาบนแผ่นดิน
และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้
ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์

(12) อพย 4:21; 7:13 (13) อพย 8:20; 9:1 (14) อพย 8:10; พบญ 3:24; 2 ซมอ 7:22

(15) อพย 3:20; 5:3; 7:5 (16) อพย 7:4-5; 10:1 (20) อพย 1:17; 8:19; 10:7

(22) วว 16:21 (23) ปฐก 19:24; ยชว 10:11; สดต 18:13

24 มีลูกเห็บและลูกเห็บปนไฟ ตกหนักยิ่งนักอย่างที่ไม่เคยมีทั่วแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นประเทศมา

25 สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ ก็ถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้นทั้งคนและสัตว์ ลูกเห็บยังทำลายผักและต้นไม้ทุกอย่างที่อยู่ในทุ่งนาหักโค่นลง

26 เว้นแต่ที่แผ่นดินโกเชน ที่ชนชาติอิสราเอลอยู่นั้น หามีลูกเห็บตกไม่

ฟาโรห์อนุญาตให้อิสราเอลไปจากอียิปต์

แต่กลับใจแข็งกระด้างไป

27 ฟาโรห์จึงทรงใช้คนไปเรียกโมเสสและอาโรนมาเฝ้า แล้วตรัสว่า "ครั้งนี้เราทำบาปแน่แล้ว พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม เราและชนชาติของเรานั้นก็ชั่ว

28 ขอทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์ (เพราะภัยพิบัติเสียที) ให้เลิกมีฟ้าร้องและลูกเห็บ และเราจะปล่อยพวกท่านไป และพวกท่านจะไม่ถูกกักต่อไปอีก"

29 โมเสสทูลฟาโรห์ว่า "ทันทีที่ข้าพระองค์จะยกมือทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องก็จะเจียบ และจะไม่มีลูกเห็บตกอีก เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่าเป็น

ของพระเยโฮวาห์

30 แต่ฝ่ายพระองค์และข้าราชการนั้น ข้าพระองค์ทราบว่าจะยังไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า"

31 ต้นป่านและต้นข้าวบาร์เลย์ ถูกทำลายเสีย เพราะต้นข้าวบาร์เลย์กำลังออกรวง และต้นป่านก็ออกดอกแล้ว

32 ส่วนข้าวสาลีและข้าวไร่นั้น มิได้ถูกทำลาย เพราะยังไม่งอกขึ้น

33 โมเสสทูลฟาโรห์ไปจากกรุง และยกมือขึ้นทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องกับลูกเห็บนั้นก็หยุด ฝนก็มีได้ตกบนแผ่นดิน

34 เมื่อฟาโรห์เห็นว่า ฝน ลูกเห็บและฟ้าร้องนั้นหยุดแล้ว พระองค์ก็กลับทรงกระทำผิดบาปต่อไปอีก พระทัยแข็งกระด้าง ทั้งพระองค์และข้าราชการ

35 พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง และไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไปจริง เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส

โมเสสเตือนว่า

จะมีภัยพิบัติจากตักแตน

10 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า "จงเข้าไปหาฟาโรห์ เพราะเราได้ทำให้ใจของฟาโรห์ และใจของข้าราชการ

(25) อพย 9:19 (26) อพย 8:22-23 (27) อพย 8:8; 9:34 (28) อพย 8:8, 25, 28

(29) อพย 8:22 (30) อพย 8:29; อสย 26:10 (31) นรธ 1:22; 2:23

(33) อพย 8:12; 9:29 (35) อพย 4:21 (1) อพย 4:21; 7:4, 14; 9:12

แข็งกระด้าง เพื่อเราจะได้แสดง
หมายสำคัญเหล่านี้ของเราต่อ
หน้าพวกเขา

2 เพื่อเจ้าจะได้เล่าเหตุการณ์ที่
เราได้กระทำแก่ชาวอียิปต์ให้ลูก
หลานฟัง รวมทั้งหมายสำคัญซึ่ง
เราได้กระทำท่ามกลางพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเรคือพระ
เยโฮวาห์”

3 โมเสสและอาโรนจึงเข้าไปเฝ้า
ฟาโรห์ทูลฟาโรห์ว่า “พระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้ง
นี้ว่า “เจ้าจะขัดขืนไม่ยอมอ่อน
น้อมต่อเรานานสักเท่าใด จง
ปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะ
ไปปรนนิบัติเรา

4 มิฉะนั้น ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อย
พลไพร่ของเราไป ดูเถิด พรุ่งนี้
เราจะให้ต๊กแตนเข้ามาในเขต
แดนของเจ้า

5 ฝูงต๊กแตนนั้นจะปกคลุมพื้น
แผ่นดินจนแลไม่เห็นพื้นดินและ
สิ่งที่ เหลือจากลูกเห็บทำลาย
มันจะกิน และต้นไม้ทุกต้น
ซึ่งงอกขึ้นให้เจ้าในทุ่งนานั้น
มันจะกินเสียหมด

6 มันจะเข้าไปในราชสำนัก ใน
บ้านเรือนของข้าราชการ และใน
บ้านเรือนของบรรดาชาวอียิปต์
จนเต็มหมด อย่างที่บิดาและ
ปู่ทวด ตั้งแต่เกิดมาจนทุกวันนี้
ไม่เคยเห็นเช่นนี้เลย” แล้วโม-

เสสก็กลับออกไปจากฟาโรห์
7 บรรดาข้าราชการของฟาโรห์
ทูลฟาโรห์ว่า “คนนี่จะเป็นบ่วง
แร้วตักเราไปนานสักเท่าใด ขอ
ทรงพระกรุณาปลดปล่อยคน
เหล่านั้นให้ไปปรนนิบัติพระเย
โฮวาห์พระเจ้าของเขาเถิด พระ
องค์ยังไม่ทรงทราบหรือว่า อี
ยิปต์กำลังพินาศแล้ว”

ฟาโรห์ยอมให้พวกเขาผู้ชาย
ไปปรนนิบัติพระเจ้าเท่านั้น
8 โมเสสและอาโรนถูกนำตัวเข้า
มาเฝ้าฟาโรห์อีก พระองค์จึง
ตรัสแก่เขาว่า “ไปปรนนิบัติพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า แต่ใคร
จะไปบ้าง”

9 โมเสสทูลว่า “ข้าพระองค์จะ
ต้องพากันไปทั้งคนหนุ่มและคน
แก่ บุตรชายและบุตรสาวและฝูง
แพะแกะ และฝูงวัว เพราะข้า
พระองค์ทั้งหลายต้องมีเทศกาล
เลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์”

10 ฟาโรห์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า
“ถ้าเรายอมให้เจ้าไปกับบุตร
ด้วย ก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงสถิต
อยู่กับพวกเจ้าเถิด ระวังตัวให้ดี
เถิด เจ้ากำลังมุ่งไปในทางทุจริต
เสียแล้ว

11 อนุญาตไม่ได้ จงพาเฉพาะ
แต่ผู้ชายไปปรนนิบัติพระเยโฮ
วาห์ เพราะเจ้าปรารถนาเช่นนั้น
เท่านั้น” แล้วโมเสสกับอาโรนก็

(2) อพย 7:5, 17; 8:22; 12:26; 13:8 (3) อพย 4:23; 8:1; 9:1; 1 พกษ 21:29

(4) สกษ 30:27; วา 9:3 (5) อพย 9:32; ยอล 1:4; 2:25 (6) อพย 8:3, 21

(7) อพย 7:5; 8:19 (9) อพย 5:1; 7:16 (11) อพย 10:28

ถูกขับไล่ออกไปเสียจากพระ
พักตร์ของฟาโรห์

ภัยพิบัติจากตักแตน

12 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า "จงเหยียดมือออกเหนือประเทศอียิปต์ให้ฝูงตักแตนมาเหนือแผ่นดินอียิปต์ ให้อินมูกทั่วไปของแผ่นดินซึ่งเหลือจากลูกเห็บทำลาย"

13 โมเสสจึงยืนไม่ทำออกเหนือแผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมตะวันตกพัดมาเหนือพื้นแผ่นดินทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดวันนั้น ครั้นเวลารุ่งเช้า ลมตะวันตกก็พัดหอบฝูงตักแตนมา

14 ฝูงตักแตนลงทั่วแผ่นดินอียิปต์ และจับอยู่ที่เขตแดนอียิปต์ทั้งหมด มันรุนแรงมากแต่ก่อนไม่เคยมีตักแตนอย่างนี้เลย และต่อไปข้างหน้าจะหาเป็นอย่างนั้นอีกไม่

15 เพราะมันปกคลุมพื้นแผ่นดินจนแลมืดไป มันกินผักในแผ่นดินทุกอย่าง และผลไม้อย่างซึ่งเหลือจากลูกเห็บทำลาย ไม่มีพืชใบเขียวเหลือเลย ไม่ว่าต้นไม้หรือผักในทุ่ง ทั่วแผ่นดินอียิปต์

16 ฟาโรห์จึงรีบให้คนไปตามโมเสสและอาโรนเข้าเฝ้า แล้วฟาโรห์ตรัสว่า "เราได้ทำบาป

ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
และต่อเจ้าทั้งสองด้วย

17 เหตุฉะนั้นบัดนี้ ขอเจ้ายกโทษบาปให้เราครั้งนี้สักครั้งเถิด และวิงวอนขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพื่อพระองค์จะได้ทรงโปรดให้ความตายนี้พ้นไปจากเรา"

18 โมเสสก็ไปจากฟาโรห์ และทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์

19 พระเยโฮวาห์จึงทรงบันดาลให้ลมพายุกลับมาจากทิศตะวันตกหอบฝูงตักแตนไปตกในทะเลแดง จนไม่มีตักแตนเหลือเลยสักตัวเดียวตลอดเขตแดนอียิปต์

20 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อพระองค์จะไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไป

ภัยพิบัติจากความมืด

21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงชูมือของเราขึ้นสู่ท้องฟ้าเพื่อจะให้มีความมืดทั่วแผ่นดินอียิปต์ เป็นความมืดจนจับคลำได้"

22 โมเสสจึงชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วก็เกิดมีความมืดทั้บทั่วไปในแผ่นดินอียิปต์ตลอดสามวัน

23 เขามองกันไม่เห็น ไม่มีใครลุกไปจากที่ของเขาสามวัน แต่บรรดาชนชาติอิสราเอลนั้นมี

(12) อพย 7:19; 10:5, 15 (14) พบญ 28:38; สดต 78:46 (15) อพย 10:5

(16) อพย 8:8; 9:27 (17) อพย 8:8, 28; 9:28 (18) อพย 8:30 (19) ยอล 2:20

(20) อพย 4:21; 10:1 (21) อพย 9:22 (22) อพย 3:18 (23) อพย 8:22

แสงสว่างอยู่ในที่อาศัยของเขา
24 ฟาโรห์จึงให้ตามตัวโมเสส
เข้าเฝ้า ตรัสว่า "พวกเจ้าจงไป
ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์เถิด
เพียงแต่ให้ฝูงแกะและฝูงวัวอยู่
ส่วนเด็กไปกับเจ้าได้ด้วย"

25 ฝ่ายโมเสสจึงทูลว่า "พระ
องค์ต้องให้เราเครื่องบูชาและ
เครื่องเผาบูชาไปด้วย เพื่อพวก
ข้าพระองค์จะได้บูชาต่อพระเย-

โฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์
26 ข้าพระองค์ต้องนำฝูงสัตว์ไป
ด้วย ขาดไม่ได้สักกีบเดียว
เพราะว่าจะต้องเอาสัตว์จากฝูง
เหล่านั้นไปถวายพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของข้าพระองค์ และข้า
พระองค์ยังไม่ทราบว่าจะต้อง
การสัตว์ตัวใดถวายพระเยโฮ-

วาห์จนกว่าเราจะถึงที่นั่น"
27 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้
พระทัยฟาโรห์แข็งกระด้าง พระ
องค์จึงไม่ยอมปล่อยเขาไป

ฟาโรห์เสียโอกาสสุดท้าย

28 ฟาโรห์รับสั่งแก่โมเสสว่า
"ไปให้พ้นจากเรา ระวังตัวให้ดี
เถอะ อย่ามาเห็นหน้าเราอีกเลย
เพราะถ้าเจ้าเห็นหน้าเราวันใด
เจ้าจะต้องตายวันนั้น"

29 โมเสสจึงทูลว่า "พระองค์
ตรัสถูกแล้ว ข้าพระองค์จะไม่มา
เห็นพระพักตร์ของพระองค์อีก
เลย"

ทรงพยากรณ์ถึง

ความตายของบุตรหัวปี

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ
โมเสสว่า "เราจะนำภัย
พิบัติมาสู่ฟาโรห์และอียิปต์อีก
อย่างเดียว หลังจากนั้นเขาจะ
ปล่อยพวกเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อ
เขาให้พวกเจ้าไปคราวนี้ เขาจะ
ขับไล่พวกเจ้าออกไปทีเดียว
2 บัดนี้เจ้าจงสั่งให้ประชาชนทั้ง
ปวง ให้ผู้ชายผู้หญิงทุกคน ขอ
เครื่องเงินเครื่องทองจากเพื่อน
บ้านของตน"

3 พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้
ประชาชนเป็นที่โปรดปรานใน
สายตาของชาวอียิปต์ นอกจากนี้
บุรุษผู้นั้นคือโมเสสก็ยิ่งใหญ่
มากในแผ่นดินอียิปต์ ทั้งใน
สายตาข้าราชการของฟาโรห์และ
ในสายตาพลเมืองทั้งปวง

4 โมเสสประกาศว่า "พระเยโฮ-
วาห์ตรัสตั้งนั้ว่า `เวลาประมาณ
เที่ยงคืน เราจะออกไปท่ามกลาง
อียิปต์"

5 และพวกลูกหัวปีทั้งหมดใน
แผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่ราชบุตร
หัวปีของฟาโรห์ ผู้ประทับบน
พระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของ
ทาสหญิง ซึ่งอยู่หลังหินม่แป้ง
ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เดียรัจฉาน
ด้วยจะต้องตาย

6 แล้วจะมีการพิลาปร้องให้ทั่ว

(24) อพย 8:8, 25; 10:8, 10 (26) อพย 10:9 (27) อพย 4:21 (28) อพย 10:11

(29) อพย 11:8; สบ 11:27 (1) อพย 6:1; 12:31, 33, 39 (2) อพย 3:22; 12:35-36

(3) อพย 3:21; 12:36 (4) อพย 12:12, 23, 29 (5) อพย 4:23 (6) อพย 10:14

แผ่นดินอียิปต์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน และต่อไปภายหน้าก็จะไม่มีอีกเลย

7 ฝ่ายคนหรือสัตว์ของชนชาติอิสราเอลทั้งปวงจะไม่มีแม้แต่เสียงสุนัข เพื่อให้ทราบว่าคุณพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อชาวอียิปต์ต่างกับชนชาติอิสราเอล

8 ข้าราชการของพระองค์จะลงมาหาเรา กราบลงต่อหน้าเรา กล่าวว่าคุณ "ขอท่านกับพรรคพวกไปเสียจากที่นี่เถิด" หลังจากนั้นเราก็จะออกไป" โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปด้วยความโกรธยิ่งนัก

9 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสตอบโมเสสว่า "ฟาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้า เพื่อมหัศจรรย์ของเราจะได้เพิ่มขึ้นอีกในแผ่นดินอียิปต์"

10 โมเสสกับอาโรนก็ได้กระทำการบรรดาที่มหัศจรรย์เหล่านั้นต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลให้ออกไปจากแผ่นดินของท่าน

ลูกแกะ

แห่งพิธีปีสกา

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนในประเทศอียิปต์ว่า

2 "ให้เดือนนี้เป็นเดือนเริ่มต้นสำหรับเจ้าทั้งหลาย ให้เป็น

เดือนแรกในปีใหม่สำหรับพวกเจ้า

3 จงสังฆมนุมคนอิสราเอลทั้งหมดว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ ให้ผู้ชายทุกคนเตรียมลูกแกะ ครอบคร้วละตัวตามเรือนบรรพบุรุษของตน

4 ถ้าครอบครัวใดมีคนน้อยกินลูกแกะตัวหนึ่งไม่หมด ก็ให้รวมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกัน เตรียมลูกแกะตัวหนึ่งตามจำนวนคนตามที่เขาจะกินได้ก็น้อย ให้นับจำนวนคนที่จะกินลูกแกะนั้น

5 ลูกแกะของเจ้าต้องปราศจากตำหนิเป็นตัวผู้อายุไม่เกินหนึ่งขวบ เจ้าจงเอามาจากฝูงแกะหรือฝูงแพะ

6 จงเก็บไว้ให้ถึงวันที่สิบสี่เดือนนี้ แล้วในเย็นวันนั้นให้ที่ประชุมของคนอิสราเอลทั้งหมดฆ่าลูกแกะของเขา

7 แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง และไม้ข้างบน ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย

8 ในคืนวันนั้นให้เขากินเนื้อปิ้งกับขนมปังไร้เชื้อและผู้กระษม

9 เนื้อที่ยังดิบหรือเนื้อต้มอย่ากินเลย แต่จงปิ้งทั้งหัวและขาและเครื่องในด้วย

10 จงกินให้หมด อย่าให้มีเศษเหลือจนถึงเวลาเช้า เศษเหลือ

(7) อพย 8:22; ยชา 10:21 (8) อพย 10:29 (9) อพย 3:19; 7:3-4 (10) อพย 7:3

(2) อพย 13:4; 23:15 (3) ยชา 4:19 (5) ลนต 22:18-21; 23:12 (6) อพย 12:14

(8) อพย 34:25; กตว 9:12 (9) พบญ 16:7 (10) อพย 16:19

ถึงเวลาเช้าก็ให้เผาเสีย
11 เจ้าทั้งหลายจงเลี้ยงกันดังนี้
คือให้คาคอแว สวมรองเท้า และ
ถือไม้เท้าไว้ และรีบกินโดยเร็ว
การเลี้ยงนี้เป็นปัสกาของพระ
เยโฮวาห์

เลือดที่ทาไว้รอบประตู

12 เพราะในคืนวันนั้น เราจะ
ผ่านไปในประเทศอียิปต์ และ
เราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมด
ในประเทศอียิปต์ ทั้งของมนุษย์
และของสัตว์ และเราจะพิพากษา
กลางโทษพระทั้งปวงของอียิปต์
เราคือพระเยโฮวาห์

13 แต่เลือดที่ บ้านที่ เจ้าทั้ง
หลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญ
สำหรับเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้น
เราจะผ่านเว้นเจ้าทั้งหลายไป จะ
ไม่มีภัยพิบัติทำลายเจ้า ขณะที่
เราประหารประเทศอียิปต์

การเลี้ยงแห่งขนมปังไร้เชื้อ

เจ็ดวัน

14 วันนั้นจะเป็นวันที่ระลึกสำ
หรับเจ้า ให้เจ้าทั้งหลายถือไว้
เป็นเทศกาลแต่พระเยโฮวาห์
ตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจง
ฉลองเทศกาลนี้และถือเป็นกฎ
ถาวร

15 เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้
เชื้อให้ครบเจ็ดวัน วันแรกจง
ชำระบ้านเจ้าให้ปราศจากเชื้อ
ถ้าผู้ใดขึ้นกินขนมปังที่มีเชื้อตั้ง

แต่วันแรกจนถึงวันที่เจ็ด ผู้นั้น
จะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล
16 ในวันแรกนั้นให้มีการประ
ชุมบริสุทธิ์ และในวันที่เจ็ดนั้น
จะเป็นวันประชุมอันบริสุทธิ์แก่
ท่าน ในวันเหล่านั้นอย่าให้ผู้ใด
ทำงานเลย เว้นไว้แต่การจัด
เตรียมอาหารสำหรับรับประ
ทาน

17 เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาล
กินขนมปังไร้เชื้อ เพราะในวัน
นั้นเราได้นำพลโยธาของเจ้าทั้ง
หลายออกไปจากแผ่นดินอียิปต์
เหตุฉะนั้น เจ้าจงฉลองวันนั้นและ
ถือเป็นกฎถาวร ตลอดชั่วอายุ
ของเจ้า

18 ในตอนเย็นวันที่สิบสี่เดือน
แรก เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปัง
ไร้เชื้อจนถึงเวลาเย็นวันที่สิบ
เอ็ดของเดือนนั้น

19 ในเจ็ดวันนั้นอย่าให้พบเชื้อ
ในบ้านของเจ้าเลย เพราะว่าถ้า
ผู้ใดที่เป็นคนต่างด้าวก็ดีหรือ
คนเกิดในเมืองก็ดี ขึ้นกินสิ่ง
ใดๆที่มีเชื้อ ผู้นั้นจะต้องถูกตัด
ขาดจากที่ชุมนุมของอิสราเอล

20 อย่ากินสิ่งใดที่มีเชื้อ ในที่
อาศัยของเจ้า เจ้าจงกินแต่
ขนมปังไร้เชื้อเท่านั้น”

21 แล้วโมเสสเรียกบรรดาพวก
ผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อม
กันสั่งว่า “ท่านทั้งหลายจงไปเอา

(11) อพย 12:13, 21 (12) อพย 6:2; 11:4-5 (14) อพย 12:6-17, 24

(15) ปฐม 17:14; อพย 12:19 (16) ลนต 23:2, 7-8; กตว 28:18 (17) อพย 12:14

(18) อพย 12:2; ลนต 23:5-8 (19) อพย 12:15; 23:15 (21) อพย 3:16; 12:3

ลูกแกะตามครอบครัวของท่าน
มาฆ่าเป็นลูกแกะปัสกา

22 เอาต้นหุสบกำหนึ่งจุ่มลงใน
เลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือด
นั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วงกบ
ประตูทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ใน
ในอ่าง อย่าให้ผู้ใดออกไปพ้น
ประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า

23 เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จ
ผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์
เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือด
ที่ไม่ประตูข้างบนและที่ไม้วงกบ
ประตูทั้งสองข้าง พระเยโฮวาห์
จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น ไม่ทรง
ยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้าน
ท่าน เพื่อจะประหารท่าน

24 ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ให้
เป็นกฎถาวรของท่านและของ
ลูกหลานท่าน

25 ต่อมา ครั้นท่านไปถึงแผ่นดิน
ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงประ-
ทานแก่ท่านตามที่ได้ทรงสัญญา
ไว้แล้วนั้น ท่านจงถือพิธีนี้ไว้
ปฏิบัติ

26 ครั้นสืบไปภายหน้าเมื่อลูก
หลานของท่านถามว่า `พิธีนี้
หมายความว่าอะไร'

27 ท่านทั้งหลายจงตอบว่า
`เป็นการถวายสัตว์บูชาปัสกาแด่
พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงผ่านเว้น
บ้านของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์
เมื่อพระองค์ทรงประหาร

คนอียิปต์ แต่ไว้ชีวิตครอบครัว
ของเราทั้งหลาย” พลไพร่ทั้ง
ปวงก็กราบลงนมัสการ

28 แล้วคนชาติอิสราเอลก็ไปทำ
ตามคำสั่งทุกประการ พระเย-
โฮวาห์ทรงรับสั่งกับโมเสสและ
อาโรนอย่างไร เขาทั้งหลายก็
กระทำตามทุกประการ

บุตรหัวปีแห่งอียิปต์เสียชีวิต
29 ต่อมาในเวลาเที่ยงคืน พระ
เยโฮวาห์ทรงประหารบุตรหัวปี
ทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่
พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้
ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตร
หัวปีของเชลยที่อยู่ในคูกใต้ดิน
ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว

30 ฟาโรห์กับข้าราชการ และ
ชาวอียิปต์ทั้งปวงตื่นขึ้นในตอน
กลางคืน มีเสียงร้องไห้คร่ำ-
ครวญดังทั่วทั้งอียิปต์ เนื่องด้วย
ไม่มีบ้านใดเลยที่ไม่มีคนตาย

31 ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสส
กับอาโรนให้มาเฝ้าในคืนวันนั้น
ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองกับทั้งชน
ชาติอิสราเอลจงยกออกไปจาก
ประชาชนของเราเถิด ไปปรน-
นิบัติพระเยโฮวาห์ตามที่ได้พูด
ไว้แล้ว

32 เอาฝูงแพะแกะและฝูงวัว
ของเจ้าไปด้วยตามที่เจ้าได้พูด
ไว้แล้ว ไปและอวยพรให้เรา
ด้วย”

(22) อพย 12:7; สบ 11:28 (23) อพย 11:4 (24) อพย 12:14, 17 (25) อพย 3:8, 17
(26) อพย 10:2; 13:8, 14 (27) อพย 4:31; 12:11 (28) สบ 11:28
(29) อพย 4:23 (31) อพย 8:25; 10:9, 28 (32) อพย 10:9, 26

33 ฝ่ายชาวอียิปต์ก็เร่งรัดให้พลไฟรนั้นออกไปจากประเทศโดยเร็ว เพราะเขาพูดว่า "พวกเราตายกันหมดแล้ว"

34 พลไฟรนั้นเอาก้อนแป้งดิบที่ยังมีไต้ใส่เชือกกับอ่างขยำแป้งห่อผ้าใส่บาแวกไป

35 ชนชาติอิสราเอลกระทำตามคำสั่งของโมเสสคือ ขอเครื่องเงิน เครื่องทองและเครื่องนุ่งห่มจากชาวอียิปต์

36 และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้พลไฟรนั้นเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ เขาจึงให้สิ่งของทั้งปวงตามที่เขาขอ เขาจึงได้รับเอาสิ่งของต่างๆ ของชาวอียิปต์เสีย

การเดินทาง

ออกจากอียิปต์

37 ชนชาติอิสราเอลยกเดินออกจากเมืองรามเสสไปถึงเมืองสุคคท นับแต่ผู้ชายได้ประมาณหกแสนคน เด็กต่างหาก

38 มีฝูงชนชาติอื่นเป็นจำนวนมากติดตามไปด้วยพร้อมทั้งฝูงสัตว์ คือฝูงแพะแกะ และวัวจำนวนมากมาย

39 เขาเอาก้อนแป้งไร้เชื้อซึ่งนำมาจากอียิปต์นั้น ปิ้งเป็นขนมไร้เชื้อ เพราะเขาถูกเร่งรัดให้ออกจากอียิปต์ จึงไม่ทันเตรียมเสบียง

40 ชนชาติอิสราเอลอยู่ในอียิปต์เป็นเวลาสี่ร้อยสามสิบปี

41 ครั้นสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว ในวันนั้นเองพลโยธาทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ก็ยกออกจากประเทศอียิปต์

42 คีวันนั้นเป็นคืนที่ ควรจดจำไว้เป็นที่ระลึกอย่างยิ่งถึงพระเยโฮวาห์ ด้วยทรงนำเขาออกจากประเทศอียิปต์ คีวันนั้นจึงเป็นคืนของพระเยโฮวาห์ที่ชนชาติอิสราเอลทั้งปวงถือเป็นที่ระลึกตลอดชั่วอายุของเขา

คำสั่งเรื่องพิธีปัสกา

43 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า "ระเบียบพิธีปัสกาเป็นดังนี้ คืออย่าให้คนต่างชาติกินเลย

44 ส่วนทาสซึ่งนายเอาเงินซื้อ มา เมื่อให้ทาสนั้นเข้าสู่หน้ดแล้วจึงให้เขากินได้

45 ส่วนแขกหรือลูกจ้างอย่าให้กินเลย

46 ให้กินปัสกาแต่ในบ้าน อย่าเอาเนื้อไปนอกบ้าน และอย่าหักกระดูกของมันเลย

47 ให้ชุมนุมคนอิสราเอลทั้งปวงถือและปฏิบัติตามพิธีนี้

48 เมื่อมีคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่กับเจ้า และใครจะถือปัสกาถวายพระเยโฮวาห์ ก็ให้ชายพวกนั้นเข้าสู่หน้ดเสียก่อนทุกคน

(35) อพย 3:21-22 (36) ปฐก 15:14 (37) ปฐก 47:11 (38) กตว 11:4; พญ 3:19 (40) กจ 7:6 (41) อพย 3:8, 10 (42) พญ 16:1, 6 (43) กตว 9:14 (44) ปฐก 17:12 (45) ลนต 22:10 (46) กตว 9:12 (47) อพย 12:6 (48) กตว 9:14

แล้วจึงให้เขามาใกล้ และถือพิธีนั้นได้ เขาจึงจะเป็นเหมือนคนเกิดในแผ่นดินนั้น แต่ผู้ใดที่ยังมิได้เข้าสู่หนัด อย่าให้เข้าร่วมกินเลี้ยงในพิธีปัสกานนเลย

49 พระราชบัญญัติสำหรับคนเกิดในเมืองและคนต่างด้าวซึ่งอาศัยอยู่ด้วยกันกับเจ้าทั้งหลาย จะต้องเป็นอันเดียวกัน”

50 คนอิสราเอลทั้งปวงก็ปฏิบัติตามทุกประการ พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสสและอาโรนอย่างไร พวกเขาก็กระทำอย่างนั้น

51 วันนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ แยกเป็นกระบวนพลโยธา

บุตรหัวปีถูกแยกตั้งไว้

เฉพาะพระเจ้า

13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “จงถวายลูกหัวปีทั้งปวงแก่เรา คือทุกสิ่งของชนชาติอิสราเอลที่ออกจากครรภ์ครั้งแรก จะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ สิ่งนั้นเป็นของของเรา”

3 โมเสสจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า “จงระลึกถึงวันนี้ที่ท่านทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ จากเรือนทาส เพราะพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากที่นั่นด้วยฤทธิ์พระหัตถ์ อย่ากินขนมปังที่มี

เชื้อเลย

4 ท่านทั้งหลายยกออกไปในวันนี้ในเดือนอาบีบ

5 ครั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำพวกท่านมาถึงแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนฮีไวต์ และคนเยบส ที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่า จะยกแผ่นดินนี้

ให้พวกท่าน เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ในเดือนนั้น

6 จงกินขนมปังไร้เชื้อเป็นเวลาเจ็ดวัน และวันที่เจ็ดจงมีเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์

7 จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบกำหนดเจ็ดวัน อย่าให้เห็นขนมปังซึ่งมีเชื้อ หรือให้เห็น

เชื้อขนมปังในเขตของพวกท่าน 8 ในวันนั้นจงบอกบุตรของท่านว่า

“ที่ได้ทำดังนี้ก็เพราะเหตุการณ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำสำหรับเรา ขณะเมื่อเราออกจากอียิปต์”

9 สำหรับท่านพิธีนี้จะเป็นดังรอยสำคัญที่มีมือของท่าน และตั้งเครื่องระลึกระหว่างนัยน์ตาของท่าน เพื่อพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จะได้อยู่ในปากของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกท่านออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์

(49) กตว 15:15 (51) อพย 6:26; 12:41; 20:2 (2) ลก 2:23 (3) อพย 3:20

(4) พพญ 12:2; 23:15 (5) ปฐก 17:8; อพย 6:8 (6) อพย 12:15-20 (7) อพย 12:19

(8) อพย 10:2; 12:26 (9) อพย 12:14; 13:16; 31:13

10 เพราะฉะนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามกฎพิธีนี้ตามที่กำหนดทุก ๆ ปีไป

11 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านไปยังแผ่นดินของคนคานาอัน ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับท่านและบรรพบุรุษของท่านว่า จะทรงยกแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน

12 ทุกอย่างที่เราได้บอกไว้ครั้งแรกนั้น ท่านจงแยกถวายแด่พระเยโฮวาห์ และลูกสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เกิดจากสัตว์ใช้งานของท่าน จงเป็นของพระเยโฮวาห์

13 จงเอาลูกแกะไถ่ลูกลาหัวปี ถ้าไม่ไถ่จงหักคอมันเสีย จงไถ่บุตรหัวปีทั้งหลายของมนุษย์ไว้ทั้งหมด

14 ต่อไปภายหน้า เมื่อบุตรของท่านจะถามว่า `ทำไมจึงทำอย่างนี้' จงเล่าให้เขาฟังว่า `พระเยโฮวาห์ทรงนำพวกเราออกจากอียิปต์ จากเรือนทาสด้วยฤทธิ์พระหัตถ์'

15 ต่อมา ครั้นพระทัยของฟาโรห์ดื้อไม่ยอมปล่อยให้เราไป พระเยโฮวาห์จึงทรงประหารลูกหัวปีทั้งหลายในประเทศอียิปต์ ทั้งลูกหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ด้วย เหตุฉะนั้นเราจึงถวายบรรดาสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เบิกครั้งแรกแด่พระเย-

โฮวาห์ แต่บุตรหัวปีทั้งหลายของเรา เราก็กไถ่ไว้'

16 พิธีนี้จะเป็นดังรอยสำคัญที่มือของท่าน และดังเครื่องหมายระหว่างนัยน์ตาของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกเราออกจากอียิปต์ด้วยฤทธิ์พระหัตถ์"

การเดินทางหลีกเลียง

ชาวฟีลิสเตีย

17 ต่อมาเมื่อฟาโรห์ปล่อยพลไพร่ไปแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงนำเขาไปทางแผ่นดินของชาวฟีลิสเตีย แม้ว่าจะเป็นทางใกล้ เพราะพระเจ้าตรัสว่า "เกรงว่าเมื่อพลไพร่ไปเผชิญสงคราม เขาจะเปลี่ยนใจและกลับไปยังอียิปต์เสีย"

18 พระเจ้าจึงทรงนำเขาอ้อมไปทางถิ่นทุรกันดารยังทะเลแดง ชนชาติอิสราเอลก็ออกไปจากแผ่นดินอียิปต์มีอาวุธพร้อมที่จะทำสงคราม

19 โมเสสเอากระดูกของโยเซฟไปด้วย เพราะโยเซฟให้ชนชาติอิสราเอลปฏิญาณไว้ว่า "พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมท่านทั้งหลายเป็นแน่ แล้วท่านจงเอากระดูกของเราไปจากที่นี่ด้วย"

20 คนอิสราเอลยกออกจากเมืองสุคคท ไปตั้งค่ายที่ตำบลเอธามบริเวณชายถิ่นทุรกันดาร

(10) อพยพ 12:14, 24 (11) อพยพ 13:5 (12) อพยพ 13:1-2 (13) อพยพ 34:20

(14) อพยพ 10:2 (15) อพยพ 12:29 (16) อพยพ 13:9; พบบัญ 6:8 (17) อพยพ 14:11

(18) อพยพ 14:2; กตว 33:6 (19) ปฐม 50:24-25; อพยพ 1:6 (20) อพยพ 12:37

**เสาเมฆกับเสาเพลิงนำ
และป้องกันพวกอิสราเอล**

21 พระเยโฮวาห์เสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง ให้เขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน

22 เสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน พระองค์มิได้ให้คลาดจากเบื้องหน้าพลไพร่เลย

ฟาโรห์ตามพวกอิสราเอลไป

แล้วถูกทำลาย

14 พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสสว่า

2 "จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้ย้อนกลับไปยังค่ายหน้าตำบลปีหะหิโรท ระหว่างมิกดลและทะเล หน้าตำบลบาอัลเซโฟน แล้วตั้งค่ายตรงนั้นใกล้ทะเล

3 ฟาโรห์จะกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า "พวกเขาติดอยู่บนบก ถิ่นทุรกันดารนั้นกินเขาไว้แล้ว"

4 เราจะบันดาลให้ใจฟาโรห์แข็งกระด้างไป ฟาโรห์จะไล่ตามมาแล้วเราจะได้รับเกียรติยศเพราะฟาโรห์และบรรดาพลโยธาของเขา แล้วชาวอียิปต์จะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์" เขาทั้งหลายก็กระทำตามรับสั่งนั้น

5 เมื่ออัครราชทูตอียิปต์ทราบความ

ว่าบ่าวไพร่เหล่านั้นหนีไปแล้ว พระตำริของฟาโรห์และความคิดของข้าราชการก็เปลี่ยนไป จากที่มีต่อบ่าวไพร่นั้น เขาจึงว่า "ทำไมเราจึงทำเช่นนั้น ไฉนเราจึงได้ปล่อยพวกอิสราเอลไปให้พ้นจากการรับใช้เราเล่า"

6 ฝ่ายฟาโรห์ก็จัดราชรถ และนำพลโยธาไปด้วย

7 ท่านเอารถรบอย่างดีหกร้อยคัน กับรถรบทั้งหมดในอียิปต์ มีทหารประจำอยู่ทุกคัน

8 พระเยโฮวาห์ทรงให้พระทัยของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไล่ตามชนชาติอิสราเอลซึ่งเดินทางไปด้วยมีพระหัตถ์ของพระเจ้าคุ้มครอง

9 ชาวอียิปต์ไล่ตามไปมีทั้งม้าและรถรบทั้งหมดของฟาโรห์ และทหารม้า กองทัพของท่านมาทันชนชาติอิสราเอลที่ตั้งค่ายอยู่ริมทะเล ใกล้ตำบลปีหะหิโรท หน้าตำบลบาอัลเซโฟน

10 เมื่อฟาโรห์เข้ามาใกล้ ชนชาติอิสราเอลก็เงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด ชาวอียิปต์ยกติดตามมา เขาก็มีความกลัวยิ่งนัก คนอิสราเอลจึงร้องทูลพระเยโฮวาห์

11 เขาบอกโมเสสว่า "หลุมฝังศพในอียิปต์ไม่มีหรือ ท่านจึงพาเราออกมาให้ตายในถิ่นทุร-

(21) อพย 14:19, 24 (2) อพย 13:18 (3) สดต 71:11 (4) อพย 4:21; 7:3, 5; 9:16 (5) สดต 105:25 (7) อพย 15:4 (8) อพย 6:1; กตว 33:3 (9) อพย 15:9; ยชา 24:6 (10) ยชา 24:7; นนม 9:9 (11) อพย 5:21; 15:24; 16:2; 17:3

กันดาร ทำไมหนอต่านจึงทำเช่นนี้คือพาเราออกมาจากอียิปต์ 12 พวกเรบอกท่านในอียิปต์แล้วมิใช่หรือว่า ‘ปล่อยพวกเรา แต่ลำพัง ให้พวกเรารับใช้ชาวอียิปต์เถิด’ เพราะการรับใช้ชาวอียิปต์นั้น ก็ยังดีกว่าที่จะมาตายในถิ่นทุรกันดาร”

13 โมเสสจึงเตือนพลไพร่ว่า “อย่ากลัวเลย มันคงไว้ คอยดูความรอดที่จะมาจากพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์จะประทานให้แก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ ด้วยคนอียิปต์ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นในวันนี้ แต่ต่อไปจะไม่ได้เห็นอีกเลย

14 พระเยโฮวาห์จะทรงรบแทนท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงสงบอยู่เถิด”

ทะเลแดงก็แยกออก

15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เหตุไฉนเจ้าจึงมาร้องทุกข์ต่อเรา จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้เดินต่อไปข้างหน้าเถิด

16 ฝ่ายเจ้าจงยกไม้เท้าของเจ้าแล้วยื่นมือของเจ้าออกไปเหนือทะเล ทำให้ทะเลนั้นแยกออกเพื่อคนอิสราเอลจะได้เดินบนดินแห่งกลางทะเลแล้วข้ามไปได้

17 ดูเถิด ส่วนเราก็จะบันดาลให้ใจชาวอียิปต์แข็งกระด้างไล่ตามมา แล้วเราจะได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ พลโยธา รถรบ

และพลม้าทั้งหมดของเขา

18 เมื่อเราได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ รถรบและพลม้าของเขาแล้ว ชาวอียิปต์ก็จะรู้ว่าเรานี้แหละคือพระเยโฮวาห์”

19 ฝ่ายทูตสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งนำพลโยธาอิสราเอลนั้นกลับไปอยู่ข้างหลัง และเสาเมฆซึ่งอยู่ข้างหน้า ก็กลับมามาตั้งอยู่ข้างหลังเขา

20 คือเสานั้นมาอยู่ระหว่างค่ายของชาติอียิปต์และค่ายของชนชาติอิสราเอลและเป็นเมฆมืดแก่ชาวอียิปต์ แต่มีแสงส่องสว่างในเวลากลางคืนแก่ชนชาติอิสราเอล ทั้งสองฝ่ายมิได้เข้าใกล้กันตลอดคืน

21 โมเสสยื่นมือของท่านออกไปเหนือทะเล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมทิศตะวันออกพัดโหมไล่น้ำทะเลตลอดคืน ทำให้ทะเลกลายเป็นดินแห้ง น้ำแยกออกจากกัน

22 ชนชาติอิสราเอลก็พากันเดินบนดินแห่งกลางทะเล ส่วนน้ำนั้นตั้งเป็นเหมือนกำแพงสำหรับเขา ทั้งทางขวาและทางซ้าย

ทหารอียิปต์ถูกทำลาย

23 คนอียิปต์ก็ไล่ตามเขาเข้าไปกลางทะเล ทั้งกองม้าและราชรถและพลม้าทั้งปวงของฟาโรห์

24 ครั้นในเวลาอรุ้ง พระเย-

(12) อพย 5:21; 6:9 (13) ปฐม 15:1; 46:3 (14) อพย 14:25 (16) อพย 4:17, 20

(17) อพย 14:4, 8 (19) อพย 13:21-22 (20) อสย 8:14; 2 คร 4:3

(21) อพย 15:8; ยชว 3:16 (22) อพย 14:29; 15:8, 19 (24) อพย 13:21; วนฉ 7:19

โฮวาท်ทอดพระเนตรจากเสา
เพลิงและเสาเมฆทรงเห็นพล
โยธาอียิปต์ ก็ทรงบันดาลให้
กองทัพอียิปต์เกิดโกลาหล
25 พระองค์ทรงกระทำให้อัรรด
ฝัดจนแล่นไปแทบไม่ไหว คน
อียิปต์จึงพูดกันว่า "ให้เราหนีไป
จากหน้าคนอิสราเอลเถิด เพราะ
พระเยโฮวาท်ทรงต่อสู้กับคนอียิปต์แทนเรา"
26 ขณะนั้นพระเยโฮวาท်ตรัส
กับโมเสสว่า "จงยื่นมือออกไป
เหนือทะเล เพื่อให้น้ำทะเลไหล
กลับคืนมาท่วมคนอียิปต์ ทั้งรถ
รบและพลม้าของเขา"
27 โมเสสจึงยื่นมือออกไปเหนือ
ทะเล ครั้นรุ่งเช้าทะเลก็กลับ
ไหลตื้นกว่า คนอียิปต์พากันหนี
กระแสน้ำ แต่พระเยโฮวาท်ทรง
สลัดคนอียิปต์ลงกลางทะเล
28 น้ำก็กลับท่วมพลรถและพล
ม้า คือพลโยธาทั้งหมดของฟา-
โรห์ซึ่งไล่ตามเขาเข้าไปในทะเล
ไม่เหลือสักคนเดียว
29 ฝ่ายชนชาติอิสราเอลเดินไป
ตามดินแห้งกลางท้องทะเล น้ำ
ตั้งขึ้นเหมือนกำแพงสำหรับเขา
ทั้งทางขวาและทางซ้าย
30 ดังนี้ ในวันนั้นพระเยโฮวาท်
ทรงโปรดช่วยให้คนอิสราเอล
รอดจากเงื้อมมือคนอียิปต์ อิส-
ราเอลเห็นศพคนอียิปต์อยู่ที่

ชายทะเล

31 อิสราเอลเห็นกิจการใหญ่ซึ่ง
พระเยโฮวาท်ได้ทรงกระทำแก่
คนอียิปต์ พลไพร่นั้นก็เกรงกลัว
พระเยโฮวาท် เขาทั้งหลายเชื่อ
ถือพระเยโฮวาท်และเชื่อโมเสส
ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย

การร้องเพลงแห่งชัยชนะ
15 ขณะนั้นโมเสสกับชน
ชาติอิสราเอลร้องเพลง
บทนี้ ถวายพระเยโฮวาท်ว่า
"ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถวายพระ
เยโฮวาท် เพราะพระองค์ทรงได้
ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง พระ
องค์ทรงกวาดม้าและพลม้าลง
ในทะเล

2 พระเยโฮวาท်ทรงเป็นกำลัง
และเป็นบทเพลงแห่งข้าพเจ้า
พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยให้ข้าพ-
เจ้ารอด พระองค์นี้แหละเป็น
พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ
สรรเสริญพระองค์ ทรงเป็นพระ
เจ้าของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะยกย่องสรรเสริญพระ
องค์

3 พระเยโฮวาท်ทรงเป็นนักรบ
พระนามของพระองค์คือ พระ
เยโฮวาท်

4 พระองค์ทรงเหวี่ยงรถรบและ
โยนพลโยธาของฟาโรห์ลงใน
ทะเล นายทหารรถรบชั้นยอด
ของฟาโรห์ก็จมในทะเลแดง

(25) อพยพ 7:5; 14:4, 14 (27) อพยพ 15:1, 7 (28) สดต 78:53 (29) สดต 66:6
(30) สดต 58:10 (31) ยน 2:11; 11:45 (1) สดต 106:12 (2) ปฐก 28:21-22
(3) สดต 24:8; 83:18 (4) อพยพ 14:28; 14:7

5 น้ำท่วมเขา เขาจมลงในทะเล
ที่ลึกประดุจก้อนหิน

6 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
หัตถ์ขวาของพระองค์ทรงอาณู-
ภาพยิ่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
พระหัตถ์ขวาของพระองค์ฟาด
ศัตรูแหลกเป็นชิ้น ๆ

7 ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่
ของพระองค์ พระองค์ทรงควา
ปฏิบัติของพระองค์เสีย พระ
องค์ทรงใช้พระพิโรธของพระ
องค์เผาผลาญเขาเสียอย่างตอ
ฟาง

8 โดยลมที่ ระบายจากช่องพระ
นาสิกน้ำก็ท่วมสูงขึ้น น้ำก็
ท่วมทันสูงขึ้น น้ำก็แข็งขึ้นใน
ท้องทะเล

9 พวกข้าศึกกล่าวว่า `เราจะติด
ตาม เราจะจับให้ทัน เราจะริบ
สิ่งของมาแบ่งปันกัน เราจึงจะ
พอใจที่ได้กระทำกับพวกนั้นดัง
ประสงค์ เราจะชักดาบออก มือ
เราจะทำลายเขาเสีย'

10 พระองค์ทรงบันดาลให้ลม
พัดมา น้ำทะเลก็ท่วมเขามิด เขา
จมลงในกระแสน้ำอันไหลแรง
นั้นเหมือนตะกั่ว

11 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ใน
บรรดาพระทั้งปวงองค์ไหนจะ
เป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์
ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรง
ประกอบด้วยความบริสุทธิ์อันรุ่ง

เรือง และนำเกรงขามเนื่องด้วย
การสรรเสริญ และการมหัศ-
จรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ

12 พระองค์ ทรงเหยียดพระ
หัตถ์ขวาออก แผ่นดินก็กลืน
พวกเขาเสีย

13 พระองค์ทรงนำชนชาติ ซึ่ง
พระองค์ทรงไถ่ไว้ด้วยพระเมต-
ตาของพระองค์ พระองค์ทรงพา
เขามาถึงที่สถิตอันบริสุทธิ์ ของ
พระองค์ ด้วยพระเดชานุภาพ

14 ชนชาติทั้งหลายจะได้ยินแล้ว
จะพากันหวาดกลัว ชาวประเทศ
ฟีลิสเตียจะรู้สึกเสียวสยอง

15 ครั้นนั้นพวกเจ้านายในเมือง
เอโดมก็จะพากันหวาดกลัว และ
พวกหัวหน้าในเมืองโมอับก็จะ
สะทกสะท้าน ชาวเมืองคานาอัน
ทั้งปวงก็จะระส่ำระสายไป

16 ความรู้สึกเสียวสยอง และ
ความตกใจกลัวจะอุบัติขึ้นในใจ
ของเขา เนื่องด้วยฤทธานุภาพ
แห่งพระกรของพระองค์ เขาจะ
หยุดนิ่งอยู่เหมือนก้อนหิน โอ
ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จงพลไพร่
ของพระองค์ผ่านพ้นไป จงชน
ชาติซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้แล้ว
ผ่านไป

17 พระองค์จะทรงนำเขาเข้ามา
และทรงตั้งเขาไว้บนภูเขาซึ่งเป็น
มรดกของพระองค์ โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์ เป็นสถานที่ซึ่ง

(5) นทม 9:11 (6) สดต 17:7; 118:15 (7) พบญ 33:26 (8) อพย 14:21-22

(9) วนล 5:30; อสย 53:12 (11) 1 พกษ 8:23 (13) สดต 77:20; 78:54 (14) ยชว 2:9

(15) ปฐก 36:15, 40 (16) ยชว 2:9 (17) สดต 2:6; 44:2; 68:16; 76:2; 78:54

พระองค์ทรงสร้างไว้เพื่อเป็นที่สถิตของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ สถานบริสุทธิ์ซึ่งพระหัตถ์ของพระองค์สถาปนาไว้ 18 พระเยโฮวาห์จะทรงครอบครองอยู่เป็นนิตย์นิรันดร์

19 เพราะเมื่อกองม้าของฟาโรห์กับบราซรด และพลม้าของท่านลงไปในทะเล พระเยโฮวาห์ก็ทรงให้น้ำทะเลไหลกลับมาท่วมเสีย แต่ชนชาติอิสราเอลเดินไปบนดินแห้งกลางทะเลนั้น”

20 ฝ่ายมิเรียมหญิงผู้พยากรณ์พี่สาวของอาโรนก็ถือรำมะนา และหญิงทั้งปวงก็ถือรำมะนาเดินตาม พร้อมเต้นรำไปด้วย

21 มิเรียมจึงร้องนำว่า “จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์เถิด เพราะพระองค์ทรงได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงกวาดม้าและพลม้าให้ตกลงไปในทะเล”

พวกอิสราเอลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เมื่อกระหายน้ำ พระเจ้าทรงประทานให้

22 ต่อมา โมเสสนำพวกอิสราเอลออกจากทะเลแดงไปยังถิ่นทุรกันดารซุร์ เดินไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน ก็มีได้พบน้ำเลย

23 ครั้นมาถึงตำบลมาราห์ เขาก็กินน้ำที่ตำบลมาราห์นั้นไม่ได้

เพราะน้ำขม เหตุฉะนั้นจึงตั้งชื่อว่ามีมาราห์

24 และพลไพร่นั้นก็พากันบ่นต่อว่าโมเสสว่า “พวกเราจะเอาอะไรดื่ม”

25 โมเสสก็ร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงชี้ให้ท่านเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อโยนต้นไม้ลงลงในน้ำ น้ำก็จืด ณ ที่นั้น พระองค์ทรงประทานกฎเกณฑ์และกฎไว้ และทรงลงใจเขาที่นั่น

26 พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเจ้าทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าอย่างซื่อสัตย์ และกระทำการที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระองค์ เจียหุฟังพระบัญญัติของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ทุกประการ แล้วโรคต่างๆซึ่งเราบันดาลให้เกิดแก่ชาวอียิปต์นั้น เราจะไม่ให้เกิดแก่พวกเจ้าเลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์เป็นผู้รักษาเจ้าให้หาย”

27 พวกเขามาถึงตำบลเอลิม ที่มีบ่อน้ำพุสิบสองบ่อ มีต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น พวกเขาจึงตั้งค่ายใกล้บ่อน้ำนั้น

ได้รับอาหารโดยการอัศจรรย์
16 พวกเขาออกไปจากเอลิม และในวันที่สิบห้าเดือน

(18) อสย 57:15 (19) อพย 14:23 (20) อพย 2:4; กตว 26:59 (21) อพย 15:1

(22) ปฐก 16:7; 20:1 (23) กตว 33:8; นรธ 1:20 (24) อพย 14:11; 16:2

(25) อพย 16:4 (26) อพย 19:5-6; 23:25 (27) กตว 33:9 (1) อพย 12:6, 51

ที่สอง นับตั้งแต่เวลาขออก
จากแผ่นดินอียิปต์ ชุมชน
ชาติอิสราเอลทั้งหมดก็มาถึง
ถิ่นทุรกันดารสิน ซึ่งอยู่ระหว่าง
ตำบลเอลิมกับภูเขาศินาย

2 ชุมชนชาติอิสราเอลทั้ง
ปวงก็พากันบ่นต่อโมเสสและ
อาโรนในถิ่นทุรกันดาร

3 คนอิสราเอลกล่าวแก่ท่านทั้ง
สองว่า "พวกข้าพเจ้าตายเสีย
ด้วยพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์
ตั้งแต่อยู่ในประเทศอียิปต์ ขณะ
เมื่อนั่งอยู่ใกล้หม้อเนื้อและรับ
ประทานอาหารอิมหน่าจะดีกว่า
นี่ท่านกลับนำพวกข้าพเจ้าออก
มาในถิ่นทุรกันดารอย่างนี้ เพื่อ
จะให้ชุมชนทั้งหมดหิวตาย
เท่านั้น"

4 แล้วพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับ
โมเสสว่า "ดูเถิด เราจะให้อา-
หารตกลงมาจากท้องฟ้าดูฝน
สำหรับพวกเจ้า ให้พลไพร่ออกไป
เก็บทุกวันพอกินเฉพาะวัน
หนึ่งๆ เพื่อเราจะได้อลองใจว่า
เขาจะดำเนินตามราชบัญญัติ
ของเราหรือไม่"

5 ต่อมาในวันที่หก เมื่อเขา
เตรียมของที่เก็บมา อาหารนั้นก็
จะเพิ่มเป็นสองเท่าของที่เขา
เก็บทุกวัน"

6 โมเสสกับอาโรนจึงบอกชน
ชาติอิสราเอลทั้งปวงว่า "ในเวลา

เย็นท่านทั้งหลายจะรู้ว่าพระ
เยโฮวาห์เป็นผู้ทรงนำพวกท่าน
ออกจากประเทศอียิปต์

7 ในเวลาเช้า พวกท่านจะได้
เห็นสง่าราศีแห่งพระเยโฮวาห์
เพราะคำบ่นต่อว่าของพวกท่าน
ต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรง
สดับแล้ว เราทั้งสองเป็นผู้ใดเล่า
พวกท่านจึงมาบ่นต่อว่าเรา"

8 โมเสสกล่าวว่า "ในเวลาเย็น
พระเยโฮวาห์จะประทานเนื้อให้
ท่านรับประทานและในเวลาเช้า
พวกท่านจะมีอาหารรับประทาน
จนอิม เพราะพระเยโฮวาห์ทรง
สดับคำบ่นของท่านต่อพระองค์
เราทั้งสองนี้เป็นผู้ใดเล่า พวก
ท่านมิได้บ่นต่อว่าเรา แต่ได้บ่น
ต่อว่าพระเยโฮวาห์"

9 โมเสสจึงกล่าวแก่อาโรนว่า
"จงบอกชุมชนชาติอิสราเอล
ทั้งปวงว่า `เข้ามาใกล้พระพักตร์
พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์
ทรงสดับคำบ่นของท่านแล้ว'"

10 ต่อมาขณะที่อาโรนกล่าวแก่
บรรดาชุมชนอิสราเอลอยู่นั้น
เขาทั้งหลายมองไปทางถิ่นทุ-
กันดาร แล้วดูเถิด สง่าราศีของ
พระเยโฮวาห์ปรากฏอยู่ในเมฆ

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

12 "เราได้ยินคำบ่นของชนชาติ
อิสราเอลแล้ว จงกล่าวแก่เขาว่า

(2) อพย 14:11; 15:24 (3) อพย 17:3; กตว 11:4-5 (4) อพย 15:25; พพย 8:2

(5) ลนต 25:21 (6) อพย 6:7 (7) อพย 16:10, 12; กตว 14:27 (8) 1 ซมอ 8:7

(9) กตว 16:16 (10) อพย 13:21; 16:7 (12) อพย 16:6-8; กตว 14:27

ในเวลาเย็น พวกเจ้าจะได้กินเนื้อ ทั้งในเวลาเช้า เจ้าจะได้อาหารกินจนอิ่ม แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาเจ้า”

13 ครั้นถึงเวลาเย็นฝูงนกคุ้มบินมาเต็มค่าย ในเวลาเช้าก็มีน้ำค้างตรอบค้ำยที่พัก

**มานาเปรียบเทียบกับพระเยซู
ซึ่งเป็นอาหารทิพย์**

มาจากสวรรค์

14 เมื่อน้ำค้างระเหยไปแล้ว ดูเถิด สิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดเล็ก ๆ เท่าเม็ดน้ำค้างแข็งอยู่ที่พื้นดินในถิ่นทุรกันดารนั้น

15 เมื่อชนชาติอิสราเอลเห็นจึงพูดกันว่า “นี่คือมานา” เพราะเขาไม่ทราบว่าเป็นสิ่งใด โมเสสจึงบอกเขาว่า “นี่แหละเป็นอาหารที่พระเยโฮวาห์ประทานให้พวกท่านรับประทาน

16 นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ว่า ให้ทุกคนเก็บเท่าที่พอรับประทานอิ่ม ให้เก็บคนละโอเมอร์ ตามจำนวนคนมากน้อย ซึ่งพักอยู่ในเต็นท์ของตน”

17 ชนชาติอิสราเอลก็กระทำตาม บางคนเก็บมาก บางคนเก็บน้อย

18 แต่เมื่อเขาใช้โอเมอร์ตวงคนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่ ทุก

คนเก็บได้เท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี

19 โมเสสจึงสั่งว่า “อย่าให้ผู้ใดเก็บเหลือไว้จนรุ่งเช้า”

20 แต่เขามีได้เชื่อฟังโมเสส บางคนเก็บส่วนหนึ่งไว้จนรุ่งเช้า อาหารนั้นก็เน่าเป็นหนอนและบูดเหม็น โมเสสจึงโกรธคนเหล่านั้น

21 เขาเก็บกันทุก ๆ เช้าเท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี แต่พอแดดออกร้อนจัดแล้วอาหารนั้นก็ละลายไป

22 อยู่มาเมื่อถึงวันที่หก เขาเก็บอาหารสองเท่า คือคนละสองโอเมอร์ บรรดาหัวหน้าของชุมนุมชนจึงมารายงานต่อโมเสส

อธิบายเรื่องวันสะบาโต

23 โมเสสบอกเขาว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระบัญชาว่า ‘พรุ่งนี้เป็นวันหยุดงาน เป็นสะบาโต วันบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ วันนี้จะปึงอะไรก็ให้ปึง จะตัมอะไรก็ตัมเสีย และส่วนที่เหลือทั้งหมดจงเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น”

24 เมื่อเขาเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้นตามโมเสสสั่ง อาหารนั้นก็มิได้บูดเหม็นเป็นหนอนเลย

25 โมเสสจึงบอกว่า “วันนี้จะกินอาหารนั้น เพราะว่าวันนี้เป็นวันสะบาโตของพระเยโฮวาห์ วันนี้ท่านจะไม่พบอาหารอย่างนั้น

(13) กตว 11:9, 31 (14) อพย 16:31; กตว 11:7-8 (15) อพย 16:4; นม 9:15

(16) อพย 12:4; 16:32 (18) 2 คร 8:15 (19) อพย 12:10; 16:23; 23:18

(23) ปฐก 2:3; อพย 20:8-11 (24) อพย 16:20

ในทุ่งเลย

26 จงเก็บหกวัน แต่ในวันที่เจ็ด ซึ่งเป็นสะบาโตจะไม่มีเลย”

27 อยู่มาเมื่อวันที่เจ็ดมีบางคน ออกไปเก็บ แต่ไม่ได้พบ

28 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ว่า “พวกเจ้าจะขัดขึ้นบัญญัติ และราชบัญญัติของเรานานสักเท่าไร

29 ดูซิ พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดวันสะบาโตให้เจ้า คือในวันที่หก พระองค์จึงประทานอาหารให้พอรับประทานสองวัน ให้ทุกคนพักอยู่ในที่ของตน อย่าให้ผู้ใดออกจากที่พักในวันที่เจ็ดนั้นเลย”

30 เหตุฉะนั้นพลไพร่ทั้งปวงจึงได้พักงานในวันที่เจ็ด

31 เหล่าวงศ์วานของอิสราเอล เรียกชื่ออาหารนั้นว่า มานา เป็นเม็ดขาวเหมือนเมล็ดฝักชี่ มีรสเหมือนขนมแผ่นประสมน้ำผึ้ง

32 โมเสสกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์มีรับสั่งว่า `จงตวงมานาโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เห็นอาหารซึ่งเราเลี้ยงเจ้าในถิ่นทุรกันดารนี้ เมื่อเรานำพวกเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์”

33 โมเสสบอกอาโรนว่า “เอาหม้อลูกหนึ่ง ตวงมานาให้เต็มโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ต่อพระ

พักตร์พระเยโฮวาห์ ตลอดชั่วอายุของท่าน”

34 อาโรนก็วางมานานั้นลงหน้าหีบพระโอวาท เพื่อรักษาไว้ตามพระดำรัสที่ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

35 ประชาชาติอิสราเอลได้กินมานาสี่สิบปีจนเขามาถึงเมืองที่อาศัยอยู่ พวกเขากินมานาจนมาถึงชายแดนแผ่นดินคานาอัน

36 หนึ่งโอเมอร์เท่ากับหนึ่งในสิบของเอฟาห์

น้ำไหลออกมาจากศิลา

17 ชุมมุนุมชนชาติอิสราเอลทั้งหมดยกออกจากถิ่นทุรกันดารสิ้นไปเป็นระยะ ๆ ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และมาตั้งค่ายที่เรฟีดิม ที่นั่นไม่มีน้ำให้พลไพร่ดื่ม

2 เหตุฉะนั้นพลไพร่จึงกล่าวหาโมเสสว่า “ให้น้ำพวกข้าดื่มซิ” โมเสสจึงบอกเขาว่า “พวกเจ้าหาเรื่องเราทำไม เหตุไฉนพวกเจ้าจึงบังอาจลองดีกับพระเยโฮวาห์”

3 พลไพร่กระหายน้ำที่ตำบลนั้น จึงบ่นต่อโมเสสว่า “ทำไมท่านจึงพาพวกข้า ทั้งบุตรและฝูงสัตว์ของข้า ออกมาจากประเทศอียิปต์ให้อดน้ำตาย”

4 โมเสสจึงร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ข้าพระองค์จะทำอย่างไรกับ

(26) อพย 20:9-10 (28) 2 พกษ 17:14; สดต 78:10; 106:13 (31) กตว 11:7-9

(33) สบ 9:4; วา 2:17 (34) อพย 25:16, 21 (35) กตว 33:38 (1) อพย 15:22; 16:1

(2) อพย 14:11; กตว 20:2-3 (3) อพย 12:38 (4) อพย 14:15; ยน 8:59

ชนชาตินี้ดี เขาเกือบจะเอาหินขว้างข้าพระองค์ให้ตายอยู่แล้ว”

5 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า “จงเดินล่องหน้าพลไพร่ไป และนำพวกผู้ใหญ่บางคนของอิสราเอลไปด้วย ให้ถือไม้เท้าที่เจ้าใช้ตีแม่น้ำนั้นไปด้วย

6 ตูเถิด เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่นบนศิลาที่ภูเขายีโธเรบ เจ้าจงตีศิลานั้น แล้วน้ำจะไหลออกมาจากศิลาให้พลไพร่ดื่ม” โมเสสก็ทำตามนั้นท่ามกลางสายตาวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล

7 โมเสสเรียกชื่อตำบลนั้นว่า มัสสาห์ และเมรบาห์ ด้วยเหตุว่า คนอิสราเอลกล่าวหาตน ณ ที่นั้น และลองดีกับพระเยโฮวาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกข้าพเจ้าจริงหรือ”

การสู้รบกับคนอามาเลข

8 ครั้งนั้น คนอามาเลขยกมารบกับคนอิสราเอลที่ตำบลเรฟีติม

9 โมเสสสั่งโยชูวาว่า “จงเลือกชายฉกรรจ์ฝ่ายเราออกไปสู้รบกับพวกอามาเลข พรุ่งนี้เราจะยืนถือไม้เท้าของพระเจ้าอยู่บนยอดภูเขา”

10 โยชูวาก็ทำตามคำสั่งของโมเสส ออกสู้รบกับพวกอามาเลข ส่วนโมเสส อาโรน และเฮอรัก็ขึ้นไปบนยอดภูเขานั้น

11 ต่อมาโมเสสยกมือขึ้นเมื่อไรอิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น ท่านลตมือลงเมื่อไร พวกอามาเลขก็เป็นต่อเมื่อนั้น

12 แต่ มือของโมเสสเมื่อยล้า เขาทั้งสองก็นำก้อนหินมาวางไว้ให้โมเสส ท่านนั่ง อาโรนกับเฮอรัก็ช่วยยกมือท่านขึ้นคนละข้าง มือของท่านก็ชูอยู่จนตะวันตกดิน

13 ฝ่ายโยชูวาปราบอามาเลขกับพลไพร่ของเขาพ่ายแพ้ไปด้วยคมดาบ

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงเขียนข้อความต่อไปนี้ลงในหนังสือเพื่อเป็นที่ระลึก ทั้งเล่าให้โยชูวาฟังคือว่า เราจะลบล้างชื่อชนชาติอามาเลขไม่ให้เห็นปรากฏในความทรงจำของพลไพร่ภายใต้ฟ้านี้เลย”

15 โมเสสจึงสร้างแท่นเรียกชื่อว่า เยโฮวาห์นิสสี

16 กล่าวว่า “เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญญัติว่า พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสงครามกับอามาเลขต่อไปทุกชั่วอายุ”

พ้อตาของโมเสส

18 มาเยี่ยมชนชาติอิสราเอล เมื่อเยโธโร บุโรหิตแห่งมีเดียน พ้อตาของโมเสส ได้ยินถึงกิจการทั้งหลายที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อโมเสส

(5) กตว 20:8; อสค 2:6 (6) กตว 20:10-11; พบญ 8:15 (7) กตว 20:13, 24; 27:14

(8) ปฐก 36:12; กตว 24:20 (9) อพย 4:20 (11) ยก 5:16

(14) อพย 24:4; กตว 33:2; พบญ 25:19 (16) ปฐก 22:14-16 (1) อพย 2:16, 18

และอิสราเอลพลไพร่ของพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์

2 เยโรฟอตาของโมเสสจึงพาศิปีปราช์ภรรยาของโมเสสซึ่งโมเสสได้ส่งกลับไปแต่คราวก่อนนั้น

3 พร้อมกับบุตรชายทั้งสองคนของนาง คนหนึ่งชื่อเกอร์โซม เพราะโมเสสกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวอาศัยอยู่ต่างประเทศ"

4 อีกคนหนึ่งชื่อ เอลีเยเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า "พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพเจ้า และทรงให้ข้าพเจ้ารอดจากพระแสงดาบของฟาโรห์"

5 เยโรฟอตาของโมเสส พาภรรยาและบุตรชายทั้งสองคนนั้นมาหาโมเสสที่โนถิ่นทุรกันดารที่เขาตั้งค่ายอยู่ที่ภูเขาของพระเจ้า

6 ท่านบอกโมเสสว่า "เราคือเยโรฟอตาของท่านพาภรรยากับบุตรชายทั้งสองของนางมาหาท่าน"

7 โมเสสออกไปต้อนรับฟอตา กราบลงและจูบท่าน ท่านทั้งสองได้ถามถึงทุกข์สุขซึ่งกันและกันแล้วพากันเข้าไปในเต็นท์

8 โมเสสเล่าให้ฟอตาฟังถึงเหตุการณ์ทุกประการซึ่งพระเยโฮ-

วาห์ทรงกระทำกับฟาโรห์ และแก่ชาวอียิปต์เพราะทรงเห็นแก่พวกอิสราเอล ทั้งความทุกข์ยากลำบากทั้งปวงซึ่งเกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลในระหว่างทาง และพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยให้พ้นภัยอย่างไร

9 เยโรก็มีความยินดีที่ได้ทราบพระกรุณาทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่คนอิสราเอล เมื่อพระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้นจากเงื้อมมือชาวอียิปต์

10 เยโรจึงกล่าวว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยท่านทั้งหลายให้รอดจากเงื้อมมือชาวอียิปต์ และจากหัตถ์ของฟาโรห์ และทรงช่วยพลไพร่ให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์"

11 บัดนี้เราทราบว่ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นใหญ่กว่าพระทั้งปวง ใหญ่กว่าพระเหล่านั้นที่ได้กระทำต่อชนชาติอิสราเอลอย่างทะนง"

12 เยโรฟอตาของโมเสสก็นำเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาถวายแด่พระเจ้า ฝ่ายอาโรนกับบรรดาผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลมารับประทานเลี้ยงกับฟอตาของโมเสสเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

13 ต่อมาวันรุ่งขึ้น โมเสสออกนั่งพิจารณาพิพากษาความให้

(2) อพย 2:21; 4:20-26 (3) อพย 2:22; กจ 7:29 (4) ปฐก 49:25 (5) อพย 3:1

(7) ปฐก 18:2 (8) อพย 15:6, 16 (9) อพย 63:7-14 (10) ปฐก 14:20

(11) อพย 1:10, 16, 22; 2 พศด 2:5 (12) อพย 24:5; พญ 12:7 (13) มธ 23:2

พลไพร่ พลไพร่ก็ยื่นห้อมล้อม
โมเสสตั้งแต่เช้าจนเย็น

14 เมื่อพ่อตาของโมเสสเห็น
งานทั้งปวงที่โมเสสกระทำเพื่อ
พลไพร่เช่นนั้น จึงกล่าวว่า "นี่
ท่านใช้วิธีอะไรปฏิบัติกับพล
ไพร่เล่า เหตุไรท่านจึงนั่งทำงาน
อยู่แต่ผู้เดียว และพลไพร่ทั้ง
ปวงก็ยื่นล้อมท่านตั้งแต่เช้าจน
เย็น"

15 โมเสสจึงตอบพ่อตาว่า
"เพราะพลไพร่มาหาข้าพเจ้า
เพื่อขอให้ทูลถามพระเจ้า

16 เมื่อเขามีการโต้เถียงกันก็มา
หาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ตัดสิน
ความระหว่างเขากับเพื่อนบ้าน
สอนเขาให้รู้จักกฎเกณฑ์ของ
พระเจ้าและพระราชบัญญัติของ
พระองค์"

17 ฝ่ายพ่อตาของโมเสสจึง
กล่าวแก่ท่านว่า "ท่านทำอย่างนี้
ไม่ดี

18 ทั้งท่านและพลไพร่ที่มาหา
ท่านนั้นจะอ่อนระอาใจ เพราะ
ภาระอันหนักหน่วงเหลือกำลังของ
ท่าน ท่านไม่สามารถที่จะทำแต่
ผู้เดียวได้

19 ฟังเสียงของเราบ้าง เราจะ
ให้คำแนะนำแก่ท่าน และขอให้
พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน
ท่านจงเป็นผู้แทนของพลไพร่
ต่อพระเจ้า นำความกราบทูล

พระเจ้า

20 ท่านจงสั่งสอนเขาให้รู้จักกฎ
และพระราชบัญญัติต่างๆ และ
แสดงให้เห็นวิธีจ้กทางที่เขาต้อง
ดำเนินชีวิตและสิ่งที่ต้องปฏิบัติ

21 ยิ่งกว่านั้น ท่านจงเลือกคน
ที่สามารถจากพวกพลไพร่ คือ
คนที่ยำเกรงพระเจ้า ใจใฝ่ดี
และเกลียดสินบน แต่งตั้งคน
อย่างนี้ไว้เป็นผู้ปกครองคน พัน
คนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคน
บ้าง สิบคนบ้าง

22 ให้เขาพิพากษาความของพล
ไพร่อยู่เสมอ ส่วนคดีใหญ่ๆก็
ให้เขานำมาแจ้งต่อท่าน แต่คดี
เล็กๆน้อยๆให้เขาตัดสินเอง
การงานของท่านจะเบาลง และ
พวกเขาจะแบกภาระร่วมกับ
ท่าน

23 ถ้าทำดังนี้และพระเจ้าทรง
บัญชาแล้ว ท่านก็จะสามารถทน
ได้ พลไพร่ทั้งปวงนี้ก็จะไปยังที่
อาศัยของเขาด้วยความสงบสุข"

24 โมเสสก็ฟังเสียงของพ่อตา
และทำตามที่เขาแนะนำทุกประ
การ

25 โมเสสจึงได้เลือกคนที่
สามารถจากคนอิสราเอลทั้งปวง
ตั้งให้เป็นหัวหน้าพลไพร่ เป็นผู้
ปกครองคนพันคนบ้าง ร้อยคน
บ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง

26 คนเหล่านั้นพิพากษาความ

(15) ลนต 24:12 (16) อพย 24:14 (18) กตว 11:14, 17 (19) อพย 4:16; 20:19

(20) พบญ 1:18; 5:1 (21) พบญ 16:19 (22) พบญ 1:17; กตว 11:17

(23) อพย 16:29 (25) อพย 18:21; พบญ 1:15 (26) โยบ 29:16

ของพลไพร่อยู่เสมอ แต่คดี
ยาก ๆ เขานำไปแจ้งโมเสส ส่วน
คดีเล็ก ๆ น้อย ๆ เขาตัดสินเอง
27 โมเสสส่งพ่อตาของตนกลับ
ไป พ่อตาก็กลับไปยังเมืองของ
เขา

คนอิสราเอลมาถึง

ถิ่นทุรกันดารซีนาย

19 ในเดือนที่สามนับตั้งแต่
ชนชาติอิสราเอลออกจาก
แผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้นเขา
มาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย
2 เมื่อยกออกจากตำบลเรฟีติม
มาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย พวก
เขาก็ตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
ชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่หน้า
ภูเขานิน

3 โมเสสขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า พระ
เยโฮวาห์ตรัสจากภูเขานินว่า
"บอกวงศ์วานยาโคบและชนชาติ
อิสราเอลดังนี้ว่า

4 พวกเจ้าได้เห็นกิจการซึ่งเรา
กระทำกับชาวอียิปต์แล้ว และที่
เราเทิดชูเจ้าขึ้น ดูกองด้วยปีก
นกอินทรี เพื่อนำเจ้ามาถึงเรา

5 เหตุฉะนั้นบัดนี้ถ้าเจ้าเชื่อฟัง
เสียงเรา และรักษาพันธสัญญา
ของเราไว้ เจ้าจะเป็นทรัพย์อัน
ประเสริฐของเรา ยิ่งกว่าชาติทั้ง
ปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็น
ของเรา

6 เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักร

แห่งปุโรหิต และเป็นชนชาติ
บริสุทธิ์สำหรับเรา' นี่เป็น
ถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกให้ชนชาติ
อิสราเอลฟัง"

7 โมเสสจึงมาเรียกประชุมพวก
ผู้ใหญ่ของพลไพร่ แล้วเล่าข้อ
ความเหล่านี้ที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาท่านให้เขาฟังทุกประการ
8 บรรดาพลไพร่ก็ตอบพร้อม
กันว่า "สิ่งทั้งปวงที่พระเยโฮวาห์
ตรัสนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระ
ทำตาม" โมเสสจึงนำถ้อยคำของ
พลไพร่ไปกราบทูลพระเยโฮวาห์
พลไพร่จึงเตรียมตัว

ที่จะฟังคำสั่งจากพระเจ้า

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
"ดูเถิด เราจะมาหาเจ้าในเมฆ
หนาทึบ เพื่อพลไพร่จะได้ยิน
ขณะที่เราพูดกับเจ้า แล้วจะได้
เชื่อเจ้าตลอดไป" โมเสสนำคำ
ของพลไพร่ไปกราบทูลพระเย-
โฮวาห์

10 พระเยโฮวาห์จึงรับสั่งกับ
โมเสสว่า "ไปบอกให้พลไพร่
ชำระตัวให้บริสุทธิ์ในวันนี้และ
พรุ่งนี้ ให้เขาซักเสื้อผ้าเสียให้
สะอาด

11 เตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวัน
ที่สาม เพราะในวันที่สามนั้น
พระเยโฮวาห์จะเสด็จลงมาบน
ภูเขาศีนายท่ามกลางสายตาของ
พลไพร่ทั้งปวง

(27) กตว 10:29-30 (1) กตว 33:15 (2) อพย 3:1, 12; 17:1 (3) อพย 3:4; กจ 7:38

(4) พบญ 29:2 (5) อพย 9:29; 15:26 (6) พบญ 7:6; 14:21 (7) อพย 4:29-30

(8) อพย 4:31; 24:3 (9) อพย 19:16; 20:21; 24:15 (10) ลนต 11:44-45; สบ 10:22

12 จงกำหนดเขตให้พลไพร่อยู่รอบภูเขา แล้วกำชับเขาว่า `เจ้าทั้งหลายจงระวังตัวให้ดีอย่าลวงล้ำเขตขึ้นไปหรือถูกต้องเชิงภูเขานั้น ผู้ใดถูกภูเขาต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่

13 อย่าใช้มือฆ่าผู้นั้นเลย ให้เอาหินขว้างหรือยิงเสีย จะเป็นสัตว์ก็ดีหรือเป็นมนุษย์ก็ดี อย่าไว้ชีวิต' เมื่อได้ยินเสียงแตรเป่ายาว ให้เขาทั้งหลายมายังภูเขานั้น"

14 โมเสสลงจากภูเขามายังพลไพร่ แล้วพลไพร่ชำระตัวให้บริสุทธิ์และซักเสื้อผ้าให้สะอาด

15 แล้วท่านกล่าวแก่พลไพร่ว่า "ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวันที่สาม อย่าเข้าใกล้ภรรยาของท่านเลย"

16 อยู่มาพอถึงรุ่งเช้าวันที่สามก็บังเกิดฟ้าร้องฟ้าแลบ มีเมฆอันหนาที่ปกคลุมภูเขานั้นไว้ ก็มีเสียงแตรดังสนั่น จนคนทั้งปวงที่อยู่ค่ายต่างก็พากันกลัวจนตัวสั่น

17 โมเสสก็นำประชาชนออกจากค่ายไปเฝ้าพระเจ้า พวกเขามายืนอยู่ที่เชิงภูเขา

18 ภูเขาซีนายมีควันกลุ่มหุ้มอยู่ทั่วไปเพราะพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนภูเขานั้นโดยอาศัยเพลิงควันไฟพลุ่งขึ้นเหมือนควันจาก

เตาใหญ่ ภูเขาที่สะท้านหวั่นไหวไปหมด

19 เมื่อเสียงแตรยิ่งดังขึ้น โมเสสก็กราบทูล พระเจ้าก็ตรัสตอบเป็นเสียงร้อง

20 พระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนยอดภูเขาซีนาย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกโมเสสให้ขึ้นไปบนยอดเขา โมเสสก็ขึ้นไป

21 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสว่า "เจ้าจงลงไปกำชับพลไพร่เกรงว่า เขาจะลวงล้ำเข้ามาถึงพระเยโฮวาห์ เพราะอยากเห็นแล้วเขาจะพินาศเสียเป็นจำนวนมาก

22 อีกประการหนึ่ง พวกปุโรหิตที่เข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาห์นั้น ให้เขาชำระตัวให้บริสุทธิ์ ด้วยเกรงว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษเขา"

23 ฝ่ายโมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "พลไพร่ขึ้นมาบนภูเขาซีนายไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงสั่งข้าพระองค์ทั้งหลายว่า `จงกินเขตรอบภูเขานั้น ชำระให้เป็นที่บริสุทธิ์'"

24 พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า "ลงไปเถิด แล้วกลับขึ้นมาอีก พาอาโรนขึ้นมาด้วย แต่อย่าให้พวกปุโรหิตและพลไพร่ลวงล้ำขึ้นมาถึงพระเยโฮวาห์เกรงว่าพระองค์จะลงโทษเขา"

(12) อพย 34:3 (15) 1 คร 7:5 (16) สบ 12:18-19, 21 (17) พมญ 4:10

(18) ปฐก 15:17; 19:28; อพย 3:2 (19) สดต 81:7; สบ 12:21 (21) 1 ซมอ 6:19

(22) อพย 19:24; 24:5; ลนต 10:3; 21:6-8 (23) อพย 19:12

25 โมเสสก็ลงไปบอกพลไพร่ตามนั้น

พระเจ้าทรงตรัสพระบัญญัติสิบประการจากสวรรค์

20 พระเจ้าตรัสพระวจนะทั้งสิ้นต่อไปนี้ว่า

2 "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือจากเรือนทาส 3 อย่ามี พระอื่นใดนอกเหนือจากเรา

4 อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน

5 อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าที่หวงแหน ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน

6 แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเราจนถึงพันชั่วอายุคน

7 อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไร้ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร้ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้

8 จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์

9 จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน

10 แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า

11 เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์

12 จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า

13 อย่าฆ่าคน

14 อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา

15 อย่าลักทรัพย์

16 อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

17 อย่าโลภครว้เรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือ

(1) พบท 5:22 (2) อพย 13:3 (3) ยรม 25:6 (4) พบท 4:15-19 (5) กตว 14:18, 33 (6) พบท 7:9 (7) ลนต 19:12 (8) ลนต 26:2 (9) ลก 13:14 (10) ปฐก 2:2-3 (11) ปฐก 2:2-3 (12) ลนต 19:3 (13) รม 13:9 (14) พบท 5:18 (15) ลนต 19:11

วิว ลาของเขา หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน”
 18 คนทั้งหลายเมื่อได้ยิน ได้เห็นฟ้าร้อง ฟ้าแลบ เสียงแตร และควันที่พุ่งขึ้นจากภูเขาเช่นนั้น ต่างก็ยืนตัวสั่นอยู่แต่ไกล
 19 เขาจึงกล่าวแก่โมเสสว่า “ท่านจงนำความมาเล่าเถิด พวกข้าพเจ้าจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกข้าพเจ้าเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตาย”
 20 โมเสสจึงกล่าวแก่พลไพร่ว่า “อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าเสด็จมาเพื่อลองใจท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์ และจะได้ไม่ทำบาป”
 21 พลไพร่ยืนอยู่แต่ไกล แต่โมเสสเข้าไปใกล้ความมืดที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่นั้น
 22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “บอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายได้เห็นแล้วว่า เราพูดกับพวกเจ้าจากท้องฟ้า’
 23 เจ้าอย่าทำรูปพระด้วยเงินไว้สำหรับบูชาเทียมเท่ากับเราหรือทำรูปพระด้วยทองคำสำหรับตัว
 24 จงใช้ดินก่อแท่นบูชาสำหรับเรา และบนแท่นนั้นจงใช้แกะและวัวของเจ้าเป็นเครื่องเผาบูชา และเป็นสันติบูชาแก่เราในทุกตำบลที่เราให้ระลึกถึงนามของเรา เราจะมาหาเจ้าและ

อวยพรเจ้า

25 ถ้าจะก่อแท่นบูชาด้วยศิลาสำหรับเรา อย่างก่อด้วยศิลาที่ตกแต่งแล้ว เพราะถ้าเจ้าใช้เครื่องมือตกแต่งศิลานั้น เจ้าก็จะทำให้ศิลานั้นเป็นมลทิน

26 และเจ้าอย่าเดินตามชนบ้น-ไตขึ้นไปยังแท่นบูชาของเรา เพื่อว่าการเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ถูกเปิดเผยเสียที่นั่น”

ความยุติธรรมระหว่าง

นายกับทาส

21 “ต่อไปนี้เป็นคำตัดสินซึ่งเจ้าต้องประกาศให้เขาทั้งหลายทราบไว้

2 ถ้าเจ้าจะซื้อคนฮีบรูไว้เป็นทาส เขาจะต้องปรนนิบัติเจ้าหกปี แต่ปีที่เจ็ดเขาจะได้เป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียค่าไถ่

3 ถ้าทาสได้มาแต่ผู้เดียว จงปล่อยเขาไปแต่ผู้เดียว ถ้าเขามีภรรยาต้องปล่อยภรรยาของเขาไปด้วย

4 ถ้านายหาภรรยาให้เขา และภรณานั้นเกิดบุตรชายก็ดี บุตรสาวก็ดีด้วยกัน ภรรยา กับบุตรนั้นจะเป็นคนของนาย เขาจะเป็นอิสระได้แต่ตัวผู้เดียว

5 ถ้าทาสนั้นมากล่าวเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า ‘ข้าพเจ้ารักนาย และลูกเมียของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากออกไปเป็นไทย’

(19) พบบัญ 5:5, 23-27 (20) อพย 4:10 (21) อพย 19:16 (22) พบบัญ 4:36; 5:24, 26 (23) อพย 32:1-2, 4 (24) ปฐม 12:2 (25) พบบัญ 27:5 (26) อพย 28:42-43 (1) อพย 24:3-4 (2) ลนต 25:39-43 (5) พบบัญ 15:16

6 ให้นายพาทาสนั้นไปถึงพวกผู้พิพากษา พาเขาไปที่ประตูหรือไม้วงกบประตู แล้วให้นายเงาหุเขาด้วยเหล็กหมาด เขาก็จะอยู่ปรนนิบัตินายต่อไปจนชีวิตหาไม่

7 ถ้าคนใดขายบุตรสาวเป็นทาสหญิงนั้น จะมีได้เป็นอิสระเหมือนทาส

8 ถ้าหญิงนั้นไม่เป็นที่พอใจของนายที่รับเธอไว้เป็นภรรยา ต้องยอมให้คนอื่นไถ่เธอไป แต่ไม่มีสิทธิ์จะขายหญิงนั้นให้แก่ชาวต่างประเทศ เพราะมิได้สัตย์ซื่อต่อหญิงนั้นแล้ว

9 ถ้านายยกหญิงนั้นให้ เป็นภรรยาบุตรชายของตน ก็ให้เขาปฏิบัติต่อหญิงนั้นดุจเป็นบุตรสาวของตน

10 ถ้าเขาหาหญิงอื่นมาเป็นภรรยา อย่าให้เขาลดอาหารการกิน เสื้อผ้าและประเพณีผิวเมียกับคนเก่า

11 ถ้าเขามีได้กระทำตามประการใดในสามประการนี้แก่เธอ หญิงนั้นจะไปเสียก็ได้โดยไม่มีค่าไถ่ ไม่ต้องเสียเงิน

ความยุติธรรมเกี่ยวกับ

ความเจ็บป่วยและ

การกระทำผิดต่อคนอื่น

12 ผู้ใดทุบตีคนหนึ่งให้ตาย ผู้นั้นจำต้องรับโทษถึงตายเป็นแน่

13 ถ้าผู้ใดมิได้เจตนาฆ่าเขา แต่เขาตายเพราะพระเจ้าทรงปล่อยให้ตายด้วยมือของผู้นั้น เราจะตั้งตำบลหนึ่งไว้ให้เขาหนีไปที่นั่น

14 แต่ถ้าผู้ใดเจตนาหักหลังฆ่าเพื่อนบ้าน ก็ให้ตั้งตัวเขาไปจากแท่นบูชาของเราเพื่อลงโทษให้ถึงตาย

15 ผู้ใดทุบตีบิดามารดาของตน ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่

16 ผู้ใดลักคนไปขายก็ดี หรือมีผู้พบคนที่ถูกลักไปอยู่ในมือของผู้นั้นก็ดี ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่

17 ผู้ใดด่าแข่งบิดามารดาของตน ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตายเป็นแน่

18 ถ้ามีผู้วิวาทกัน และฝ่ายหนึ่งเอาหินขว้างหรือชก แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ถึงแก่ความตาย เพียงแต่เจ็บป่วยต้องนอนพัก

19 ถ้าผู้ที่ถูกเจ็บนั้นลุกขึ้น ถือไม้เท้าเดินออกไปได้อีก ผู้ตีนั้นก็พ้นโทษ แต่เขาจะต้องเสียค่าป่วยการ และค่ารักษาบาดแผลจนหายเป็นปกติ

20 ถ้าผู้ใดทุบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้จนตายคามือ ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษเป็นแน่

21 หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไป

(6) อพยพ 12:12 (7) นทม 5:5 (10) 1 คร 7:3, 5 (12) ปฐก 9:6; ลนต 24:17

(13) กตว 35:11; พบญ 19:3-5 (14) พบญ 19:11-12 (16) ปฐก 37:28; อพย 22:4

(17) ลนต 20:9; สภช 20:20 (19) 2 ซมอ 3:29 (21) ลนต 25:44-46

ได้วันหนึ่ง หรือสองวันจึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ เพราะ ทาสนั้นเป็นดั่งเงินของนาย

22 ถ้ามีผู้ชายตีกัน แล้วบังเอิญ ไปถูกผู้หญิงมีครรภ์ทำให้แท้ง ลูก แต่หญิงนั้นไม่เป็นอันตราย ต้องปรับผู้นั้นตามแต่สามีของ หญิงนั้นจะเรียกร้องเอาจากเขา และเขาจะต้องเสียตามที่พวกผู้ พิพากษาจะตัดสิน

23 ถ้าหากว่าเป็นเหตุให้เกิด อันตรายประการใด ก็ให้วินิจฉัย ดังนี้ คือชีวิตแทนชีวิต

24 ตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือ แทนมือ เท้าแทนเท้า

25 รอยไหม้แทนรอยไหม้ แผล แทนแผล รอยข้ำแทนรอยข้ำ

ความรับผิดชอบของ

เจ้าของสัตว์

26 ถ้าผู้ใดตีนัยน์ตาของทาส ชายหญิงให้บอดไป เขาต้อง ปล่อยทาสผู้นั้นให้เป็นไทยเนื่อง ด้วยนัยน์ตาของเขา

27 ถ้าผู้ใดทำให้ฟันทาสชาย หญิงหลุดไป เขาต้องปล่อย ทาสผู้นั้นเป็นไทยเนื่องด้วยฟัน ของเขา

28 ถ้าวัววิดชายหรือหญิงถึง ตายจงเอาหินขว้างวัวนั้นให้ตาย เป็นแน่ และอย่ากินเนื้อของมัน เลย แต่เจ้าของวัวตัวนั้นไม่มี โทษ

29 แต่ถ้าวัวนั้นเคยชีวิตคนมา ก่อน และมีผู้มาเตือนให้เจ้าของ ทราบ แต่เจ้าของมิได้กักขังมัน ไว้ มันจึงได้ชีวิตชายหรือหญิง ถึงตาย ให้เอาหินขว้างวัวนั้นเสีย ให้ตายและให้ลงโทษเจ้าของถึง ตายด้วย

30 ถ้าจะเรียกร้องเอาค่าไถ่จาก ผู้นั้น เขาต้องเสียค่าไถ่แทนชีวิต ของเขาตามที่ได้เรียกร้อง

31 หากวัวนั้นชีวิตบุตรชายและ บุตรสาว ก็จงปรับโทษตามค่า ตัดสินข้อนี้ดูจงกัน

32 ถ้าวัวนั้นชีวิตทาสชายหญิง ของผู้ใด เจ้าของวัวต้องให้เงิน แก่นายของทาสนั้นสามสิบเช- เซล แล้วต้องเอาหินขว้างวัวนั้น ให้ตายเสียด้วย

33 ถ้าผู้ใดเปิดบ่อ หรือขุดบ่อ แต่มิได้ปิดไว้ แล้วมีวัวหรือลา ตกลงไปตายในบ่อนั้น

34 เจ้าของบ่อต้องให้ค่าชดใช้ เขา ต้องเสียเงินค่าสัตว์นั้นให้ แก่เจ้าของ ชากสัตว์ที่ตายนั้นจะ ตกเป็นของเจ้าของบ่อ

35 ถ้าวัวของผู้ใดชีวิตวัวของผู้ อื่นให้ตาย เขาต้องขายวัวที่เป็น อยู่แล้วมาแบ่งเงินกัน และวัวที่ ตายนั้นให้แบ่งกันด้วย

36 หรือถ้ารู้แล้วว่า วัวนั้นเคย ชีวิตมาก่อน แต่เจ้าของมิได้กัก ขังไว้ เจ้าของต้องใช้วัวแทนวัว

(22) อพย 18:21-22; 21:30; พบญ 22:18

(24) ลนต 24:20; พบญ 19:21; มธ 5:38-44; 1 ปต 2:19-20 (28) ปฐก 9:5

(30) อพย 21:22; กตว 35:31 (32) อพย 21:28; ศพย 11:12-13; มธ 26:15; 27:3, 9

และวัวที่ตายนั้นก็ตกเป็นของตัว”

สิทธิอำนาจของเจ้าของสัตว์
22 “ถ้าผู้ใดลักวัวหรือแกะไปฆ่าหรือขาย ให้ผู้นั้นใช้วัวห้าตัวแทนวัวหนึ่งตัวและแกะสี่ตัวแทนแกะตัวหนึ่ง

2 ถ้าผู้ใดเห็นขโมยกำลังขุดช่องเข้าไปแล้วตีขโมยนั้นตาย ไม่ต้องทำให้โลหิตตกเพราะการตีคนนั้น

3 ถ้าดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว ต้องทำให้โลหิตตกเพราะการตีคนนั้น แต่ผู้ร้ายนั้นต้องให้ค่าชดใช้ ถ้าเขาไม่มีอะไรจะใช้ให้ ต้องขายตัวเขาเป็นค่าของที่ลักไปนั้น

4 ถ้าจับของที่ลักไปนั้นได้อยู่ในมือของเขาจะเป็นวัวก็ดี หรือลาก็ดี หรือแกะก็ดี ซึ่งยังเป็นอยู่ ขโมยนั้นต้องให้ค่าชดใช้เป็นสองเท่า

5 ถ้าผู้ใดปล่อยให้สัตว์กินของในนา หรือในสวนองุ่นเสียไป หรือปล่อยให้สัตว์ของตน แล้วมันไปกินในนาของผู้อื่น เขาต้องให้ค่าชดใช้ โดยให้ของที่ดีที่สุด ในนาของตน และของที่ดีที่สุด ในสวนองุ่นของตนเป็นค่าเสียหาย

6 ถ้าจุดไฟที่กองหนาม และไฟลามไปติดกองข้าว หรือติดต้นข้าวซึ่งมิได้เกี่ยว หรือติดทุ่งนาให้ไหม้เสีย ผู้ที่จุดไฟนั้นต้องใช้

ค่าเสียหายเต็มจำนวน

7 ถ้าผู้ใดฝากเงินหรือสิ่งของไว้กับเพื่อนบ้าน แล้วของนั้นถูกขโมยลักไปจากเรือนผู้นั้น ถ้าจับขโมยได้ ขโมยต้องใช้แทนเป็นสองเท่า

8 ถ้าจับขโมยไม่ได้ จงนำเจ้าของเรือนมาถึงพวกผู้พิพากษา เพื่อจะดูว่ามือของตนเองได้ลักสิ่งของของเพื่อนบ้านนั้นหรือไม่ 9 ในคดีฟ้องร้องทุกอย่าง จะเป็นเรื่องวัว ลา แกะ หรือเสื้อผ้า หรือเรื่องสิ่งของใดๆ ที่หายไป ถ้ามีคนมาอ้างว่าสิ่งนี้สิ่งนั้นเป็นของตน จงนำคดีของคู่ความนั้นไปถึงพวกผู้พิพากษา พวกผู้พิพากษานั้นจะตัดสินว่าผู้ใดผิด ผู้นั้นจะต้องให้ค่าชดใช้เป็นสองเท่า

10 ถ้าผู้ใดฝากลาหรือวัว หรือแกะ หรือสัตว์ใดๆ ไว้กับเพื่อนบ้าน และสัตว์นั้นเกิดตายลง หรือเป็นอันตราย หรือมีผู้ไล่ต้อนไปจากบ้านนั้นโดยไม่มีใครเห็น

11 ต้องให้ผู้รับฝากนั้นปฏิญาณตัวต่อเพื่อนบ้านต่อพระพิภตรั พระเยโฮวาห์เพื่อดูว่า มือของเขาลักของของเพื่อนบ้านนั้นจริงหรือไม่ แล้วเจ้าของนั้นจะต้องยินยอม ผู้รับฝากนั้นไม่ต้องให้ค่าชดใช้

(1) 2 ซมอ 12:6; สภข 6:31; ลก 19:8 (2) กตว 35:27; โยบ 24:16 (3) อพย 21:2

(4) อพย 21:16; สภข 6:31 (7) อพย 22:4; ลนต 6:1-7 (8) อพย 21:6, 22; 22:28

(9) อพย 22:8, 28; พบทญ 25:1 (11) สบ 6:16

12 แต่ถ้าสัตว์นั้นถูกลักไป ขณะที่
เมื่อผู้รับฝากอยู่ด้วย ผู้รับฝาก
ต้องให้ค่าชดใช้แก่เจ้าของ

13 ถ้ามีสัตว์ร้ายมากตฉีกสัตว์
นั้นตาย จงเอาซากมาให้ตรวจดู
เป็นหลักฐาน แล้วผู้รับฝากไม่
ต้องให้ค่าชดใช้แทนสัตว์ที่ถูกกัด
ฉีกนั้น

14 ถ้าผู้ใดขี้มสิ่งใด ๆ ไปจาก
เพื่อนบ้านแล้วเกิดเป็นอันตราย
หรือตายระหว่างเวลาที่เจ้าของ
ไม่อยู่ ผู้ขี้มต้องให้ค่าชดใช้เต็ม
ตามจำนวนเป็นแน่

15 แต่ถ้าเจ้าของอยู่ด้วย ผู้ขี้ม
ไม่ต้องให้ค่าชดใช้ ถ้าเป็นของ
เช่าให้คิดแต่ค่าเช่าเท่านั้น

การล่วงประเวณี

การไหว้รูปเคารพ ความภรรยา

16 ถ้าผู้ใดล่องลวงหญิงพรหม-
จารีที่ยังไม่มีคู่หมั้นและนอน
ร่วมกับหญิงนั้น ผู้นั้นจะต้อง
เสียเงินสินสอด และต้องรับ
หญิงนั้นเป็นภรรยาของตน

17 ถ้าบิดาไม่ยอมอย่างเด็ดขาด
ที่จะยกหญิงนั้นให้เป็นภรรยา
เขาก็ต้องเสียเงินเท่าสินสอด
ตามธรรมเนียมผู้ขอหญิง
พรหมจารีนั้นตกลงกัน

18 สำหรับหญิงแม่มด เจ้าอย่า
ให้รอดชีวิตอยู่เลย

19 ผู้ใดร่วมประเวณีกับสัตว์ ผู้
นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงตายเป็น

แน่

20 ผู้ใดถวายบูชาแต่พระต่าง ๆ
เว้นแต่พระเยโฮวาห์องค์เดียว ผู้
นั้นต้องถูกทำลายเสียสิ้น

21 เจ้าอย่าบีบบังคับ หรือข่ม
เหงคนต่างด้าวเลย เพราะเจ้าทั้ง
หลายเคยเป็นคนต่างด้าวอยู่ใน
ประเทศอียิปต์

22 อย่าข่มเหงหญิงม่ายหรือลูก
กำพร้าพ่อเลย

23 ถ้าเจ้าข่มเหงเขาโดยวิธีใดก็
ตาม และเขาร้องทุกข์ถึงเรา เรา
จะฟังคำร้องทุกข์ของเขาแน่ ๆ

24 ความโกรธของเราจะพลุ่งขึ้น
และเราจะประหารเจ้าด้วยดาบ
ภรรยาของเจ้าจะต้องเป็นม่าย
และบุตรของเจ้าจะต้องเป็นกำ-
พร้าพ่อ

25 ถ้าเจ้าให้พลไพร่ของเราคคน
ใดที่เป็นคนจนและอยู่กับเจ้าขี้ม
เงินไป อย่าถือว่าตนเป็นเจ้าของ
และอย่าคิดดอกเบี้ยจากเขา

26 ถ้าเจ้าได้รับเสื่อคลุมของ
เพื่อนบ้านไว้เป็นของประกัน จง
คืนของนั้นให้เขาก่อนตะวันตก
ดิน

27 เพราะเขามีเสื่อคลุมตัวนั้น
ตัวเดียวเป็นเครื่องปกคลุมร่าง
กาย มิฉะนั้นเวลนอนเขาจะเอา
อะไรห่มเล่า ต่อมาเมื่อเขาทูล
ร้องทุกข์ต่อเรา เราจะสดับฟัง
เพราะเราเป็นผู้มีเมตตาภรรยา

(12) ปฐม 31:39 (13) ปฐม 31:39 (16) พพย 22:28-29 (17) ปฐม 34:12

(18) ลนต 19:31 (19) ลนต 18:23; 20:15 (21) อพย 23:9 (22) พพย 24:17-18

(23) พพย 10:17-18 (24) สดต 69:24 (26) พพย 24:6, 10-13 (27) อพย 34:6-7

28 อย่าตำผู้เป็นพระ หรือสาป
แข่งผู้ปกครองชนชาติของเจ้า
เลย

29 อย่าชักช้าที่จะนำพืชผลและ
น้ำผลไม้อันแรกของเจ้ามาถวาย
พระเจ้า จงถวายบุตรชายหัวปี
ของเจ้าให้แก่เรา

30 สำหรับวัวและแพะแกะของ
เจ้า จงทำดั่งนั้นเหมือนกัน ให้
ลูกมันอยู่กับแม่เจ็ดวัน ถึงวันที่
แปดจงพามาถวายแก่เรา

31 เจ้าทั้งหลายเป็นคนบริสุทธิ์
อุทิศแก่เรา เหตุฉะนั้นเมื่อ
สัตว์ที่ถูกกักตายนางูในทุ่งนา เจ้า
อย่ากินเลย จงทิ้งให้สุนัขกิน
เสีย”

23 กฏศีลธรรม
“อย่านำเรื่องเท็จไปเล่า
ต่อกัน อย่าร่วมมือ
เป็นพยานใส่ร้ายกับคนชั่ว

2 อย่าทำชั่วตามอย่างคนจำนวน
มากที่เขาทำกันนั้นเลย อย่าอ้าง
พยานลำเอียงเข้าข้างหมู่มาก จะ
ทำให้ขาดความยุติธรรมไป

3 ทั้งอย่าลำเอียงเข้าข้างคนจน
ในคดีของเขา

4 ถ้าเจ้าพบวัวหรือลาของศัตรู
หลงมา จงพาไปส่งคืนให้เจ้า
ของจงได้

5 ถ้าเห็นลาของผู้ที่เกลียดชัง
เจ้าล้มลงเพราะบรรทุกของหนัก
อย่าได้เมินเฉยเสีย จงช่วยเขา

ยกมันขึ้น

6 เจ้าอย่าบิดเบือนคำพิพากษา
ให้ผิดไปจากความยุติธรรมที่คน
จนควรได้รับในคดีของเขา

7 เจ้าจงหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากการ
ใส่ความคนอื่น อย่าประหาร
ชีวิตคนที่ปราศจากความผิดและ
คนชอบธรรม เพราะเราจะไม่ยก
โทษให้คนชั่ว

8 อย่ารบสินบนเลย เพราะว่า
สินบนทำให้คนตาดีกลายเป็น
คนตาบอดไป และพลิกคดีของ
คนชอบธรรมเสียได้

9 เจ้าอย่าข่มเหงคนต่างด้าว
เพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว
เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็น
คนต่างด้าวในประเทศอียิปต์มา
ก่อน

ปีแห่งการหยุดพัก

10 จงหว่านพืชและเกี่ยวเก็บผล
ในนาของเจ้าตลอดหกปี

11 แต่ปีที่เจ็ดนั้น จงงดเสีย
ปล่อยให้หนาน้างว่างอยู่ เพื่อให้
คนจนในชนชาติของเจ้าเก็บกิน
ส่วนที่เหลือออกนั้นก็ให้สัตว์ป่า
กิน ส่วนสวนองุ่นและสวนมะ-
กอกเทศเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน

12 จงทำการงานของเจ้าหกวัน
แต่ในวันที่เจ็ดนั้นจงหยุดงาน
เพื่อวัว ลาของเจ้าจะได้พัก และ
ลูกชายทาสีของเจ้า กับคนต่าง

(28) ปญจ 10:20 (29) อพย 13:2, 12 (31) อพย 19:6; ลนต 7:24 (1) อพย 20:16

(2) ปฐก 7:1 (3) พบญ 1:17 (4) รม 12:20 (5) พบญ 22:4 (6) ปญจ 5:8

(7) มธ 27:4 (8) สภข 15:27 (9) อพย 22:21 (10) ลนต 25:1-7 (12) ลก 13:14

ตัวจะได้พักผ่อนให้สดชื่นด้วย
13 สิ่งทั้งปวงที่เราสั่งเจ้าไว้นั้น
จงระวังถือให้ดี และอย่าออกชื่อ
พระอื่นเลย อย่าให้ได้ยินชื่อของ
พระเหล่านั้น นอกจากปากของ
เจ้า

เทศกาลประจำปี

14 จงถือเทศกาลถวายแก่เราปี
ละสามครั้ง

15 จงถือเทศกาลกินขนมปังไร้
เชื้อตามเวลาที่กำหนดไว้ (ใน
เดือนอาบีบ อันเป็นเดือนซึ่งเรา
บัญญัติไว้ เจ้าจงกินขนมปังไร้
เชื้อเจ็ดวันตามที่ เราสั่งเจ้าไว้
แล้ว เพราะในเดือนนั้นเจ้าออก
จากอียิปต์ อย่าให้ผู้ใดมาเฝ้าเรา
มือเปล่าเลย)

16 จงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการ
เก็บเกี่ยว ถวายพืชผลแรกที่เกิด
จากแรงงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้
หว่านพืชลงในนา เจ้าจงถือ
เทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บพืช
ผลปลายปี เมื่อเจ้าเก็บพืชผล
จากทุ่งนาอันเป็นผลงานของเจ้า

17 ให้ผู้ชายทั้งปวงเข้าเฝ้าพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าปีละสามครั้ง

18 อย่าถวายเลือดจากเครื่อง
บูชาของเรา พร้อมกับขนมปังมี
เชื้อ หรือปล่อยให้มันไหม้ใน
เครื่องบูชาของเราเหลืออยู่จน
ถึงรุ่งเช้า

19 พืชผลอันดีเลิศซึ่งได้เก็บ

ครั้งแรกจากไร่นาของเจ้านั้น จง
นำมาถวายในพระนิเวศพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าต้ม
เนื้อลูกแพะด้วยน้ำมันของแม่
มันเลย

ระเบียบในการชนะ

แผ่นดินคานาอัน

20 ดูเถิด เราใช้ทูตสวรรค์องค์
หนึ่งเดินนำหน้าพวกเจ้า เพื่อ
คอยระวังรักษาพวกเจ้าตามทาง
นำไปถึงที่ซึ่งเราได้เตรียมไว้

21 จงเอาใจใส่ทูตนั้นและเชื่อ
ฟังเสียงของเขา อย่าฝ่าฝืนเขา
เพราะเขาจะไม่ยกโทษการละ-
เมิดให้เจ้าเลย ด้วยว่าเขากระทำ
ในนามของเรา

22 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายเชื่อฟัง
เสียงของเขาจริงๆ และทำทุกสิ่ง
ตามที่ เราสั่งไว้ เราจะเป็นศัตรู
ต่อศัตรูของพวกเจ้า และจะเป็น
ปฏิปักษ์ต่อปฏิปักษ์ของพวกเจ้า

23 ด้วยว่าทูตสวรรค์ของเราจะ
ไปข้างหน้าพวกเจ้า และจะนำ
พวกเจ้าไปถึงคนอามไรต์ คน
ฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนคานาอัน
คนฮีไวต์ และคนเยบส แล้วเรา
จะตัดคนเหล่านั้นออกเสีย

24 อย่ากราบไหว้พระของเขา
หรือปรนนิบัติหรือทำตามแบบ
อย่างที่เขากระทำ แต่จง
ทำลายรูปเคารพของเขา และทุบ
เสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสียให้

(14) อพย 23:17 (15) อพย 12:14-20 (16) อพย 34:22 (17) พบญ 16:16

(18) อพย 34:25 (19) พบญ 14:21 (20) อพย 3:2; 13:15 (21) พบญ 18:19

(22) พบญ 30:7 (23) อพย 23:20 (24) อพย 20:5; 23:13

แหลกละเอียด

25 จงปรนนิบัติ พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์จะ
ทรงอวยพรแก่อาหารและน้ำของ
เจ้า เราจะบันดาลให้โรคต่างๆ
หายไประยะไกลจากท่ามกลางพวกเจ้า

26 จะไม่มีการแทงลูก หรือเป็น
หมันในดินแดนของเจ้า เราจะ
ให้เจ้ามีอายุยืนนาน

27 เราจะบันดาลให้เกิดความ
สยดสยองขึ้นก่อนหน้าพวกเจ้า
เราจะทำลายชาวเมืองทั้งปวงที่
พวกเจ้าไปเผชิญหน้านั้น เราจะ
ให้พวกศัตรูทั้งปวงหันหลังหนี
พวกเจ้า

28 เราจะใช้ให้ฝูงต่อล่องหน้า
ไปก่อนพวกเจ้า จะขับไล่คนฮี-
ไวต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ไป
ให้พ้นหน้าพวกเจ้า

29 เราจะไม่ไล่เขาไปให้พ้นหน้า
พวกเจ้าในระยะปีเดียว เกรงว่า
แผ่นดินจะรกร้างไปและสัตว์ป่า
จะทวีจำนวนขึ้นต่อสู้อกับพวกเจ้า
30 แต่เราจะไล่เขาไปให้พ้นหน้า
พวกเจ้าที่ ละเล็ กละน้อยจน
พวกเจ้าทวีจำนวนมากขึ้น แล้ว
ได้รับมอบดินแดนนั้น เป็น
กรรมสิทธิ์

31 เราจะกำหนดเขตแดนของ
พวกเจ้าไว้ตั้งแต่ทะเลแดงจนถึง
ทะเลของชาวฟีลิสเตีย ตั้งแต่
ถิ่นทุรกันดารจนจดแม่น้ำ

เพราะเราจะมอบชาวเมืองนั้นไว้
ในมือของพวกเจ้าให้พวกเจ้าไล่
เขาไปเสียให้พ้นหน้า

32 พวกเจ้าอย่าทำพันธสัญญา
กับเขา หรือกับพระของเขาเลย

33 เขาจะอาศัยในดินแดนของ
เจ้าไม่ได้ เกรงว่าเขาจะชักจูงให้
เจ้ากระทำบาปต่อเรา เพราะ
ถ้าพวกเจ้าปรนนิบัติพระของเขา
เรื่องนี้ก็จะเป็นบ่วงแร้วตักเจ้า
เป็นแน่”

พระเจ้าทรงประทาน

คำสั่งแก่โมเสส

24 พระองค์ตรัสกับโมเสส
ว่า “เจ้ากับอาโรน นา-
ดับ และอาบิฮู กับพวกผู้ใหญ่
เจ็ดสิบคนของอิสราเอลจงขึ้นมา
เฝ้าพระเยโฮวาห์ แล้วนมัสการ
อยู่แต่ไกล

2 ให้เฉพาะโมเสสผู้เดียวเข้ามา
ใกล้พระเยโฮวาห์ ส่วนคนอื่นๆ
อย่าให้เข้ามาใกล้และอย่าให้
ประชาชนขึ้นมากับโมเสสเลย”

3 โมเสสจึงนำพระวณะของพระ
เยโฮวาห์และคำตัดสินทั้งสิ้นมา
ชี้แจงให้ประชาชนทราบ ประ-
ชาชนทั้งปวงก็ตอบเป็นเสียง
เดียวกันว่า “พระวณะทั้งหมด
ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ นั้น พวก
เราจะกระทำตาม”

4 โมเสสจึงจารึกพระวณะของ
พระเยโฮวาห์ไว้ทุกคำ แล้วตื่น

(25) อพย 15:26 (26) พบญ 7:14; 28:4 (27) อพย 15:16 (28) ยชว 24:12

(29) พบญ 7:22 (31) ปฐก 15:18 (32) อพย 34:12, 15 (33) สดต 106:36

(1) ลนต 10:1-2; กตว 11:16 (3) อพย 19:8; 24:7 (4) ปฐก 28:18

ขึ้นแต่เข้าจัดแจงสร้างแท่นบูชา
ขึ้นที่เชิงภูเขา ปักเสาหินขึ้นสิบ
สองก้อนตามจำนวนตระกูลทั้ง
สิบสองของอิสราเอล

5 ท่านใช้ให้หนุ่ม ๆชนชาติอิส-
ราเอลถวายเป็นเครื่องเผาบูชาและ
ถวายเป็นเครื่องสันติบูชาแด่
พระเยโฮวาห์

6 โมเสสเก็บเลือดวัวครึ่งหนึ่งไว้
ในชาม อีกครึ่งหนึ่งประพรมที่
แท่นบูชา

7 ท่านถือหนังสือพันธสัญญา
อ่านให้ประชาชนฟัง พวกเขา
กล่าวว่า "บรรดาสิ่งที่พระเยโฮ-
วาห์ตรัสไว้ นั้นพวกเราจะกระทำ
ตาม และเราจะเชื่อฟัง"

8 โมเสสก็เอาเลือดประพรมประชา
ชนและกล่าวว่า "ดูเถิด นี่เป็น
เลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระ
เยโฮวาห์กระทำกับเจ้าตามพระ
วาทะทั้งหมดนี้"

โมเสสอยู่บนภูเขาซีนาย
สี่สิบวัน

9 ครั้งนั้นโมเสสกับอาโรน นา-
ดับและอาบิฮูและพวกผู้ใหญ่
เจ็ดสิบคนของอิสราเอลขึ้นไป
อีก

10 เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้า
แห่งอิสราเอล และพื้นที่รอง
พระบาทเป็นดงพลอยไพฑูรย์
สุกใสเหมือนทองคำที่เดียว

11 พระองค์มิได้ลงโทษบรรดา

หัวหน้าชนชาติอิสราเอล เขาทั้ง
หลายได้เห็นพระเจ้าและได้กิน
และดื่ม

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า "ขึ้นมาหาเราบนภูเขาแล้ว
คอยอยู่ที่นั่น เราจะให้แผ่นศิลา
อันมีราชบัญญัติ และข้อบัญญัติ
ซึ่งเราจารึกไว้ เพื่อเก็บไว้สอน
เขา"

13 โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโย-
ชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบน
ภูเขาของพระเจ้า

14 และกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่
เหล่านั้นว่า "คอยเราอยู่ที่นี้จน
กว่าเราจะกลับมาหาพวกท่าน
อีก ดูเถิด อาโรนและเฮอรอยู่
กับพวกท่าน ใครมีเรื่องราวอะ-
ไรก็จงมาหาท่านทั้งสองนี้เถิด"

15 แล้วโมเสสขึ้นไปบนภูเขา
เมฆก็คลุมภูเขาไว้

16 สง่าราศีของพระเยโฮวาห์มา
อยู่บนภูเขาซีนาย เมฆนั้นปก
คลุมภูเขาอยู่หกวัน ครั้นวันที่
เจ็ดพระองค์ทรงเรียกโมเสสจาก
หมู่เมฆ

17 สง่าราศีของพระเยโฮวาห์
ปรากฏแก่ตาชนชาติอิสราเอล
เหมือนเปลวไฟไหม้อยู่บนยอด
ภูเขา

18 โมเสสเข้าไปในหมู่เมฆนั้น
และขึ้นไปบนภูเขา โมเสสอยู่บน
ภูเขานั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน

(5) อพย 18:12; 20:24 (6) สบ 9:18 (7) สบ 9:19 (8) มธ 26:28 (10) อสค 1:26

(11) ปฐก 32:30; อพย 19:21 (12) อพย 24:2, 15; 31:18 (13) อพย 32:17

(14) อพย 17:10 (15) อพย 19:9 (16) อพย 16:10; 33:18 (17) พญ 4:26

อิสราเอลช่วยกันถวายเป็น
เพื่อสร้างพลับพลา

25 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัส
กับโมเสสว่า

2 "จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้นำ

ของมาถวายแก่เรา ของนั้นให้

รับมาจากทุก ๆ คนที่เต็มใจถวาย

3 ของถวายซึ่งเจ้าจะต้องรับจาก

เขาคือ ทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์

4 ด้วีสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ฝ้าย

ป่านเนื้อละเอียดและขนแพะ

5 หนึ่งแเกะตัวผู้ย้อมสีแดง หนึ่ง

ของตัวเบดเจอร์ และไม้กระ-

ถินเทศ

6 น้ำมันเติมประทีป เครื่องเทศ

ปรุงน้ำมันสำหรับเจิม และปรุง

เครื่องหอม

7 พลอยสีน้ำข้าวและพลอยสำ-

หรับฝังในเอโฟดและทับทรวง

8 แล้วให้เขาสร้างสถานบริสุทธิ์

ถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่

ท่ามกลางพวกเขา

9 แบบอย่าง พลับพลาและ

เครื่องตั้งปวงของพลับพลา

นั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้า

นี้ทุกประการ

หีบพันธสัญญา

10 ให้เขาทำหีบใบหนึ่งด้วยไม้

กระถินเทศ ยาวสองศอกคืบ

กว้างศอกคืบ และสูงศอกคืบ

11 หีบนั้นหุ้มด้วยทองคำบริ-

สุทธิ์ ทั้งด้านในและด้านนอก

แล้วทำกระจังคาตรอบหีบนั้น
ด้วยทองคำ

12 ให้หล่อห่วงทองคำสี่ ห่วง

สำหรับหีบนั้นติดไว้ที่มุมทั้งสี่

ด้านนี้สองห่วง และด้านนั้นสอง

ห่วง

13 ให้ทำคานหามด้วยไม้กระ-

ถินเทศหุ้มด้วยทองคำ

14 แล้วสอดคานหามเข้าที่ห่วง

ข้างหีบสำหรับใช้ยกหามหีบนั้น

15 ไม้คานหามให้สอดไว้ในห่วง

ของหีบ อย่าถอดออกเลย

16 พระโอวาทที่เราจะให้แก่เจ้า

จงเก็บไว้ในหีบนั้น

17 แล้วจงทำพระที่นั่งกรุณา

ด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสอง

ศอกคืบ กว้างศอกคืบ

18 จงทำเศรบทองคำสองรูป

โดยใช้ฝีมืออันทำตั้งไว้ที่ปลาย

พระที่นั่งกรุณาทั้งสองข้าง

19 ทำเศรบไว้ที่ปลายพระที่นั่ง

กรุณาข้างละรูป ทำเศรบนั้นและ

ให้ตอนปลายทั้งสองข้างติดเป็น

เนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรุณา

20 ให้เศรบกางปีกออกไว้เบื้อง

บน ปกพระที่นั่งกรุณาไว้ด้วยปีก

และให้หันหน้าเข้าหากัน ให้

เศรบหันหน้ามาตรงพระที่นั่ง

กรุณา

21 แล้วจงตั้งพระที่นั่งกรุณานั้น

ไว้บนหีบ จงบรรจุพระโอวาทซึ่ง

เราจะให้ไว้แก่เจ้าไว้ในหีบนั้น

(2) อพย 35:4-9, 21 (6) อพย 27:20 (7) อพย 28:4, 6-14 (8) อพย 29:45; 36:1

(10) อพย 37:1-9 (11) อพย 37:2 (15) กตว 4:6; 1 พกษ 8:8 (16) อพย 16:34

(17) อพย 37:6 (20) 1 พกษ 8:7 (21) อพย 25:16; 26:34

22 ณ ที่นั้น เราจะอยู่ให้เจ้าเข้า
ฝ้า และจะสนทนากับเจ้าจาก
เหนือพระที่นั่งกรณาระหว่าง
กลางเศรบทั้งสองซึ่งตั้งอยู่บน
หีบพระโอวาท เราจะสนทนากับ
เจ้าทุกเรื่องซึ่งเราจะสั่งเจ้าให้
ประกาศแก่ชนชาติอิสราเอล

โต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์

23 แล้วจงเอาไม้กระถินเทศมา
ทำโต๊ะตัวหนึ่ง ยาวสองศอก
กว้างหนึ่งศอก และสูงศอกคืบ

24 เจ้าจงหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำ
บริสุทธิ์ และทำกระจงทองคำ
รอบโต๊ะนั้นด้วย

25 ประกับโต๊ะนั้นทำให้กว้าง
หนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำ
กระจงทองคำประกอบให้รอบ
ประกับนั้น

26 จงทำห้วงทองคำสี่ห้วงติดไว้
ที่มุมขาโต๊ะทั้งสี่

27 ห่วงนั้นให้ติดชิดกับประกับ
เพื่อเอาไว้สอดคานหาม

28 เจ้าจงทำคานหามด้วยไม้
กระถินเทศ หุ้มด้วยทองคำ ให้
หามโต๊ะด้วยไม้

29 เจ้าจงทำจานและช้อน คนโท
และอ่างน้ำที่ใช้สำหรับรินเครื่อง
ดื่มบูชา สิ่งเหล่านี้เจ้าจงทำด้วย
ทองคำบริสุทธิ์

30 และเจ้าจงวางขนมปังหน้า
พระพักตร์ไว้บนโต๊ะนั้นต่อหน้า
เราเป็นนิตย์

คันประทีปทองคำ

31 เจ้าจงทำคันประทีปอันหนึ่ง
ด้วยทองคำบริสุทธิ์ จงใช้ฝักอ่อน
ทำคันประทีป ให้ทั้งลำตัว กิ่ง
ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็น
เนื้อเดียวกันคันประทีปนั้น

32 ให้มีกิ่งหกกิ่ง แยกออกจาก
ลำคันประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง

33 กิ่งหนึ่งมีดอกเหมือนดอก
อัลมอนด์สามดอก ทุก ๆ ดอกให้มี
ดอกตูมและกลีบ อีกกิ่งหนึ่งให้
มีดอกสามดอกเหมือนดอกอัล-
มอนด์ ทุก ๆ ดอกให้มีดอกตูม
และกลีบ ให้เป็นดังนี้ทั้งหกกิ่ง
ซึ่งยื่นออกจากลำคันประทีป

34 สำหรับลำคันประทีปนั้นให้
มีดอกสี่ ดอกเหมือนดอกอัล-
มอนด์ ทั้งดอกตูมและกลีบ

35 ใต้กิ่งทุก ๆ คู่ ทั้งหกกิ่งที่ลำ
คันประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็น
เนื้อเดียวกันกับคันประทีป

36 ดอกตูมและกิ่งทำให้เป็น
เนื้อเดียวกันกับคันประทีป ให้
ทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันด้วย
ทองคำบริสุทธิ์ที่ใช้ค้อนทำ

37 จงทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับ
คันประทีปนั้น แล้วจุดตะเกียง
ให้ส่องแสงตรงไปหน้าคันประ-
ทีป

38 ตะไกรตัดใส่ตะเกียง และ
ถาดใส่ตะไกรให้ทำด้วยทองคำ
บริสุทธิ์

(22) อพย 29:42-43 (23) อพย 37:10 (29) อพย 37:16; กตว 4:7

(30) อพย 39:36; 40:23 (31) อพย 37:17-24 (33) อพย 37:19

(34) อพย 37:20 (37) อพย 27:21; 30:8; สด 24:3-4

39 ค้นประทิปกับเครื่องใช้ทุก
อย่างให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
หนึ่งตะลันต์

40 จงระวิงทำสิ่งเหล่านี้ ตาม
แบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบทรู
เขา”

ม่านสำหรับพลับพลา

26 “นอกจากนั้น เจ้าจงทำ
พลับพลาด้วยม่านสี
ฝืน ทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด
และผ้าทอด้วยด้ายย้อมสีฟ้า สี
ม่วง สีแดงเข้ม กับให้มีภาพ
เศรฐฝีมือช่างออกแบบไว้
2 ม่านฝืนหนึ่งให้ยาวยี่สิบแปด
ศอก กว้างสี่ศอก ม่านทุกฝืนให้
เท่ากัน

3 ม่านห้าฝืนให้เกี่ยวติดกันและ
อีกห้าฝืนนั้นก็ให้เกี่ยวติดกัน
ด้วย

4 จงทำหูกม่านด้วยด้ายสีฟ้าติด
ไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดชุด
ที่หนึ่ง และตามขอบม่านด้าน
นอกสุดชุดที่สอง จงติดหูกไว้
เหมือนกัน

5 ม่านฝืนหนึ่งให้ทำหูกห้าสิบ
หูกและตามขอบม่านชุดที่สอง ให้
ทำหูกห้าสิบหูกให้ตรงกัน

6 จงทำขอทองคำห้าสิบขอสำ-
หรับใช้เกี่ยวม่าน เพื่อให้เป็น
พลับพลาเดียวกัน

7 จงทำม่านด้วยขนแพะ สำหรับ
เป็นเต็นท์คลุมพลับพลาชั้นนอก

อีกสิบเอ็ดฝืน

8 ม่านฝืนหนึ่งให้ทำยาวสามสิบ
ศอก กว้างสี่ศอก ทั้งสิบเอ็ดฝืน
ให้เท่ากัน

9 ม่านห้าฝืนให้เกี่ยวติดกันต่าง
หากและม่านอีกหกฝืนให้เกี่ยว
ติดกันต่างหากเช่นกัน และม่าน
ฝืนที่หกนั้นจงให้ห้อยซ้อนลงมา
ข้างหน้าพลับพลา

10 ทำหูกห้าสิบหูกติดกับขอบม่าน
ด้านนอกสุดชุดที่หนึ่ง และหูก
ห้าสิบหูกติดกับขอบม่านด้าน
นอกสุดชุดที่สอง

11 แล้วทำขอทองสัมฤทธิ์ห้าสิบ
ขอ เกี่ยวขอเข้าที่หูก เกี่ยวให้ติด
เป็นเต็นท์หลังเดียวกัน

12 ม่านเต็นท์ส่วนที่เกินอยู่ คือ
ชายม่านครึ่งหนึ่งที่เหลืออยู่นั้น
จงให้ห้อยลงมาด้านหลังพลับ-
พลา

13 ส่วนม่านคลุมพลับพลา ซึ่ง
ยาวเกินไปข้างละหนึ่งศอกนั้น
ให้ห้อยลงมาข้างๆพลับพลาทั้ง
ข้างนี้และข้างโน้น สำหรับใช้
กำบัง

14 เครื่องดาดเต็นท์ข้างบน เจ้า
จงทำด้วยหนังแกะตัวผู้ ย้อมสี
แดงชั้นหนึ่งและคลุมด้วยหนัง
ของตัวเบดเจอร์อีกชั้นหนึ่ง

ไม้กรอบสำหรับพลับพลา

15 ไม้กรอบสำหรับทำฝาพลับ-
พลาชั้น ให้ใช้ไม้กระถินเทศตั้ง

(40) อพย 25:9; 26:30; กตว 8:4; 1 พศต 28:11; กจ 7:44; สบ 8:5

(1) อพย 36:8-19 (7) อพย 36:14

(14) อพย 35:7, 23; 36:19; 39:44 (15) อพย 36:20-34

ตรงขึ้น

16 ไม้กรอบนั้นให้ยาวแผ่นละ
สิบศอก กว้างศอกคืบ

17 ให้มีเดือยกรอบละสองเดือย
เดือยกรอบหนึ่งมีไม้ประกบติด
กับเดือยอีกกรอบหนึ่ง ไม้กรอบ
พลิกผลาทั้งหมดให้ทำอย่างนี้

18 เจ้าจงทำไม้กรอบพลิกผลา
ดังนี้ ด้านใต้ให้ทำสี่แผ่น

19 จงทำฐานรองรับด้วยเงินสี่-
สิบฐานสำหรับไม้กรอบยี่สิบ
แผ่น ใต้ไม้กรอบแผ่นหนึ่งให้มี
ฐานรองรับแผ่นละสองฐาน สำ-
หรับสวมเดือยสองอัน

20 ด้านที่สองของพลิกผลาข้าง
ทิศเหนือนั้น ให้ใช้ไม้กรอบยี่สิบ
แผ่น

21 และทำฐานเงินรองรับสี่สิบ
ฐาน ใต้กรอบให้ทำฐานแผ่นละ
สองฐาน

22 ส่วนด้านหลังทิศตะวันตก
ของพลิกผลา ให้ทำไม้กรอบหก
แผ่น

23 และทำอีกสองแผ่นสำหรับ
มุมพลิกผลาด้านหลัง

24 ไม้กรอบนั้นข้างล่างให้แยก
กัน แต่ตอนบนยอดให้ติดกันที่
หัวแรกทั้งสองแห่ง ให้กระทำ
ดังนี้ก็จะทำให้เกิดมุมสองมุม

25 คือรวมเป็นไม้กรอบแปด
แผ่นด้วยกัน และฐานเงินสิบหก
อัน ใต้กรอบไม้ให้มีฐานรองรับ

แผ่นละสองฐาน

ไม้กรอบหุ้มด้วยทองคำ

26 เจ้าจงทำกลอนด้วยไม้กระ-
ถินเทศห้าอัน สำหรับไม้กรอบ
ฝาพลิกผลาด้านหนึ่ง

27 และกลอนอีกห้าอันสำหรับ
ชุดไม้กรอบฝาพลิกผลาอีกด้าน
หนึ่ง และกลอนอีกห้าอันสำ-
หรับชุดไม้กรอบฝาพลิกผลา
ด้านหลัง คือด้านตะวันตก

28 กลอนตัวกลางคืออยู่ตอน
กลางของไม้กรอบสำหรับชุดฝา
ร้อยให้ติดกัน

29 จงหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วย
ทองคำ และทำห่วงไม้กรอบด้วย
ทองคำสำหรับร้อยกลอน และ
กลอนนั้นให้หุ้มด้วยทองคำ

30 พลิกผลานั้น เจ้าจงจัดตั้งไว้
ตามแบบอย่างที่เราได้แจ้งแก่
เจ้าแล้วที่บนภูเขา

**ม่านที่อยู่ระหว่างที่บริสุทธิ์
กับที่บริสุทธิ์ที่สุด**

31 จงทำม่านผืนหนึ่ง ทอด้วย
ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และ
ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ให้มี
ภาพครูบผีมือข้างออกแบบไว้

32 ม่านนั้นให้แขวนไว้ด้วยขอ
ทองคำที่เสาไม้กระถินเทศสี่เสา
ที่หุ้มด้วยทองคำ และซึ่งตั้งอยู่
บนฐานเงินสี่อัน

33 ม่านนั้นให้เขาแขวนไว้กับขอ
สำหรับเกี่ยวม่าน แล้วเอาหีบ

(28) อพย 36:33 (30) อพย 25:9, 40; 27:8; 39:32; กตว 8:4; กจ 7:44; สบ 8:2, 5

(31) อพย 27:21; 36:35-38; ลนต 16:2

(33) อพย 25:10-16; 40:21; ลนต 16:2

พระโอวาทเข้ามาไว้ข้างในภายในม่าน และม่านนั้นจะเป็นที่แบ่งพลับพลาระหว่างที่บริสุทธิ์กับที่บริสุทธิ์ที่สุด

34 พระที่นั่งกรณานั้นให้ตั้งไว้บนที่พระโอวาทในที่บริสุทธิ์ที่สุด

35 จงตั้งโต๊ะไว้ข้างนอกม่าน และจงตั้งคันประทีปไว้ด้านใต้ในพลับพลาตรงข้ามกับโต๊ะ เจ้าจงตั้งโต๊ะไว้ทางด้านเหนือ

ม่านสำหรับประตูพลับพลา

36 เจ้าจงทำบังตาที่ ประตูเต็นท์นั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดประกอบด้วยฝีมือช่างด้ายสี

37 จงทำเสาห้าต้นด้วยไม้กระถินเทศสำหรับติดบังตาที่ ประตูแล้วหุ้มเสานั้นด้วยทองคำ ขอบแว่นเสางทำด้วยทองคำ แล้วหล่อฐานทองสัมฤทธิ์ ฐานสำหรับรองรับเสานั้น”

แท่นบูชาหุ้มด้วย

ทองสัมฤทธิ์

27 “เจ้าจงทำแท่นบูชาด้วยไม้กระถินเทศให้ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก ให้เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก 2 จงทำเชิงอนติดไว้ทั้งสี่มุมของแท่น ให้เป็นชิ้นเดียวกันกับแท่น และจงหุ้มแท่นด้วยทอง

สัมฤทธิ์

3 เจ้าจงทำหม้อสำหรับใส่ขี้เถ้าพลั่ว ชาม ขอบเกี้ยวเนื้อและถาดรองไฟ คือเครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมด เจ้าจงทำด้วยทองสัมฤทธิ์

4 แล้วเอาทองสัมฤทธิ์ทำตาข่ายประดับแท่นนั้น กับทำห่วงทองสัมฤทธิ์ติดที่มุมทั้งสี่ของตาข่าย

5 ตาข่ายนั้นให้อยู่ใต้กระจิงของแท่น และให้ห้อยอยู่ตั้งแต่กลางแท่นลงมา

6 ไม้คานหามแท่นให้ทำด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์

7 ไม้คานนั้นให้สอดไว้ในห่วงในเวลาหามไม้คานจะอยู่ข้างแท่นข้างละอัน

8 แท่นนั้นทำด้วยไม้กระดานแต่ข้างในแท่นกลวงตามแบบที่แจ้งแก่เจ้าแล้วที่ภูเขา จงให้เขาทำอย่างนั้น

ลานพลับพลา

9 เจ้าจงสร้างลานพลับพลา ให้รั้วด้านใต้มีผ้าบังลานั้นทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดยาวหนึ่งร้อยศอก

10 ให้มีเสาสี่สิบต้นกับฐานทองสัมฤทธิ์รองรับเสาสี่สิบฐาน ขอติดเสาและราวยึดเสานั้น ให้ทำด้วยเงิน

11 ทำนองเดียวกัน ด้านทิศ

(34) อพยพ 25:17-20; 40:20; สบ 9:5 (35) อพยพ 40:22,24; สบ 9:2

(36) อพยพ 36:37 (37) อพยพ 36:38 (1) อพยพ 38:1; อสค 43:13 (2) กตว 16:38

(8) อพยพ 25:40; 26:30; กจ 7:44; สบ 8:5 (9) อพยพ 38:9-20

เหนือให้มีผ้าบังยาวร้อยศอก เหมือนกันกับเสายี่สิบต้น และฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดิดเสาและราวยึดเสานั้น ให้ทำด้วยเงิน

12 ตามส่วนกว้างของลานด้านตะวันตก ให้มีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับเสาสิบต้น และฐานรองรับเสาสิบฐาน

13 ส่วนกว้างของลานด้านตะวันออก ให้ยาวห้าสิบศอก

14 ผ้าบังด้านริมประตูข้างหนึ่ง ให้ยาวสิบห้าศอก มีเสาสสามต้น และฐานรองรับเสาสสามฐาน

15 อีกข้างหนึ่งให้มีผ้าบังยาวสิบห้าศอก มีเสาสสามต้น และฐานรองรับเสาสสามฐาน

16 ให้มีผ้าบังตาที่ ประตูลานยาวยี่สิบศอก ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด ประกอบด้วยฝีมือของช่างด้ายสี กับเสาสี่ต้นและฐานรองรับเสาสี่ฐาน

เสาแห่งพลับพลา

17 เสาล้อมรอบลานทั้งหมดให้มีราวสำหรับยึดเสาให้ติดต่อกันทำด้วยเงิน และให้ทำขอด้วยเงิน ฐานรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์

18 ด้านยาวของลานนั้นจะเป็นร้อยศอก ด้านกว้างห้าสิบศอก สูงห้าศอก กั้นด้วยผ้าปานเนื้อ

ละเอียด และมีฐานทองสัมฤทธิ์ 19 เครื่องใช้สอยทั้งปวงของพลับพลา พร้อมทั้งหลักหมุดของพลับพลา กับหลักหมุดสำหรับรวที่กั้นลานทั้งหมด ให้ทำด้วยทองสัมฤทธิ์

น้ำมันสำหรับประทีป

20 เจ้าจั่งสั่งชนชาติอิสราเอลให้นำน้ำมันมะกอกเทศบริสุทธิ์ที่คืนในวันนั้นมาสำหรับเติมประทีป เพื่อให้ประทีปนั้นส่องสว่างอยู่เสมอ

21 ในพลับพลาแห่งชุมนุมข้างนอกม่านซึ่งอยู่หน้าหีบพระโอวาท ให้อาโรนและบุตรชายของอาโรน ดูแลประทีปนั้นอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตั้งแต่เวลาพลบค่ำจนถึงรุ่งเช้า ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องนี้ตย์ที่ชนชาติอิสราเอลต้องปฏิบัติตามชั่วอายุของเขา”

พวกปุโรหิต

28 “จงนำอาโรนพี่ชายของแยกออกมาจากหมู่ชนชาติอิสราเอลให้มาอยู่ใกล้เจ้า เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต คือทั้งอาโรนกับบุตรชายของอาโรน คือนาตบ อาปีฮู เอเลอาซาร์ กับอิธามาร์

2 แล้วให้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนพี่ชายของเจ้าให้

(17) อพย 38:19 (20) อพย 35:8, 28; ลนต 24:1-4

(21) อพย 26:31, 33; 28:43 (1) อพย 6:23; 24:1, 9; ลนต 10:1

(2) อพย 29:5, 29; 31:10; 39:1-31; ลนต 8:7-9

สมเกียรติ และงดงาม

3 ให้กล่าวแก่คนทั้งปวงผู้เนรียวฉลาดซึ่งเราได้บันดาลให้เขามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา นั้น ให้เขาทำเครื่องยศสำหรับสถาปนาอาโรนให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต

เครื่องยศของพวกปุโรหิต

4 ให้เขาทำเครื่องยศดังต่อไปนี้คือทับทรวง เสื้อเอโฟด เสื้อคลุม เสื้อตาสมุก ผ้ามาลาและรัดประคด และให้เขาทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนพี่ชายของเจ้าและบุตรชายของเขา เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต

5 ให้เขาเหล่านั้นรับเอาทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด

6 ให้เขาทำเอโฟดด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด ตัดด้วยฝีมือช่างออกแบบ

7 แถบที่ผูกบ่าของเอโฟดนั้น ให้ติดกับริมตอบนทั้งสองชั้น เพื่อจะติดเป็นอันเดียวกัน

8 รัดประคดทออย่างประณีตสำหรับคาดทับเอโฟด ให้ทำด้วยฝีมืออย่างเดียวกัน และใช้วัสดุอย่างเดียวกับเอโฟด คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด

เอียด

9 แล้วให้ใช้พลอยสีน้ำข้าวสองแผ่น สำหรับจารึกชื่อบุตรของอิสราเอลไว้

10 ที่พลอยแผ่นหนึ่งให้จารึกชื่อหกชื่อ และแผ่นที่สองก็ให้จารึกชื่อไว้อีกหกชื่อที่เหลืออยู่ตามกำหนด

11 ให้ช่างแกะจารึกชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลไว้ที่พลอยทั้งสองแผ่นนั้น เช่นอย่างแกะตราแล้วฝังไว้บนกระเปาะทองคำซึ่งมีลวดลายละเอียด

12 พลอยทั้งสองแผ่นนั้นให้ติดไว้กับเอโฟดบนบ่าทั้งสองข้างพลอยนั้น จะเป็นที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล และอาโรนจะแบกชื่อเขาทั้งหลายไว้บนบ่าทั้งสองเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นที่ระลึก

13 เจ้าจงทำกระเปาะทองคำมีลวดลายละเอียด

14 ก็ทำสร้อยสองสายด้วยทองคำบริสุทธิ์ เป็นสร้อยอุ้งกเกลียวแล้วติดไว้ที่กระเปาะนั้น

ทับทรวงสำหรับพวกปุโรหิต

15 จงทำทับทรวงแห่งการพิพากษา ด้วยฝีมือช่างออกแบบฝีมือเหมือนทำเอโฟดคือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าป่านเนื้อละเอียด

16 ให้ทำทับทรวงเป็นรูปสี่

(3) อพย 31:3, 6; 35:30-31; 36:1; อสย 11:2 (4) อพย 28:6, 15, 31, 39; ลนต 8:7 (6) อพย 39:2-7; ลนต 8:7 (9) อพย 35:27 (10) ปฐก 29:31; 30:13, 16-24; 35:16 (11) อพย 35:35 (12) อพย 28:29-30; 39:6-7; ลนต 24:7 (15) อพย 39:8-21

เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาว
คืบหนึ่ง กว้างคืบหนึ่ง

17 จงฝั่งพลอยสี แถวบนทับ
ทรวงนั้น แถวที่หนึ่งฝั่งทับทิม
บุษราคัมและพลอยสีแดงเข้ม

18 แถวที่สองฝั่งมรกต ไพฑูรย์
และเพชร

19 แถวที่สามฝั่งนิล โมรา และ
พลอยสีม่วง

20 แถวที่สี่ฝั่งพลอยเขียว พลอย
สีน้ำข้าวและหยก พลอยทั้งหมด
นี้ให้ฝั่งในลวดลายอันละเอียดที่
ทำด้วยทองคำ

21 พลอยเหล่านั้นให้มีชื่อเหล่า
บุตรอิสราเอลสิบสองชื่อจารึกไว้
เหมือนแกะตรา จะมีชื่อตระกูล
ทุกตระกูล ตามลำดับสิบสอง
ตระกูล

22 และเจ้าจงทำสร้อยถักเกลียว
ด้วยทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับ
ทรวง

23 และเจ้าจงทำห่วงทองคำสอง
ห่วงติดไว้ที่มุมบนทั้งสองของ
ทับทรวง

24 ส่วนสร้อยที่ทำด้วยทองคำ
นั้น ให้เกี่ยวด้วยห่วงที่มุมทับ
ทรวง

25 และปลายสร้อยอีกสองข้าง
ให้ติดกับกระเปาะที่มีลวดลาย
ละเอียดทั้งสอง ให้ติดไว้ข้าง
หน้าที่แถบยึดเอโฟดทั้งสองข้าง
บนบ่า

26 จงทำห่วงทองคำสองอันติด
ไว้ที่มุมล่างทั้งสองข้างของทับ
ทรวงข้างในที่ติดเอโฟด

27 จงทำห่วงสองอันด้วยทองคำ
ใส่ไว้ริมเอโฟดเบื้องหน้า ใต้
แถบที่ตะเข็บเหนือรัดประคดซึ่ง
ทอดด้วยฝีมือประณีตของเอโฟด

28 ให้ผูกทับทรวงนั้นติดกับ
เอโฟดด้วย ใช้ด้ายถักสีฟ้าร้อย
ผูกที่ห่วง ให้ทับทรวงทับรัด
ประคดที่ทำด้วยฝีมือประณีต
ของเอโฟด เพื่อมิให้ทับทรวง
หลุดไปจากเอโฟด

29 อาโรนจึงจะมีชื่อเหล่าบุตร
อิสราเอลจารึกไว้ที่ทับทรวงแห่ง
การพิพากษาดัดไว้ที่หัวใจของ
ตน ให้เป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์เสมอ เมื่อเขาเข้า
ไปในที่บริสุทธิ์นั้น

30 จงใส่อูรีมและทุมมิมไว้ใน
ทับทรวงแห่งการพิพากษา และ
ของสองสิ่งนี้จะอยู่ที่หัวใจของ
อาโรนเมื่อเขาเฝ้าพระเยโฮวาห์
อาโรนจะรับภาระการพิพากษา
เหล่าบุตรอิสราเอลไว้ที่หัวใจ
ของตนเสมอเฉพาะพระพักตร์
พระเยโฮวาห์

เสื้อคลุมสีฟ้า

31 เจ้าจงทำเสื้อคลุมให้เข้าชุด
กับเอโฟดด้วยผ้าสีฟ้าล้วน

32 ให้ทำช่องคอกกลางผืนเสื้อ
แล้วขลิบรอบคอด้วยผ้าทอ เช่น

(17) อพย 39:10 (29) อพย 28:12

(30) ลนต 8:8; กตว 27:21; พบญ 33:8; 1 ซมอ 28:6; อสร 2:63; นหม 7:65

(31) อพย 39:22-26

เดียวกับคอเสื้อทหาร เพื่อจะมีให้ขาด

33 ที่ชายล่างของเสื้อคลุมให้ปักรูปทับทิม ใช้ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข็มรอบชายเสื้อ และติดลูกพรวนทองคำสลักกับผลทับทิม

34 ลูกพรวนทองคำลูกหนึ่ง ผลทับทิมผลหนึ่ง ลูกพรวนทองคำอีกลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่งรอบชายล่างของเสื้อคลุม

35 อาโรนจะสวมเสื้อตัวนั้นเมื่อทำงานปรนนิบัติ และจะได้ยินเสียงลูกพรวนเมื่อเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ในที่บริสุทธิ์ และเมื่อเดินออกมา ด้วยเกรงว่าเขาจะต้องตาย

แผ่นทองคำกับมาลา

36 เจ้าจงทำแผ่นทองคำบริสุทธิ์จารึกคำว่า 'บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์' ไว้เหมือนอย่างแกะตรา

37 และเจ้าจงเอาด้ายถักสีฟ้าผูกแผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลาให้อยู่ที่ข้างมาลาด้านหน้า

38 แผ่นทองคำนั้นจะอยู่ที่หน้าผากของอาโรน และอาโรนจะรับความชั่วช้าอันเกิดแก่ชนชาติอิสราเอลเนื่องจากของถวายอันบริสุทธิ์ ซึ่งนำมาชำระให้เป็นของถวายอันบริสุทธิ์ และแผ่นทองคำนั้นให้อยู่ที่หน้าผากของอาโรนเสมอ เพื่อสิ่งของเหล่านี้

นั้นจะเป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

รัดประคด มาลา

และกางเกง

39 จงทอเสื้อให้เป็นลวดลายด้วยป่านเนื้อละเอียด ส่วนผ้ามาลานั้น จงทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และทำรัดประคดด้วยฝีมือนักด้ายสี

40 จงทำเสื้อ รัดประคดและมาลาสำหรับบุตรชายทั้งหลายของอาโรนให้สมเกียรติและงดงาม

41 จงแต่งอาโรนที่ชายของเจ้าและบุตรชายทั้งหลายของเขาด้วยเครื่องยศ แล้วเจิมและสถาปนาและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต

42 จงเย็บกางเกงให้เขาเหล่านั้นด้วยผ้าป่านเพื่อจะปกปิดกายที่เปลือยของเขา ให้ยาวตั้งแต่เอวจนถึงต้นขา

43 ให้อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาสวมเมื่อเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม และเมื่อเข้าใกล้แท่นจะปรนนิบัติ ณ ที่บริสุทธิ์ เกลือกว่าเขาจะก่อความชั่วช้าและถึงตาย เรื่องนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วยที่เขาและเชื้อสายของเขาที่ มาภายหลังเขาจะต้องปฏิบัติตาม"

(36) อพย 39:30-31; ลนต 8:9 (38) อพย 28:43; ลนต 1:4 (39) อพย 35:35; 39:27 (40) อพย 28:2, 4; 39:27-29 (41) อพย 29:7-9 (42) อพย 39:28; ลนต 6:10; 16:4 (43) อพย 20:26; 27:21; ลนต 5:1

การสถาปนาพวกปุโรหิต
29 “ต่อไปนี้เป็นกรซึ่งเจ้า
 ควรกระทำเพื่อชำระตัว
 เขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ เพื่อเขา
 จะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุ-
 โรหิต คือจงเอาวัวหนุ่มตัวหนึ่ง
 และแกะตัวผู้สองตัวซึ่งปราศ-
 จากตำหนิ
 2 ขนมหุ้งไร้เชื้อ ขนมหไร้เชื้อ
 คลุกน้ำมันและขนมหแผ่นบางไร้
 เชื้อทาน้ำมัน ขนมหเหล่านี้จงทำ
 ด้วยยอดแป้งข้าวสาลี
 3 แล้วจงใส่ขนมหบั้งต่าง ๆ เหล่า
 นั้นไว้ในกระบุงเดียวกัน จงนำ
 มาในกระบุงพร้อมกับวัวตัวผู้
 และลูกแกะตัวผู้สองตัว
 4 จงนำอาโรนและบุตรชายทั้ง
 หลายของเขามาที่ ประตูพลับ-
 พลาแห่งชุมนุม แล้วจงชำระตัว
 เขาทั้งหลายด้วยน้ำ
 5 จงสวมเครื่องยศให้อาโรน คือ
 เสื้อในกับเสื้อเอโฟด กับเอโฟด
 และทับทรวง และเอารัดประคด
 ที่ทอด้วยฝีมื้อประณีต สำหรับ
 ใช้กับเอโฟดนั้นคาดเอวไว้
 6 จงสวมมาลาที่ ศีรษะของอา-
 โรน และจงสวมมงกุฎบริสุทธิ์
 ทับมาลา
 7 จงเอาน้ำมันเจิมเทลงบนศีรษะ
 ของเขา และเจิมตั้งเขาไว้
 8 จงนำบุตรชายทั้งหลายของเขา
 มาและสวมเสื้อให้

9 แล้วจงเอารัดประคดคาดเอว
 เขาไว้ ทั้งตัวอาโรนเองและบุตร
 ชายของเขา และคาดมาลาให้เขา
 แล้วเขาก็จะรับตำแหน่งเป็นปุ-
 โรหิตตามกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์
 ดังนี้แหละ เจ้าจงสถาปนาอา-
 โรนและบุตรชายทั้งหลายของ
 เขาไว้

เครื่องบูชาสำหรับพวกปุโรหิต

10 เจ้าจงนำวัวตัวผู้ มาที่ หน้า
 พลับพลาแห่งชุมนุม ให้อาโรน
 กับบุตรชายของเขาเอามือวางลง
 บนหัววัวตัวผู้

11 แล้วจงฆ่าวัวตัวผู้นั้นต่อพระ
 พักตร์พระเยโฮวาห์ที่ ประตูพลับ
 พลาแห่งชุมนุม

12 จงเอาน้ำมันจุ่มเลือดวัวตัวผู้
 นั้น ทาไว้ที่เชิงอนุริมแท่นบ้าง
 ส่วนเลือดที่เหลือทั้งหมดจงเท
 ไว้ที่เชิงแท่นบูชา

13 เจ้าจงเอาไขมันทั้งหมดที่หุ้ม
 เครื่องใน ฟังผัดที่ติดอยู่กับตับ
 และไตทั้งสองกับไขมันที่ติดไต
 นั้นมาเผาบนแท่น

14 แต่เนื้อกับหนัง และมูลของ
 วัวตัวผู้นั้นจงเผาไฟเสียข้างนอก
 ค่าย ทั้งนี้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

15 เจ้าจงนำแกะตัวหนึ่งมาให้
 อาโรน กับบุตรชายเขาเอามือ
 ของตนวางบนหัวแกะตัวผู้นั้น

16 แล้วจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอา
 เลือดพรมรอบ ๆ แท่น

(1) ลนต 8:1-34; สบ 7:26-28 (2) ลนต 2:4 (4) อพย 40:12 (5) อพย 28:2
 (6) อพย 28:36-37 (7) อพย 25:6 (8) อพย 28:39 (9) อพย 28:41 (10) ลนต 1:4
 (12) อพย 27:2 (13) ลนต 1:8 (14) ลนต 4:11-12 (15) ลนต 1:4-9 (16) อพย 24:6

17 จงชำแหละแกะตัวนั้นออก เป็นท่อน ๆ และเครื่องในกับขา จงล้างน้ำวางไว้กับเนื้อและหัว

18 แล้วจงเผาแกะตัวนั้นทั้งตัว บนแท่นบูชา เป็นเครื่องเผาบูชา ถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นกลิ่น พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วย ไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

19 เจ้าจงนำแกะตัวผู้ อีกตัวหนึ่ง มา แล้วให้อาโรนกับบุตรชายเขา เอามือของตนวางบนหัวแกะผู้ ตัวนั้น

20 แล้วท่านจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอาเลือดส่วนหนึ่งเจิมที่ปลายใบหูข้างขวาของอาโรน และที่ปลาย ใบหูข้างขวาของบุตรชายของเขา ทุกคน และที่หัวแม่มือข้างขวา และที่หัวแม่เท้าข้างขวาของเขา บ้าง แล้วจงเอาเลือดที่เหลือ พรหมรอบ ๆ แท่นบูชา

21 จงเอาเลือดส่วนหนึ่งที่ อยู่ บนแท่นและน้ำมันเจิมนั้นพรหม อาโรนและเครื่องยศของเขา จง พรหมบุตรชายทั้งหลายของเขา และเครื่องยศของบุตรชายเหล่านั้นด้วย อาโรนและเครื่องยศ ของเขาจะบริสุทธิ์ รวมทั้งบุตร ชายของเขาและเครื่องยศของ เขาด้วย

22 เจ้าจงเอาไขมันแกะตัวผู้และ หางที่เป็นไขมัน กับไขมันที่ติด เครื่องใน และพังผืดที่ติดอยู่กับ

ตับ กับไตทั้งสองและไขมันที่ติด อยู่กับไต กับโคนขาข้างขวาด้วย เพราะเป็นแกะใช้สำหรับการ สถาปนา

23 กับขนมปังก้อนหนึ่ง และ ขนมปังคลุกน้ำมันแผ่นหนึ่งและ ขนมปังบางแผ่นหนึ่งจากกระบุง ขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระ พักตร์พระเยโฮวาห์

24 แล้วจงวางสิ่งเหล่านั้นไว้ใน มือของอาโรน และในมือบุตร ชายของเขา ให้แก่งไปแก่งมา เป็นเครื่องบูชาแก่งถวายต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์

25 แล้วจงรับสิ่งเหล่านี้จากมือ ของเขานำไปเผาบนแท่นบูชา เป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่ พอพระทัยต่อพระพักตร์พระ เยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ถวายแด่พระเยโฮวาห์

อาหารสำหรับพวกปุโรหิต

26 จงเอาเนื้อที่อกแกะตัวผู้ซึ่ง เป็นแกะสถาปนาอาโรน แล้วให้ แก่งไปแก่งมาเป็นเครื่องบูชา แก่งถวายต่อพระพักตร์พระ เยโฮวาห์ และนั่นจะเป็นส่วน ของเจ้า

27 และจงเอาเนื้อที่อกแกะตัวผู้ ซึ่ง เป็นเครื่องบูชาแก่งนั้นไว้ และเนื้อโคนขาอันเป็นส่วนยก ให้แก่ปุโรหิตซึ่งแก่งไปแก่ง มา และซึ่งเป็นของถวายจาก

(18) อพยพ 20:24 (19) สดต 8:22 (21) อพยพ 28:41; 29:1; 30:25, 30

(23) สดต 8:26 (24) สดต 7:30 (25) สดต 8:28

(26) สดต 7:31, 34; 8:29 (27) สดต 7:31, 34; กตว 18:11, 18; พบญ 18:3

แกะใช้สำหรับการสถาปนา ด้วยเป็นส่วนของอาโรนและบุตรชายเขา

28 นั้นแหละเป็นส่วนซึ่งอาโรนและบุตรชายเขาจะได้รับจากชนชาติอิสราเอลเป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วยนิത്യ เพราะเป็นส่วนที่ยกให้แก่ปุโรหิต และชนชาติอิสราเอลจะยกให้จากเครื่องสันติบูชา เป็นเครื่องบูชาของเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์

29 เครื่องยศบริสุทธฺิของอาโรนจะเป็นของบุตรชายของเขาต่อๆไป ให้เขาสวมเมื่อเขารับการเจิมและได้รับการสถาปนาไว้ในตำแหน่ง

30 จงให้บุตรชายซึ่งจะเป็นปุโรหิตแทนเขานสวมเครื่องยศเหล่านั้นครบเจ็ดวัน ขณะที่เขามายังพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อปรนนิบัติในที่บริสุทธฺิ

31 จงต้มเนื้อแกะตัวผู้สำหรับการสถาปนาในที่บริสุทธฺิ

32 แล้วให้อาโรนกับบุตรชายของเขากินเนื้อแกะตัวผู้นั้น และขนมปังซึ่งอยู่ในกระบุงที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

33 ให้เขากินของซึ่งนำมาบูชาลบลมลทิน เพื่อจะสถาปนาและชำระเขาเหล่านั้นให้บริสุทธฺิ แต่คนภายนอกอย่าให้รับประทาน เพราะเป็นของบริสุทธฺิ

34 และถ้าแม่เนื้อที่ใช้ในพิธีสถาปนาและขนมปังนี้ยังเหลืออยู่จนรุ่งเช้าบ้าง ก็ให้เผาส่วนที่เหลือนั้นด้วยไฟเสียอย่าให้รับประทาน เพราะเป็นของบริสุทธฺิ

เจ็ดวันแห่งพิธีสถาปนา

35 ตั้งนั้นแหละ เจ้าจงกระทำให้แก่อาโรนและบุตรชายเขาตามคำที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ จงทำพิธีสถาปนาเขาให้ครบเจ็ดวัน 36 จงนำวัวผู้ตัวหนึ่งมาถวายทุกๆวัน เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เพื่อทำการลบลมลทินและจงชำระแท่นบูชา ด้วยทำการลบลมลทินของแท่นนั้น จงเจิมแท่นนั้นเพื่อจะชำระให้บริสุทธฺิ

37 จงทำการลบลมลทินแท่นนั้นครบเจ็ดวัน และชำระแท่นนั้นให้บริสุทธฺิ แล้วแท่นนั้นจะบริสุทธฺิที่สุด สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ถูกต้องแท่นนั้นก็จะบริสุทธฺิด้วย

เครื่องบูชาประจำวัน

38 ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งเจ้าต้องถวายบนแท่นนั้นทุกวันเสมอไป คือลูกแกะสองตัว อายุหนึ่งขวบ

39 จงนำลูกแกะตัวหนึ่งมาบูชาเวลาเช้า และนำลูกแกะอีกตัวหนึ่งมาบูชาเวลาเย็น

40 พร้อมกับลูกแกะตัวที่หนึ่งนั้น จงถวายยอดแบ่งหนึ่งในลิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันที่คั้นไว้นั้น

(28) ลนต 3:1 (29) อพย 28:2, 41 (30) ลนต 8:35; 9:1, 8 (31) ลนต 8:31

(32) มธ 12:4 (33) อพย 12:34; ลนต 10:14 (34) อพย 12:10 (35) ลนต 8:33-35

(36) อพย 30:26-29 (37) มธ 23 :19 (38) กตว 29:6-38 (39) อสค 46:13-15

หนึ่งในสี่หิน และน้ำองุ่นหนึ่งในสี่หินคู่กัน เป็นเครื่องตีมบูชา 41 จงถวายนกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นในเวลาเย็น ถวายธัญญาบูชา และเครื่องตีมบูชาคู่กันด้วยเหมือนอย่างในเวลาเช้า ให้เป็นกลิ่นพวยพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ 42 นี่จะเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യตลอดชั่วอายุของเจ้า ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมเฉพะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่ที่เราจะพบเจ้าทั้งหลายและสนทนากับเจ้าที่นั่น 43 ที่นั่น เราจะพบกับชนชาติอิสราเอล และพลับพลาอันจะรับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยสง่าราศีของเรา 44 เราจะชำระพลับพลาแห่งชุมนุมและแท่นบูชาไว้เป็นที่บริสุทธิ์ และเราจะชำระอาโรนและบุตรชายเขาให้บริสุทธิ์ด้วย เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต 45 เราจะสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอล และจะเป็นพระเจ้าของเขา 46 เขาจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้นำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเราจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

เขา”

แท่นสำหรับเผาเครื่องหอม 30” เจ้าจงสร้างแท่นสำหรับเผาเครื่องหอม จงทำแท่นนั้นด้วยไม้กระถินเทศ 2 ให้ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสและสูงสองศอก เชิงอนมุมแท่นนั้นให้เป็นไม้ท่อนเดียวกับแท่น 3 และจงหุ้มแท่นด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งด้านบนและด้านข้างทุกด้าน และเชิงอนด้วย และจงทำกระจังทองคำล้อมรอบแท่น 4 จงทำห้วงทองคำสองห้วง ติดไว้ใต้กระจังด้านละห้วงตรงกันข้าม ห่วงนั้นสำหรับสอดใส่ไม้คานหาม 5 ไม้คานหามนั้นจงทำด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ 6 จงตั้งแท่นนั้นไว้ข้างนอกม่านซึ่งอยู่ใกล้หีบพระโอวาท ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพระโอวาท ที่ที่เราจะพบกับเจ้า 7 จงให้อาโรนเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้นทุกเวลาเช้า เมื่อเขาแต่งประทีปก็จงเผาเครื่องหอมด้วย 8 และในเวลาเย็นเมื่ออาโรนจุดประทีป ให้เผาเครื่องหอมบนแท่น เป็นเครื่องหอมเนื่อง

(41) 1 พกษ 18:29 (42) อพย 25:22; 30:8 (43) อพย 40:34; 1 พกษ 8:11

(44) ลนต 21:15 (45) ปฐก 17:8; อพย 25:8 (46) อพย 16:12; 20:2; ลนต 11:45

(1) อพย 37:25-29 (6) อพย 25:10-22; 26:31 (7) อพย 25:31-40; 27:20; 30:34

นิตยต์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
ตลอดชั่วอายุของเจ้า

9 แต่เครื่องหอมอย่างที่ไม่ห้าม
อย่าได้เผาบนแท่นนั้นเลย หรือ
เผาเครื่องเผาบูชา หรือเครื่อง
ธัญญาบูชา หรือเทเครื่องดื่ม
บูชาบนนั้น

10 ให้อาโรนทำการบูชาไล่บาป
ที่เชิงอนปี่ละหนด้วยเลือดของ
เครื่องบูชาไล่บาปลบมลทิน ให้
เขาทำการลบมลทินแท่นนั้นปี
ละหน ตลอดชั่วอายุของเจ้า
แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุดแต่พระ
เยโฮวาห์”

เงินครึ่งเซเชลเป็นค่าไถ่ชีวิต

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

12 “เมื่อเจ้าจะจดสำมะโนครัว
ชนชาติอิสราเอลจงให้เขาต่างนำ
ทรัพย์สินมาถวายพระเยโฮวาห์
เป็นค่าไถ่ชีวิต เมื่อเจ้านับจำ-
นวนเขา เพื่อจะมีได้เกิดภัยพิ-
บัติขึ้นในหมู่พวกเขาเมื่อเจ้านับ
เขา

13 ทุกคนที่ขึ้นทะเบียนสำมะโน
ครัว จะต้องถวายของอย่างนี้
คือเงินครึ่งเซเชลตามเซเชลของ
สถานบริสุทธิ์ (เซเชลหนึ่งมีเย-
ลิบเก-ราห์) ครึ่งเซเชลเป็นเงิน
ถวายแต่พระเยโฮวาห์

14 ทุก ๆ คนที่ขึ้นทะเบียนสำ-
มะโนครัว อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้น

ไป ให้นำเงินมาถวายพระเยโฮ-
วาห์

15 เมื่อเจ้าทั้งหลายนำเงินมา
ถวายพระเยโฮวาห์ เพื่อจะได้ไถ่
ชีวิตของเจ้าทั้งหลายนั้น สำหรับ
คนมั่งมีก็อย่าถวายเกินและสำ-
หรับคนจนก็อย่าถวายน้อยกว่า
ครึ่งเซเชล

16 จงเก็บเงินค่าไถ่จากชนชาติ
อิสราเอล และจงกำหนดเงินไว้
ใช้จ่ายในพลับพลาแห่งชุมนุม
เพื่อเป็นที่ระลึกแก่ชนชาติอิส-
ราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮ-
วาห์ สำหรับการไถ่ชีวิตของเจ้า
ทั้งหลาย”

ชั้นทองสัมฤทธิ์สำหรับ

ล้างชำระมือและเท้า

ของพวกปุโรหิต

17 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า

18 “เจ้าจงทำชั้นทองสัมฤทธิ์
และพานรองชั้นทองสัมฤทธิ์
ด้วย สำหรับล้างชำระ จงตั้งชั้น
นั้นไว้ระหว่างพลับพลาแห่งชุม-
มนุมและแท่นบูชา แล้วจงตักน้ำ
ใส่ไว้ในชั้นนั้น

19 ให้อาโรนและบุตรชายของ
เขาใช้ล้างมือและเท้า

20 เมื่อเขาจะเข้าไปในพลับพลา
แห่งชุมนุม เขาจะต้องชำระด้วย
น้ำเพื่อจะไม่ตาย หรือเมื่อเขา
เข้ามาใกล้แท่นทำการปรนนิบัติ

(9) ลนต 10:1 (10) ลนต 16:3-34 (12) อพย 38:25; กตว 1:2 (13) อพย 38:26

(15) โยบ 34:19; สกษ 22:2 (16) อพย 38:25-31; กตว 16:40

(18) อพย 38:8; 40:30; 1 พกษ 7:38 (19) อพย 40:31-32; สดต 26:6

เพื่อถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่
พระเยโฮวาห์

21 จงให้เขาล้างมือและเท้าเพื่อ
จะมีได้ตาย และให้เป็นกฎ
เกณฑ์เนื่องนิത്യประจำตัวเขา
คืออาโรนกับเชื้อสายของเขา
ตลอดชั่วอายุของเขา”

น้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์

22 ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ยัง
ตรัสกับโมเสสว่า

23 “จงเอาเครื่องเทศพิเศษคือ
มดยอบน้ำ ซึ่งหนักห้าร้อยเซ-
เซล และอบเชยหอมครึ่งจำนวน
คือสองร้อยห้าสิบเซเซล และ
ตะไคร้สองร้อยห้าสิบเซเซล

24 และการบूरห้าร้อยเซเซล
ตามเซเซลของสถานบริสุทธิ์และ
น้ำมันมะกอกเทศหนึ่งอิน

25 เจ้าจงเอาสิ่งเหล่านี้ มาทำ
เป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ เป็น
นำหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุงน้ำ
มันนั้น จะเป็นน้ำมันเจิมอันบริ-
สุทธิ์

26 แล้วจงเอาน้ำมันเจิมลับ-
ปลาแห่งชุมนุมและหีบพระโอ-
วาทด้วย

27 โตะและเครื่องใช้ประจำโตะ
คันประทีปกับเครื่องใช้ประจำ
คันประทีป และแท่นเผาเครื่อง
หอม

28 แท่นเครื่องเผาบูชา และ
เครื่องใช้ประจำแท่น ทั้งชั้นและ

พานรองชั้นนั้น

29 จงชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อจะ
ได้บริสุทธิ์ที่สุด และอะไรมาถูก
สิ่งเหล่านั้นก็บริสุทธิ์ด้วย

30 อนึ่งจงเจิมอาโรนและบุตร
ชายเขา และสถาปนาเขาไว้ให้
ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต

31 ท่านจงกล่าวแก่ชนชาติอิส-
ราเอลว่า “นี่แหละ เป็นน้ำมัน
เจิมอันบริสุทธิ์สำหรับเราตลอด
ชั่วอายุของเจ้า

32 น้ำมันนี้อย่าให้เจิมคนสา-
มัญเลย และอย่าผสมทำน้ำมัน
อื่นเหมือนอย่างน้ำมันนี้ น้ำมัน
นี้เป็นน้ำมันบริสุทธิ์ เจ้าทั้ง
หลายจงถือไว้เป็นบริสุทธิ์

33 ผู้ใดจะผสมน้ำมันอย่างนี้
หรือผู้ใดจะใช้ชโลมคนต่างตัว
ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติ
ของเขา”

เครื่องหอมสำหรับ

แท่นเผาเครื่องหอม

34 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส
ว่า “จงเอาเครื่องเทศคือยางไม้
ชะมด และมหาหิงค์ ผสมกับ
กำยานบริสุทธิ์ ให้เท่าๆกันทุก
อย่าง

35 จงผสมเครื่องหอมปรุงตาม
ศิลปะช่างปรุงเจือด้วยเกลือให้
เป็นของบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์

36 จงเอาส่วนหนึ่งมาทำให้ละ-
เอียด และวางอีกส่วนหนึ่งไว้

(21) อพยพ 28:43 (23) สดด 45:8; สภษ 7:17 (24) อพยพ 29:40 (25) อพยพ 37:29
(26) อพยพ 40:9; ลนต 8:10 (29) อพยพ 29:37 (30) อพยพ 29:7 (32) อพยพ 30:25, 37
(33) ปฐก 17:14 (34) อพยพ 25:6 (35) อพยพ 30:25 (36) อพยพ 29:37, 42; 30:32

หน้าหีบพระโอวาทในพลับพลาแห่งชุมนุมที่เราจะพบกับเจ้าเครื่องหอมนั้นเจ้าจงถือว่าบริสุทธิ์ที่สุด

37 เครื่องหอมที่เจ้ากระทำตามส่วนที่ผสมนั้น เจ้าอย่าทำใช้เองให้ถือว่านี้เป็นเครื่องหอมบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์

38 ผู้ใดทำเครื่องเช่นนี้ไว้ใช้สุดดม ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา”

ช่างที่สร้างพลับพลาประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

31 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 “ดูซี เราได้ออกชื่อเบซาเลล ผู้เป็นบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายเฮอร์แห่งตระกูลยูดาห์

3 และได้ให้เขาประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าคือให้เขามีสติปัญญา ความเข้าใจและความรู้ในวิชาการทุกอย่าง

4 จะได้คิดออกแบบอย่างประณีตในการทำเครื่องทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์

5 เจียรระไนพลอยต่าง ๆ สำหรับฝังในกระเปาะและแกะสลักไม้ได้ คือประกอบวิชาการทุกอย่าง

6 และดูเถิด เราได้ตั้งผู้ช่วยอีกคนหนึ่ง ชื่อโฮโลลิอับ บุตรชายอาหิสะมัคแห่งตระกูลดาน และสำหรับคนทั้งปวงผู้เฉลียวฉลาด

เราได้บันดาลให้เขามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพื่อเขาจะได้ทำสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งเจ้าไว้ นั้น

7 คือพลับพลาแห่งชุมนุม หีบพระโอวาท และพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาท และเครื่องใช้ทุกอย่างสำหรับพลับพลา

8 โตะกับเครื่องใช้สำหรับโตะคั้นประทีปบริสุทธิ์กับเครื่องใช้สำหรับคั้นประทีป และแท่นเครื่องหอม

9 แท่นเครื่องเผาบูชากับเครื่องใช้ประจำแท่น ชันกับพานรองชันทัน

10 เสื้อยศเย็บด้วยฝีมือประณีตคือเสื้อศอันบริสุทธิ์ของอาโรนปุโรหิต และเสื้อศของบุตรชายของเขา เพื่อจะได้สวมปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต

11 และน้ำมันเจิม กับเครื่องหอมสำหรับที่บริสุทธิ์ ที่เราบัญชาเจ้านั้นให้เขากระทำตามทุกประการ”

วันสะบาโตเป็นหมายสำคัญระหว่างพระเจ้กับอิสราเอล

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

13 “จงสั่งชนชาติอิสราเอลว่า `เจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตของเราไว้ เพราะนี่จะเป็นหมาย

(37) อพย 30:32 (38) อพย 30:33 (2) อพย 35:30; 36:1 (3) อพย 28:3; 35:31

(6) อพย 28:3; 35:10, 34 (7) อพย 36:8; 37:1-5, 6-9 (8) อพย 37:10-24

(9) อพย 38:1-8 (10) อพย 39:1, 41 (11) อพย 30:23-32 (13) อพย 13:17

สำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ได้กระทำเจ้าให้บริสุทธิ์

14 เหตุฉะนี้ เจ้าทั้งหลายจงรักษาวินสบบาโตไว้ เพราะเป็นวันบริสุทธิ์สำหรับเจ้า ทุกคนที่กระทำในวันนั้นเป็นมลทินจะต้องถูกประหารให้ตายเป็นแน่ เพราะผู้ใดก็ตามทำกรณงานในวันนั้น ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา

15 จงทำงานแต่ในกำหนดหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นวันสบบาโต เป็นวันหยุดพักสงบ เป็นวันบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดทำงานในวันสบบาโตนั้นต้องถูกลงโทษถึงตายเป็นแน่

16 เหตุฉะนี้ ชนชาติอิสราเอลจงรักษาวินสบบาโตไว้ คือถือวันสบบาโต ตลอดชั่วอายุของเขา เป็นพันธสัญญาเนื่องนิรันดร์

17 เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับชนชาติอิสราเอลว่า ในหกวันพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แต่ในวันที่เจ็ดพระองค์ได้ทรงงดกรณงานไว้ และได้ทรงหย่อนพระทัยในวันนั้น”

18 เมื่อพระองค์ตรัสแก่โมเสสบนภูเขาซีนายเสร็จแล้ว พระองค์ได้ประทานแผ่นพระโอวาท

สองแผ่น เป็นแผ่นศิลาจารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

รูปเคารพ

วัวทองคำ

32 เมื่อพลไพร่เห็นโมเสสกล่าวขำอยู่ ไม่ลงมาจากภูเขา จึงได้พากันมาหาอาโรนเรียนว่า “ลุกขึ้น ขอท่านสร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำข้าพเจ้าออกมาจากประเทศอียิปต์เป็นอะไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบ”

2 ฝ่ายอาโรนได้กล่าวแก่เขาว่า “จงปลดตุ้มหูทองคำออกจากหูภรรยา และบุตรชายหญิงของเจ้าทั้งหลาย แล้วนำมาให้เราเถิด”

3 พลไพร่ทั้งปวงจึงได้ปลดตุ้มหูทองคำจากหูของตนมามอบให้กับอาโรน

4 เมื่ออาโรนได้รับทองคำจากมือเขาแล้ว จึงใช้เครื่องมือสลักหล่อรูปเป็นวัวหนุ่ม แล้วเขาทิ้งหลายประกาศว่า “โอ อิสราเอลสิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์”

5 เมื่ออาโรนได้ยินดั่งนั้นแล้วจึงสร้างแท่นบูชาไว้ตรงหน้าประตูหน้าประตูนั้น แล้วอาโรนประกาศว่า “พรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลเลี้ยง

(14) อพย 20:8; 31:15 (15) ปฐม 2:2; อพย 20:8-11 (17) ปฐม 1:31

(18) อพย 24:12; 32:15-16 (1) อพย 13:21; 17:1-3 (2) อพย 11:2; 35:22

(4) อพย 20:3-4; 29:45-46 (5) สด 23:2, 4

ถวายพระเยโฮวาห์”
6 ครั้นรุ่งขึ้นเขาตื่นขึ้นแต่เช้ามีด
ถวายเครื่องเผาบูชา และนำ
เครื่องสันติบูชามา พลไพร่ก็
นั่งลงกินและดื่ม แล้วก็ลุกขึ้น
เล่นสนุกกัน

โมเสสอ้อนวอนเพื่ออิสราเอล
7 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโม-
เสสว่า “เจ้าลงไปเถิด ด้วยว่าชน
ชาติของเจ้าซึ่งเจ้านำออกจาก
แผ่นดินอียิปต์นั้น ได้ทำความ
เสื่อมเสียมากแล้ว

8 เขาได้หันเหออกจากทางซึ่ง
เราสั่งเขาไว้อย่างรวดเร็ว คือ
หล่อรูปวัวขึ้นรูปหนึ่งสำหรับตน
และกราบไหว้รูปนั้น และถวาย
สัตวบูชาแก่รูปนั้นและกล่าวว่า
‘โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละ
เป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออก
จากแผ่นดินอียิปต์’”

9 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโม-
เสสว่า “เราเห็นพลไพร่นี้แล้ว ดู
เถิด เขาเป็นชนชาติคอแข็ง

10 ฉะนั้นบัดนี้ เจ้าจงปล่อยเรา
ตามลำพัง เพื่อความพิโรธของ
เราจะเดือดพลุ่งขึ้นต่อเขาและ
เพื่อเราจะผลาญทำลายเขาเสีย
ส่วนเจ้าเราจะให้เป็นประชาชาติ
ใหญ่”

11 ฝ่ายโมเสสก็วิ่งวอนกราบทูล
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า
“ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระ

องค์จึงทรงพระพิโรธอย่างแรง
กล้าต่อ พลไพร่ของพระองค์
ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจาก
แผ่นดินอียิปต์ ด้วยฤทธานุภาพ
อันใหญ่ยิ่ง และด้วยพระหัตถ์
อันทรงฤทธิ์ของพระองค์เล่า

12 เหตุไฉนจะให้ชนชาวอียิปต์
กล่าวว่า ‘พระองค์ทรงนำเขา
ออกมา เพื่อจะทรงทำร้ายเขา
เพื่อจะประหารชีวิตเขาที่ภูเขา
และทำลายเขาเสียจากพื้นแผ่นดิน
โลก’ ขอพระองค์ทรงหัน
กลับเสียจากความพิโรธอันแรง
กล้าของพระองค์ และทรงกลับ
พระทัยอย่าทำอันตรายแก่พล
ไพร่ของพระองค์เอง

13 ขอพระองค์ได้ทรงระลึกถึง
อับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล
ผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นผู้ซึ่ง
พระองค์ได้ทรงปฏิญาณด้วย
พระองค์เองแก่เขาเหล่านั้นไว้ว่า
‘เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีขึ้น
ดุดงดวงดาวในท้องฟ้า และ
แผ่นดินนี้ทั้งหมดซึ่งเราสัญญา
ไว้แล้ว เราจะยกให้แก่เชื้อสาย
ของเจ้า และเขาจะรับไว้เป็นมรดก
ตลอดไป’”

14 แล้วพระเยโฮวาห์จึงทรง
กลับพระทัย มิได้ทรงทำอัน-
ตรายอย่างที่พระองค์ทรงดำริว่า
จะกระทำแก่พลไพร่ของพระ
องค์

(6) อพย 32:17-19 (7) อพย 32:11 (9) อพย 33:3, 5; 34:9 (10) อพย 22:24

(11) พบญ 9:18, 26-29 (12) อพย 32:14; กตว 14:13-19

(13) ปฐก 12:7; 13:15; 15:7, 18; 22:16-18 (14) 2 ซมอ 24:16

**อิสราเอลเปลือยกาย
และให้รูปเคารพ
โมเสสทำลายรูปเคารพ**

15 ฝ่ายโมเสสกลับลงมาจากภูเขาถือแผ่นศิลาพระโอวาทมาสองแผ่น ซึ่งจารึกทั้งสองด้านจารึกทั้งด้านนี้และด้านนั้น

16 แผ่นศิลาเหล่านั้นเป็นงานจากฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า และอักษรที่จารึกนั้นเป็นลายพระหัตถ์ของพระเจ้า สลักไว้บนแผ่นศิลานั้น

17 เมื่อโยชูวาได้ยินเสียงพลไพร่ร้องอยู่เขาจึงเรียนโมเสสว่า "ที่ค่ายมีเสียงเหมือนเกิดสงคราม"

18 ฝ่ายโมเสสตอบว่า "ที่เราได้ยินมิใช่เสียงร้องของคนที่มีชัยชนะ และมีเสียงคนที่แพ้ แต่เป็นเสียงคนร้องเพลงกัน"

19 ต่อมา พอโมเสสเข้ามาใกล้ค่าย ได้เห็นรูปวัวหนุ่มและคนเต็นท์ โทสะของโมเสสก็เดือดพลุ่งขึ้น ท่านโยนแผ่นศิลาทิ้งตกแตกเสียที่เชิงภูเขานั้นเอง

20 แล้วท่านเอารูปวัวหนุ่มที่พลไพร่ทำไว้นั้นเผาเสีย และบดเป็นผงโรยลงในน้ำ และบังคับให้ชนชาติอิสราเอลดื่มมันนั้น

21 โมเสสจึงถามอาโรนว่า "พลไพร่นี้กระทำอะไรแก่ท่านแล้ว ท่านจึงนำบาปอันใหญ่นี้ มาสู่

พวกเขา"

22 ฝ่ายอาโรนตอบว่า "อย่าให้ความโกรธของเจ้านายของข้าพเจ้าเดือดพลุ่งขึ้นเลย ท่านก็รู้จักพลไพร่พวกนี้แล้วว่า เขาเอนเอียงไปในทางชั่ว

23 เขามาร้องขอข้าพเจ้าว่า `ขอลงมาพระเจ้าให้พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำพวกข้าพเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นเกิดอะไรขึ้นกับเขา ข้าพเจ้าไม่ทราบ'

24 แล้วข้าพเจ้าตอบแก่เขาว่า `ผู้ใดมีทองคำให้ปลดออกมา' เขาก็มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจึงโยนลงไปในไฟ แล้ววันนี้ก็ออกมา"

25 เมื่อโมเสสเห็นประชาชนแสดงออกถึงการเปลือยเปล่าเสียแล้ว (เพราะว่าอาโรนปล่อยให้เขาเปลือยเปล่าจนน่าละอายท่ามกลางพวกศัตรู)

สามพันคนที่ให้รูปเคารพ

ถูกประหารชีวิต

26 แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ ประตูค่ายร้องว่า "ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ให้ผู้นั้นมาหาเราเถิด" ฝ่ายลูกหลานของเลวีได้มาหาโมเสสพร้อมกัน

27 โมเสสจึงกล่าวแก่เขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสสั่งดังนี้ว่า `จงเอา

(15) พบญ 9:15 (16) อพย 31:18 (19) พบญ 9:16-17 (20) กตว 5:17, 24

(21) ปฐก 26:10 (22) อพย 14:11; พบญ 9:24

(25) อพย 33:4-5; 2 พศด 28:19 (27) กตว 25:5-13; พบญ 33:9

ดาบสะพายทุกคนแล้วจึงไปตามประตูต่างๆทั่วค่าย ทุกๆคนจงฆ่าพี่น้องและมิตรสหายและเพื่อนบ้านของตัวเอง”

28 ฝ่ายลูกหลานของเลวีก็ทำตามโมเสสสั่ง และพลไพร่ประมาณสามพันคนตายลงในวันนั้น

29 ด้วยโมเสสกล่าวไว้แล้วว่า “ในวันนี้อย่างไรก็ตามจงสถาปนาตัวเองรับใช้พระเยโฮวาห์ จงให้ทุกคนสู้รบกับบุตรชายและพี่น้องของตน เพื่อวันนี้พระองค์จะได้อำนวยการชำระแก่ท่านทั้งหลาย”

30 ครั้นวันรุ่งขึ้น โมเสสจึงกล่าวแก่พลไพร่ว่า “ท่านทั้งหลายทำบาปอันใหญ่ยิ่ง แต่บัดนี้เราจะขึ้นไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ ชะรอยเราจะทำการลบมลทินบาปของท่านได้”

31 โมเสสจึงกลับไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ทูลว่า “โอ พระเจ้าข้า พลไพร่นี้ทำบาปอันใหญ่ยิ่ง เขาทำพระด้วยทองคำสำหรับตัวเอง

32 แต่บัดนี้ขอพระองค์โปรดยกโทษบาปของเขา ถ้าหาไม่ ขอพระองค์ทรงลบชื่อของข้าพระองค์เสียจากทะเบียนที่พระองค์ทรงจดไว้”

33 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ผู้ใดทำบาปต่อเราแล้ว เราจะลบชื่อนั้นเสียจาก

ทะเบียนของเรา

34 ฉะนั้นบัดนี้ จงไปเถอะ นำพลไพร่ไปยังที่ซึ่งเราบอกแก่เจ้าแล้ว ดุเถิด ทูตสวรรค์ของเราจะนำหน้าเจ้า แต่ในวันนั้นเมื่อเราจะพิพากษาเขา เราจะลงโทษเขา”

35 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นแก่พลไพร่ เพราะเหตุเขาทำรูปวัวหนุ่มซึ่งอาโรนทำขึ้น

พระเจ้าต้องการทำลาย

อิสราเอล

โมเสสยกย้ายพลับพลา

33 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ไปเถิด จงยกไปจากที่นี่ เจ้ากับพลไพร่ซึ่งเจ้านำขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยังแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณกับอับราฮัม อีสอัค และยาโคบว่า ‘แผ่นดินนั้นเราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า’

2 เราจะใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำหน้าเจ้าไป และจะไล่คนคานาอัน คนอามไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนฮีไวต์ คนเยบุส ออกเสียจากที่นั่น

3 จงนำไปถึงแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ แต่เราจะไม่ขึ้นไปกับพวกเจ้า เกรงว่าเราจะทำลายล้างพวกเจ้าเสียกลางทาง เพราะว่าเจ้าเป็นชนชาติค่อ

(29) อพย 28:41; 1 ซมอ 15:18, 22; สภข 21:3 (30) กตว 25:13 (31) อพย 20:23

(32) สดต 69:28 (33) อพย 17:14; ลนต23:30 (34) อพย 3:17; 23:20

(35) 2 ซมอ 12:9 (1) ปฐก 12:7 (2) อพย 23:27-31; 32:34 (3) อพย 3:8; 32:9

แข็ง”

4 เมื่อพลไพร่ได้ยินข่าวร้ายนั้น เขามีความโศกเศร้า และไม่มีผู้ใดใส่เครื่องประดับเลย

5 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า `เจ้าทั้งหลายเป็นชนชาติคอแข็ง ถ้าเราจะขึ้นไปกับเจ้าเพียงครู่เดียว เราก็จะทำลายล้างเจ้าเสีย ฉะนั้นบัดนี้ จงถอดเครื่องประดับออกเสีย เพื่อเราจะรู้ว่า ควรจะกระทำอย่างไรกับเจ้า”

6 ฝ่ายชนชาติอิสราเอลก็ถอดเครื่องประดับออกตอนที่เขาอยู่แถบภูเขาไซเน

7 ฝ่ายโมเสสตั้งพลับพลาหลังหนึ่งไว้ข้างนอกไกลจากค่ายและเรียกว่าพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อมาทุกคนซึ่งปรารถนาจะเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ก็ออกไปยังพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งตั้งอยู่นอกบริเวณค่าย

8 และต่อมา เมื่อไรที่โมเสสออกไปยังพลับพลา นั้น พลไพร่ทั้งปวงก็จะลุกขึ้นยืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน มองดูโมเสสจนท่านเข้าไปในพลับพลา

9 ครั้นโมเสสเข้าไปในพลับพลาแล้ว เสาเมฆก็ลอยลงมาตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา แล้วพระเยโฮวาห์ก็ตรัสสนทนากับโมเสส

10 เวลาพลไพร่ทั้งปวงเห็นเสาเมฆนั้นตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลาเมื่อไร ทุกคนก็จะลุกขึ้นยืนนมัสการอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน

11 ดั่งนี้ แหละพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน แล้วโมเสสก็กลับไปยังค่าย แต่โยชูวาผู้รับใช้หนุ่ม ผู้เป็นบุตรชายของนูน มิได้ออกไปจากพลับพลา

โมเสสอ่อนวอนพระเจ้า

ให้พระองค์อยู่กับอิสราเอล

12 โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ดูเถิด พระองค์ได้ตรัสสั่งข้าพระองค์ว่า `จงนำพลไพร่ขึ้นไป’ แต่พระองค์มิได้แจ้งให้ข้าพระองค์ทราบว่าจะใช้ผู้ใดขึ้นไปกับข้าพระองค์ แม้กระนั้นพระองค์ก็ยังตรัสกับข้าพระองค์ว่า `เรารู้จักเจ้าตามชื่อของเจ้า และเจ้าก็ได้รับความกรุณาในสายตาของเราด้วย’

13 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าแม่ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอทรงโปรดสำแดงพระมรรคาของพระองค์ให้ข้าพระองค์เห็นในกาลบัดนี้ เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักพระองค์ แล้วจะรับพระกรุ-

(4) กตว 14:1, 39; อสร 9:3; อสร 4:1, 4 (5) สดต 139:23 (7) อพย 29:42-43

(8) กตว 16:27 (9) อพย 25:22; สดต 99:7 (10) อพย 4:31

(11) อพย 24:13; กตว 12:8 (12) อพย 3:10; 32:34; 33:17 (13) อพย 3:7, 10; 5:1

ฉาในสายพระเนตรของพระองค์ และขอทรงถือว่าชนชาตินี้เป็น พลไพร่ของพระองค์”

14 ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า “เราเอง จะไปกับเจ้า และให้เจ้าได้พัก”

15 ฝ่ายโมเสสจึงกราบทูลพระ องค์ว่า “ถ้าพระองค์มิได้เสด็จ ไปกับข้าพระองค์ ก็ขอย่านำ พวกข้าพระองค์ขึ้นไปจากที่นี่ เลย

16 ทำอย่างไรจะทราบได้ตรงนี้ ว่า ข้าพระองค์และพลไพร่ของ พระองค์ได้รับพระกรุณาในสาย พระเนตรของพระองค์แล้ว ก็ เมื่อพระองค์เสด็จไปกับพวก ข้าพระองค์ด้วยมิใช่หรือ ดังนี้ เราทั้งหลายทั้งข้าพระองค์และ พลไพร่ของพระองค์จึงจะแยก ออกจากชนชาติทั้งปวงที่อยู่บน พื้นแผ่นดินโลก”

17 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า “เราจะกระทำการที่เจ้า กล่าวถึงนี้ด้วยเพราะว่าเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของเรา แล้ว และเรารู้จักเจ้าตามชื่อของ เจ้า”

18 โมเสสจึงกราบทูลว่า “ขอ ทรงโปรดสำแดงสง่าราศีของ พระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด”

19 พระองค์จึงตรัสตอบว่า “เรา จะให้คุณความดีของเราประ- จักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า และเราจะ

ประกาศนามของเราคือ เยโฮ- วาห์ ให้ประจักษ์ต่อหน้าเจ้า เรา ประสงค์จะโปรดปรานผู้ใด เราก็ จะโปรดปรานผู้นั้น และเรา ประสงค์จะเมตตาแก่ผู้ใด เราก็ จะเมตตาผู้นั้น”

20 พระองค์จึงตรัสว่า “เจ้าจะ เห็นหน้าของเราไม่ได้ เพราะ มนุษย์เห็นหน้าเราแล้วจะมีชีวิต อยู่ไม่ได้”

21 พระเยโฮวาห์ตรัสอีกว่า “ดู เกิด มีที่แห่งหนึ่งอยู่ใกล้เรา เจ้าจงไปยืนอยู่บนศิลานั่น

22 แล้วขณะเมื่อสง่าราศีของเรา กำลังผ่านไป เราจะซ่อนเจ้าไว้ในช่องศิลาและจะบังเจ้าไว้ด้วย มือเรานกว่าเราจะผ่านไป

23 เมื่อเราเอามือของเราออก แล้ว เจ้าจะเห็นหลังของเรา แต่ หน้าของเราเจ้าจะมีได้เห็น”

โมเสสจะนำแผ่นศิลาใหม่

สำหรับพันธสัญญา

34 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า “จงสกัดศิลา อีกสองแผ่นเหมือนเดิมแล้วเรา จะจารึกคำเหมือนในแผ่นเก่าที่ เจ้าทำแตกนั้นให้

2 จงเตรียมให้พร้อมเวลาเช้า แล้วจงขึ้นมาบนภูเขาซีนายแต่ เช้า จงคอยเฝ้าเราบนยอดภูเขา นั้น

3 อย่าให้ผู้ใดขึ้นมาด้วย และ

(14) อพย 3:12 (15) อพย 33:3 (16) อพย 34:10 (17) ยก 5:16 (18) อพย 24:16 (19) อพย 34:6-7; รม 4:4, 16 (20) ปฐก 32:30 (22) สดต 91:1, 4 (23) อพย 33:20 (1) อพย 24:12; 31:18 (2) อพย 19:11, 18, 20 (3) อพย 19:12-13; 24:9-11

อย่าให้ผู้ใดมาอยู่ตลอดทั่วทั้งภูเขา อย่าให้ฝูงแพะแกะ ฝูงวัว กินหญ้าอยู่หน้าภูเขานี้เลย”

4 ฝ่ายโมเสสจึงสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรก แล้วทำนาก็ตื่นแต่เช้าขึ้นไปบนภูเขา ซีนายตามรับสั่งของพระเยโฮวาห์ถือศิลาไปสองแผ่น

5 ฝ่ายพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆ และโมเสสยืนอยู่กับพระองค์ที่นั่น และออกพระนามพระเยโฮวาห์

6 พระเยโฮวาห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน ตรัสว่า “พระเยโฮวาห์พระเยโฮวาห์พระเจ้า ผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณ ทรงกริ้วซ้ำ และบริบูรณ์ด้วยความเมตตาและความจริง

7 ผู้ทรงสำแดงความเมตตาต่อมนุษย์กระทั้งพันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิดและบาปของเขาเสีย แต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้ และให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุคน”

8 ฝ่ายโมเสสจึงรีบกราบลงที่พื้นดินนมัสการ

9 แล้วทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าแม่ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลวิง

วอนต่อพระองค์ ของค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์โปรดเสด็จไปท่ามกลางพวกข้าพระองค์เพราะเป็นชนชาติคอแข็ง ตื้อดิ่ง และขอทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและความบาปของพวกข้าพระองค์ และโปรดรับพวกข้าพระองค์เป็นมรดกของพระองค์ด้วย”

ทรงห้ามไม่ให้อิสราเอล

ร่วมกับคนต่างชาติในคานาอัน 10 ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะทำพันธสัญญาไว้ เราจะทำการมหัศจรรย์ต่อหน้าชนชาติของเจ้าทุกคน ซึ่งไม่มีผู้ใดกระทำในประชาชาติใดทั่วพิภพ และประชาชนทั้งปวงซึ่งเจ้าอยู่ท่ามกลางเขานั้น จะเห็นกิจการของพระเยโฮวาห์ เพราะการซึ่งเราจะทำต่อเจ้านั้นจะเป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก

11 จงถือตามคำซึ่งเราบัญชาเจ้าในวันนี้ ดูเถิด เราจะไล่คนอามอไรต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ไปให้พ้นหน้าเจ้า

12 จงระวังตัวให้ดี อย่ากระทำการพันธสัญญากับชาวเมืองซึ่งเจ้าจะไปถึงนั้น เกรงว่าจะเป็นบ่วงแร้วดักพวกเจ้า

13 แต่เจ้าทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาและทิวเสออันศักดิ์-

(5) อพย 19:9; 33:19 (6) กตว 14:18; พญ 4:31 (7) อพย 20:6; ยชา 24:19

(8) อพย 4:31 (9) อพย 33:3, 12-16 (10) อพย 34:27

(11) อพย 23:20-33; 33:2 (12) อพย 23:32-33 (13) อพย 23:24; พญ 12:3

สิทธิ์ของเขาให้แหลกละเอียด และโค่นเสารูปเคารพของเขาเสีย

14 เจ้าย่านมัสการพระอื่นเลย เพราะพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพระนามว่าหวงแทนเป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแทน

15 เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวเมืองนั้น และเมื่อเขาเล่นชู้กับพระของเขา และถวายสัตวบูชาแก่บรรดาพระนั้น เขาจะเชิญพวกเจ้าไปร่วมด้วย และพวกเจ้าจะไปกินของที่เขากวายนุชานัน

16 เกรงว่า เจ้าจะรับบุตรสาวของเขามาเป็นภรรยาบุตรชายของเจ้า และบุตรสาวของเขานั้นจะไปเล่นชู้กับพระของเขา และชักชวนให้บุตรชายของเจ้าไปเล่นชู้กับพระนั้นด้วย

17 เจ้าอย่าหลอรูปพระไว้สำหรับตัวเองเลย

คำบัญชาซ้ำเรื่องเครื่องบูชา

18 เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวันตามกำหนดในเดือนอาบิบตามที่เรบัญญัติเจ้า เพราะเจ้าออกจากอียิปต์ในเดือนอาบิบ

19 ทุกสิ่งซึ่งออกจากครรภ์ครั้งแรกเป็นของเรา คือสัตว์ตัวผู้ทั้งหมดของเจ้า ลูกหัวปีของวัวและ

ของแกะ

20 ส่วนลูกลาหัวปีนั้นเจ้าจงนำลูกแกะมาไถไว้ ถ้าแม่เจ้ามิได้ไถก็จงหักคอมันเสีย บุตรชายหัวปีทั้งหลายของพวกเจ้านั้นจะต้องไถไว้ด้วย อย่าให้ผู้ใดมาเฝ้าเราเมื่อเปล่าเลย

21 เจ้าจงทำการงานในกำหนดหกวัน แต่วันที่เจ็ดจงพัก แม้ว่าในฤดูไถนาและฤดูเกี่ยวข้าวก็จงพัก

22 จงถือเทศกาลสัปดาห์ คือเทศกาลเลี้ยงฉลองผลต้นฤดูเกี่ยวข้าวสาลี และถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บผลิตผลในปลายปี

23 บรรดาผู้ชายทั้งหลายของพวกเจ้าต้องมาประชุมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งอิสราเอล ปีละสามครั้ง

24 เพราะเราจะขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าพวกเจ้า และจะขยายเขตแดนเมืองของเจ้าให้กว้างออกไป เมื่อพวกเจ้าจะขึ้นไปเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าปีละสามครั้งนั้น จะไม่มีใครอยากได้แผ่นดินของเจ้าเลย

25 อย่าถวายเลือดบูชาพร้อมกับขนมปังมีเชื้อ และเครื่องบูชาอันเกี่ยวกับเทศกาลเลี้ยงปีศาจ

(14) อพย 20:3-5; พบญ 4:24 (15) กตว 25:1-2 (16) ปฐก 28:1; กตว 25:1-2 (17) อพย 20:4, 23 (18) อพย 12:2, 15-16 (19) อพย 13:2 (20) อพย 13:13 (21) อพย 20:9; 23:12 (23) อพย 23:14-17 (24) อพย 33:2 (25) อพย 12:10

นั้น อย่าให้เหลือไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น

26 จงคัดพืชผลแรกจากผลรุ่นแรกในไร่รนามาถวายในพระนิเวศพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าต้มเนื้อมันและด้วยน้ำมันแม่ของมันเลย”

27 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “คำเหล่านี้จงเขียนไว้ เพราะเราทำพันธสัญญาไว้กับเจ้าและพวกอิสราเอลตามข้อความเหล่านี้แล้ว”

โมเสสกลับมาด้วยแผ่นศิลาใหม่สำหรับพันธสัญญา

28 ฝ่ายโมเสสเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้รับประทานอาหารหรือน้ำเลย และท่านจารึกคำพันธสัญญาไว้ที่แผ่นศิลา คือพระบัญญัติสิบประการ

29 อยู่ต่อมาโมเสสได้ลงมาจากภูเขาซีนาย ถือแผ่นพระโอวาทสองแผ่นมาด้วย เวลาที่ลงมาจากภูเขานั้นโมเสสก็ไม่ทราบว่ามีผิวหน้าของตนทอแสงเนื่องด้วยพระเจ้าทรงสนทนากับท่าน

30 เมื่ออาโรนและคนอิสราเอลทั้งปวงมองดูโมเสส ดูเถิด ผิวหน้าของท่านทอแสง และเขาก็กลัวไม่กล้าเข้ามาใกล้ท่าน

31 ฝ่ายโมเสสเรียกเขามา แล้วอาโรนกับบรรดาประมุขของ

ชุมนุมก็กลับมาหาโมเสสและท่านสนทนากับเขา

32 แล้วภายหลังคนอิสราเอลทั้งหลายเข้ามาใกล้ โมเสสจึงให้บัญญัติแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ท่านทุกข้อบนภูเขาซีนาย

33 เมื่อท่านพูดจบแล้วก็ใช้ผ้าคลุมหน้าไว้

34 แต่เมื่อไรที่โมเสสเข้าเฝ้าทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านก็ปลดผ้าหน้าออกเสีย จนกว่าจะกลับออกมา แล้วท่านออกมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังตามที่ท่านรับพระบัญชามาแล้วนั้น

35 และคนอิสราเอลดูหน้าของโมเสสคือเห็นผิวหน้าของโมเสสทอแสง ฝ่ายโมเสสใช้ผ้าคลุมหน้าไว้อีกทุกครั้ง จนกว่าจะเข้าไปทูลพระองค์

ทรงห้ามไม่ให้ก่อไฟ

ในวันสะบาโต

35 ฝ่ายโมเสสให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดประชุมกันกล่าวแก่เขาว่า “ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาให้ท่านทั้งหลายกระทำ

2 จงทำงานในกำหนดหกวัน แต่วันที่เจ็ดให้ท่านถือเป็นวันบริสุทธิ์ เป็นวันสะบาโตแต่พระเยโฮวาห์ สำหรับใช้พัก ผู้ใดทำงานในวันนั้นต้องถูกลงโทษถึง

(26) อพย 23:19 (27) อพย 17:14; 24:4 (28) อพย 24:18; 31:8

(29) อพย 32:15; มธ 17:2 (32) อพย 24:3 (33) 2 คร 3:13

(34) 2 คร 3:13-16 (1) อพย 34:32 (2) อพย 20:9-10; สดต 32:3

ตาย
 3 ในวันสะบาโตนี้ น้อยกว่าไฟ
 เลย ทั่วตลอดที่อาศัยของท่าน”
 ขอให้พลไพร่ถวายแด่พระเจ้า
 4 โมเสสได้กล่าวแก่ชุมนุมชน
 อิสราเอลทั้งหมดว่า “ต่อไปนี่
 เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
 ชาว
 5 ท่านทั้งหลายจงนำของจาก
 ของที่มีอยู่มาถวายพระเยโฮวาห์
 ผู้ใดมีน้ำใจกว้างขวางให้ผู้นั้นนำ
 ของมาถวายพระเยโฮวาห์ คือ
 ทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์
 6 ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ผ้า
 ป่านเนื้อละเอียด และขนแพะ
 7 หนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง หนัง
 ของตัวเบดเจอร์และไม้กระ
 ดินเทศ
 8 น้ำมันเต็มตะเกียง เครื่องเทศ
 สำหรับเจือน้ำมันเจิม และปรุจ
 เครื่องหอมสำหรับการเผาถวาย
 9 พลอยสี น้ำข้าวและพลอย
 ต่าง ๆ สำหรับฝังทำเอโฟดและ
 ทับทรวง
 10 จงให้ทุกคนที่เฉลียวฉลาด
 ในหมู่พวกท่าน พากันมาทำสิ่ง
 ทั้งปวงซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญ
 ษาให้ทำแล้ว
 11 คือพลับพลา เต็นท์ และผ้า
 คลุมพลับพลา ขอบเกี่ยวและไม้
 กรอบ กลอน เส้า และฐานรอง
 รับเส้าของพลับพลา

12 หีบและไม้คานหามหีบ พระ
 ที่นั่งกรณากับม่านบังตา
 13 โต๊ะกับไม้ คานหามโต๊ะ
 เครื่องใช้ทั้งปวงสำหรับโต๊ะ และ
 ขนมหีบหน้าพระพักตร์
 14 คันประทีปที่ให้แสงสว่างกับ
 เครื่องอุปกรรมและตะเกียง และ
 น้ำมันเต็มตะเกียง
 15 แทนเผาเครื่องหอมกับไม้
 คานหามแทนนั้น น้ำมันเจิมและ
 เครื่องหอมสำหรับเผาถวายและ
 ม่านบังตาสำหรับประตูที่ประตู
 พลับพลา
 16 แทนเครื่องเผาบูชากับตา
 ข่ายทองสัมฤทธิ์ ไม้คานหาม
 และเครื่องใช้ทั้งปวงของแทน
 ชั้นกับพานรองชั้นนั้น
 17 ผ้าม่านสำหรับกั้นลานพลับ
 พลา กับเส้า และฐานรองรับเส้า
 และผ้าม่านสำหรับประตูลาน
 18 หลักหมุดสำหรับพลับพลา
 และหลักหมุดสำหรับลานพลับ
 พลาพร้อมกับเชือก
 19 เสื้อยศเย็บด้วยฝีมือประณีต
 สำหรับแต่งเวลาปรนนิบัติในที่
 บริสุทธิ คือเสื้อยศบริสุทธิสำ
 หรับอาโรนปุโรหิต และเสื้อยศ
 สำหรับบุตรชายของท่าน เพื่อใช้
 ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต”
 20 แล้วชุมนุมชนอิสราเอลทั้ง
 หมดก็แยกย้ายกันจากโมเสสไป
 21 ทุกคนที่มีใจปรารถนา และ

(3) อพย 12:16 (4) อพย 25:1 (5) อพย 25:2 (6) อพย 36:8 (8) อพย 25:6
 (10) อพย 31:2 (11) อพย 26:1 (12) อพย 25:10 (13) อพย 25:23 (14) อพย 25:31
 (15) อพย 30:1 (16) อพย 27:1-8 (19) อพย 31:10 (21) อพย 25:2

ที่มีใจสมัครก็นำสิ่งของมาถวาย พระเยโฮวาห์สำหรับพลับพลา แห่งชุมนุมและการปรนนิบัติทั้งหลาย และสำหรับเครื่องยศบริสุทธี

22 เขาจึงพากันมาทั้งชายและหญิง บรรดาผู้มีน้ำใจสมัครนำมาซึ่งเข็มกลัด ตุ่มหู แหวนตรา และกำไล เป็นทองรูปพรรณทั้งนั้น คือทุกคนนำทองคำมาแกว่งไปแกว่งมาถวายพระเยโฮวาห์

23 ส่วนทุกคนที่มีด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม หรือที่มีผ้าปานเนื้อละเอียด ขนแพะ หนึ่งแเกะ ตัวผู้ย้อมสีแดง และหนังของตัวแบดเจอร์ก็เอาของเหล่านั้นมาถวาย

24 ทุกคนที่มีเงินหรือทองสัมฤทธิ์ จะถวายก็นำมาถวายพระเยโฮวาห์ และทุกคนที่มีไม้กระถินเทศใช้การได้ก็นำไม้เหล่านั้นมาถวาย

25 ส่วนผู้หญิงทั้งปวงที่ชำนาญก็ปั่นด้ายด้วยมือของตน แล้วนำด้ายซึ่งปั่นนั้นมาถวายทั้งสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และเส้นปาน ป็นอย่างดี

26 ฝ่ายบรรดาผู้ หญิงที่มีใจปรารถนาก็ปั่นขนแพะด้วยความชำนาญ

27 บรรดาประมุขก็นำพลอยสีนำข้าวและพลอยต่างๆมาสำ-

หรับฝังทำเอโฟด และทับทรวง 28 กับเครื่องเทศและน้ำมันเติมตะเกียง น้ำมันเจิม และน้ำมันปรุงเครื่องหอมสำหรับเผาบูชา 29 คนอิสราเอลทั้งชายหญิงทุกคนที่มีใจสมัครนำของถวายสำหรับการทำงานต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ให้กระทำก็นำของมาตามอำเภอใจถวายแด่พระเยโฮวาห์

เบซาเลลและโอโฮลีอับ

เป็นช่างและผู้สอน

30 โมเสสจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "ดูก่อนท่าน พระเยโฮวาห์ได้ทรงออกชื่อเบซาเลลบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายของเฮอรัตระกูลยูดาห์

31 และพระองค์ได้ทรงให้ผู้นั้นประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าให้มีสติปัญญาและความเข้าใจ และความรู้ในการช่างฝีมือทั้งปวง

32 เพื่อจะคิดประดิษฐ์ลวดลายอย่างฉลาด ทำด้วยทองคำและเงินและทองสัมฤทธิ์

33 และเจียรระโนพลอยต่างๆ สำหรับฝังในกระเปาะ และการแกะสลักไม้ คือให้มีฝีมือดีเลิศทุกอย่าง

34 อนึ่งพระองค์ทรงดลใจให้ผู้นั้นมีน้ำใจที่จะสอนคนอื่นได้ด้วย พร้อมด้วยโอโฮลีอับบุตร

(22) อพยพ 32:2-3; 11:2 (23) 1 พศต 29:8 (25) อพยพ 28:3; 31:6; 36:1

(27) 1 พศต 29:6; อสร 2:68 (28) อพยพ 30:23

(29) อพยพ 35:5, 21; 36:1; 1 พศต 29:9 (30) อพยพ 31:1-6 (34) อพยพ 31:6

ชายอาหิสะมัดตระกูลตาน
35 คนทั้งสองนี้ พระองค์ทรง
ประทานสติปัญญาแก่จิตใจของ
เขาให้มีความสามารถในการที่
จะกระทำงานได้ทุกอย่าง เช่น
การช่างฝีมือ การช่างออกแบบ
และการช่างด้ายสี คือสีฟ้า สี
ม่วง สีแดงเข้มและเส้นปานปั่น
อย่างดี และช่างทอ คือทำการ
ช่างฝีมือได้ทุกอย่าง และเป็น
ช่างออกแบบอย่างฉลาดด้วย”

พลไพร่ถวายเป็นมากมาย

36 การสร้างพลับพลาแก้วหน้า
ฝายเบซาเลลและโอ-
โฮสิอับ กับคนทั้งปวง
ที่เฉลียวฉลาด ซึ่งพระเยโฮวาห์
ทรงประทานสติปัญญาและ
ความเข้าใจให้พอที่จะทำการทุก
อย่างในการสร้างสถานบริสุทธิ์
ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้
แล้วทุกประการ

2 โมเสสจึงเรียกเบซาเลลและ
โอโฮสิอับ กับคนทั้งปวงที่
เฉลียวฉลาดซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
ประทานสติปัญญาให้แก่จิตใจ
ของเขา และใจของเขาปรารถนา
ให้มาทำงาน

3 คนเหล่านี้ได้รับของถวายทั้ง
หมดนั้นจากโมเสสที่คนอิสรา-
เอลนำมาถวายเพื่อ ให้นำไปทำ
สถานบริสุทธิ์ พลไพร่ยังนำของ
ที่สมัครใจจะถวายมาถวายอีก

ทุก ๆ เวลาเช้า
4 ฝายคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาด
ซึ่งทำงานต่าง ๆ ที่สถานบริสุทธิ์
นั้นมาถึงแล้ว ต่างก็หยุดทำงาน
ในหน้าที่ของตน

5 พวกเขาเรียนโมเสสว่า “พล
ไพร่นำของมาถวายมากเกินไป
ความต้องการที่จะใช้ในงาน
นั้น ๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
ให้กระทำ”

6 โมเสสจึงสั่งให้ประกาศไปทั่ว
ค่ายว่า “อย่าให้ชายหญิงนำของ
สำหรับทำสถานบริสุทธิ์มาถวาย
อีกเลย” เหตุฉะนั้นพลไพร่จึงยับ
ยั้งไม่นำของมาถวายอีก

7 เพราะของที่เขามีอยู่แล้วก็พอ
สำหรับงานทั้งปวงนั้น และยังมี
เหลืออีก

8 บรรดาช่างผู้เฉลียวฉลาดได้
ทำพลับพลาด้วยม่านลิบผืน
ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ด้วย
ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม มีรูป
เคลือบฝีมือช่างออกแบบไว้

9 ม่านผืนหนึ่งยาวเยี่ ลิบแปด
ศอก กว้างสี่ศอก ม่านทุกผืน
เท่ากัน

10 ม่านห้าผืนเขาทำให้เกี่ยวติด
กัน และอีกห้าผืนนั้นเกี่ยวติด
กันด้วย

11 เขาทำหูด้วยด้ายสีฟ้า ติดไว้
ตามขอบม่านด้านนอกสุดชุดที่
หนึ่ง และตามขอบม่านด้านนอก

(35) อพย 31:3, 6; 35:31; 1 พกษ 7:14; 2 พศด 2:14 (1) อพย 25:8; 28:3; 31:6

(2) อพย 35:21, 26; 1 พศด 29:5, 9, 17 (3) อพย 35:5, 27

(5) 2 พศด 24:14; 31:6-10; 2 คร 8:2-3 (7) 1 พกษ 8:64 (8) อพย 26:1-14

12 ม่านผืนหนึ่งเขาทำหูก้าสับหูก้า
 และตามขอบม่านซุดที่สองเขาก้า
 ทำหูก้าสับหูก้าให้ตรงกัน
 13 และเขาทำขอทองค้ำหูก้าสับ
 ขอ สำหรับใช้เกี่ยวม่านเพื่อให้
 พลับพลาเป็นชิ้นเดียวกัน
 14 เขาม่านด้วยขนแพะสำ-
 หรับเป็นเต็นท์คลุมพลับพลาอีก
 สิบเอ็ดผืน
 15 ม่านผืนหนึ่งยาวสามสิบศอก
 กว้างสี่ศอก ทั้งสิบเอ็ดผืนเท่า
 กัน
 16 เขาเกี่ยวม่านห้าผืนให้ติด
 กันต่างหาก และม่านอีกหกผืน
 ก็เกี่ยวติดกันอีกต่างหาก
 17 และเขาทำหูก้าสับหูก้าติดกับ
 ม่านด้านนอกซุดซุดที่หนึ่ง
 และเขาทำหูก้าสับหูก้าติดกับขอบ
 ม่านด้านนอกซุดซุดที่สอง
 18 เขาทำขอทองสัมฤทธิ์หูก้าสับ
 ขอเกี่ยวขอเข้าที่หูก้าให้ติดต่อเป็น
 เต็นท์หลังเดียวกัน
 19 เขาทำเครื่องดาดเต็นท์ด้วย
 หนึ่งแกะตัวผู้ย้อมสีแดงชั้นหนึ่ง
 และคลุมทับด้วยหนังของตัว
 แบดเจอร์อีกชั้นหนึ่ง
 20 เขาทำไม้กรอบสำหรับพลับ
 พลาด้วยไม้กระถินเทศยกตั้งขึ้น
 ตรงๆ
 21 ไม้กรอบนั้นยาวแผ่นละสิบ
 ศอก กว้างศอกสี่

22 มีเต็อยกรอบละสองเต็อย
 เต็อยกรอบหนึ่งมีไม้ประกบติด
 กับเต็อยอีกกรอบหนึ่ง เขาได้ทำ
 ไม้กรอบพลับพลาทั้งหมดอย่าง
 นี้
 23 เขาทำไม้กรอบพลับพลาตั้ง
 นี้ ด้านใต้เขาใช้ยี่สิบแผ่น
 24 เขาทำฐานด้วยเงินสี่สิบฐาน
 สำหรับไม้กรอบยี่สิบแผ่น ใต้ไม้
 กรอบแผ่นหนึ่งมีฐานรองรับ
 แผ่นละสองฐานสำหรับสวม
 เต็อยสองอัน
 25 ด้านที่สองของพลับพลาข้าง
 ทิศเหนือนั้นเขาทำไม้กรอบยี่สิบ
 แผ่น
 26 เขาทำฐานเงินรองรับสี่สิบ
 ฐาน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละ
 สองฐาน
 27 ส่วนด้านหลังทิศตะวันตก
 ของพลับพลาเขาทำไม้กรอบหก
 แผ่น
 28 เขาทำไม้กรอบอีกสองแผ่น
 สำหรับมุมพลับพลาด้านหลัง
 29 ไม้กรอบนั้นข้างล่างให้แยก
 กัน แต่ตอนบนยอดติดต่อกันที่
 ห่วงแรก เขาทำอย่างนี้ทำให้เกิด
 มุมสองมุม
 30 คือรวมเป็นไม้กรอบแปด
 แผ่นด้วยกันและฐานเงินสิบหก
 อัน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละ
 สองฐาน
 31 เขาทำกลอนด้วยไม้กระถิน

(12) อพยพ 26:5 (14) อพยพ 26:7-14; 35:11; 40:19

(19) อพยพ 26:14 (20) อพยพ 26:15-29

(22) อพยพ 26:17 (31) อพยพ 26:26-29

เทศห้ำอันสำหรับขัดไม้กรอบฝา
พลับพลาด้านหนึ่ง

32 และกลอนอีกห้ำอันสำหรับ
ขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้าน
หนึ่ง และกลอนอีกห้ำอันสำ-
หรับขัดไม้กรอบฝาพลับปลา
ด้านตะวันตก

33 เขาทำกลอนตัวกลางให้ร้อย
ตอนกลางของไม้กรอบสำหรับ
ขัดฝาตั้งแต่มุมหนึ่งไปจดอีกมุม
หนึ่ง

34 เขาหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วย
ทองคำ และทำห้วงกรอบ
ด้วยทองคำสำหรับร้อยกลอน
และกลอนนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำ
เช่นกัน

35 เขามำมำนั้นด้วยด้ายสีฟ้า
สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียด มีภาพเศรฐ
ฝีมือช่างออกแบบไว้

36 เขาทำเสาไม้กระถินเทศสี่
เสาหุ้มด้วยทองคำ ขอดิตเสานั้น
ก็เป็นทองคำ เขาหล่อฐานเงินสี่
อันสำหรับรองรับเสานั้น

37 และเขาทำบังตาที่ประตูพลับ
พลานั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง
สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อ
ละเอียดประกอบด้วยฝีมือช่าง
ปัก

38 และทำเสาห้าต้นสำหรับมำ
นั้นพร้อมด้วยข่อยเกี้ยว บัวคว่ำ
และราวยึดเสานั้นหุ้มด้วยทอง

คำ แต่ฐานห้าฐานสำหรับรองรับ
เสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์

หีบพันธสัญญาและ

พระที่นั่งกรุณา

37 เบซาเลลทำหีบด้วยไม้
กระถินเทศ ยาวสอง
ศอกคืบ กว้างศอกคืบ และสูง
ศอกคืบ

2 หีบนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำบริ-
สุทธิ์ ทั้งข้างในและข้างนอกและ
ได้ทำกระจังรอบหีบนั้นด้วยทอง
คำ

3 เขาหล่อห้วงทองคำสี่ห้วงติด
ไว้ที่มุมทั้งสี่ ด้านนี้สองห้วง
และด้านนั้นสองห้วง

4 เขาทำคานหามด้วยไม้กระ-
ถินเทศหุ้มด้วยทองคำ

5 เขาสอดคานหามเข้าที่ห้วงข้าง
หีบสำหรับใช้ยกหีบนั้น

6 แล้วเขาทำพระที่นั่งกรุณาด้วย
ทองคำบริสุทธิ์ ยาวสองศอกคืบ
กว้างศอกคืบ

7 เขาทำเศรฐทองคำสองรูปโดย
ใช้ค้อนทำ ตั้งไว้ที่ปลายพระ
ที่นั่งกรุณาทั้งสองข้าง

8 เขาทำเศรฐไว้ที่ปลายพระที่
นั่งกรุณาข้างละรูป เขาทำเศรฐ
นั้นตอนปลายทั้งสองข้างเป็น
เนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรุณา

9 ให้เศรฐกางปีกออกเบื้องบน
ปกพระที่นั่งกรุณาไว้ด้วยปีก
และให้หันหน้าเข้าหากัน คือให้

(35) อพย 26:31-37 (37) อพย 26:36

(1) อพย 25:10, 20; 35:30; 36:1

(6) อพย 25:17 (9) อพย 25:20

เขารูปหันหน้ามาตรงพระที่นั่ง
กรุณา

โต๊ะสำหรับชนมปีง

หน้าพระพักตร์และคั่นประทีป

10 เขาเอาไม้กระถินเทศทำโต๊ะ
ตัวหนึ่ง ยาวสองศอก กว้างหนึ่ง
ศอก และสูงศอกคืบ

11 เขาหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำ
บริสุทธิ์ และทำกระจังทองคำ
รอบโต๊ะนั้นด้วย

12 เขาทำประกับขอบโต๊ะนั้น
กว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำ
กระจังทองคำประกอบรอบ
ประกับนั้น

13 เขาหล่อห่วงทองคำสี่อันติด
ไว้ที่มุมโต๊ะทั้งสี่ตรงขาโต๊ะ

14 ห่วงนั้นติดชิดกับกระจัง
สำหรับสอดคานหามโต๊ะนั้น

15 เขาทำคานหามด้วยไม้กระ-
ถินเทศหุ้มด้วยทองคำ สำหรับ
หามโต๊ะนั้น

16 และเขาทำเครื่องใช้สำหรับ
โต๊ะนั้นมี จาน ช้อน กับอ่างน้ำ
และคนโทที่ใช้รินเครื่องดื่มบูชา
ซึ่งทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งสิ้น

17 เขาทำคั่นประทีปอันหนึ่ง
ด้วยทองคำบริสุทธิ์ เขาใช้ฝักค้อน
ทำคั่นประทีป ให้ทั้งลำตัว กิ่ง
ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็น
เนื้อเดียวกันคั่นประทีปนั้น

18 มีกิ่งหกกิ่งแยกออกจากลำ
คั่นประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง

19 แต่ละกิ่งมีดอกเหมือนดอก
อัลมอนด์สามดอก ทุก ๆ ดอกมี
ดอกตูมและกลีบ เป็นดังนี้ทั้ง
หกกิ่ง ซึ่งยื่นออกจากลำคั่น
ประทีป

20 สำหรับลำคั่นประทีปนั้นมี
ดอกสี่ดอกเหมือนดอกอัลมอนด์
ทั้งดอกตูมและกลีบ

21 ใต้กิ่งทุก ๆ คู่ ทั้งหกกิ่งที่ลำ
คั่นประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็น
เนื้อเดียวกันกับคั่นประทีป

22 ดอกตูมและกิ่งเป็นเนื้อเดียว
กันกับคั่นประทีป ทำทุกส่วน
เป็นเนื้อเดียวกันด้วยทองคำ
บริสุทธิ์และใช้ค้อนทำ

23 เขาทำตะเกียงเจ็ดดวงสำ-
หรับคั่นประทีปนั้น ตะไกรตัด
ใส่ตะเกียง และเผาใส่ตะไกร
ด้วยทองคำบริสุทธิ์

24 คั่นประทีปและเครื่องใช้ทั้ง
หมดสำหรับคั่นประทีปนั้น เขา
ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่ง
ตะลันต์

แท่นบูชาสำหรับ

เผาเครื่องหอมและน้ำมันเจิม

25 เขาสร้างแท่นบูชาสำหรับเผา
เครื่องหอมด้วยไม้กระถินเทศ
ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง
เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูง
สองศอก เชิงอนที่มุมแท่นนั้น
ก็เป็นไม้ท่อนเดียวกันกับแท่น

26 เขาหุ้มแท่นนั้นด้วยทองคำ

(10) อพย 25:23-29

(16) อพย 25:29 (17) อพย 25:31-39

(23) กตว 4:9 (25) อพย 30:1-5

บริสุทธิ์ ทั้งด้านบนและด้านข้าง ทั้งสี่ด้านและเชิงอนดัวและ เขาทำกระจิงทองคำรอบแท่น นั้น

27 เขาทำห้วงทองคำสองห้วง ติดไว้ใต้กระจิงทั้งสองด้าน ตรงข้ามกัน เป็นที่สำหรับสอดใส่ไม้คานหาม

28 เขาทำไม้คานหามนั้นด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ

29 เขาปรุ้งน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ และปรุ้งเครื่องหอมบริสุทธิ์ด้วยเครื่องเทศตามคิลปของช่างปรุ้ง

แท่นเครื่องเผาบูชา และชั้นทองสัมฤทธิ์

38 เขาทำแท่นเครื่องเผาบูชาด้วยไม้กระถินเทศ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก

2 เขาทำเชิงอนดัวติดไว้ทั้งสี่มุมของแท่นนั้น เชิงอนดัวนั้นเป็นไม้ชิ้นเดียวกันกับแท่นบูชา เขาหุ้มแท่นด้วยทองสัมฤทธิ์

3 เขาทำเครื่องใช้บนแท่นนั้นทุกอย่างคือหม้อ พลั่ว ชาม ขอกีเยวเนื้อและภาตรองไฟ เครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมดนั้นเขาทำด้วยทองสัมฤทธิ์

4 และเขาเอาทองสัมฤทธิ์ทำเป็นดาข่ายประดับแท่นนั้นให้อยู่ใต้กระจิงของแท่น และห้อยอยู่ตั้ง

แต่กลางแท่นลงมา

5 เขาหล่อห้วงสี่ห้วงติดที่มุมทั้งสี่ของดาข่ายทองสัมฤทธิ์สำหรับสอดใส่คานหาม

6 เขาทำไม้คานหามด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์

7 เขาสอดไม้คานนั้นไว้ในห้วงที่ข้างแท่นสำหรับหาม เขาทำแท่นนั้นด้วยไม้กระดานให้ข้างในกลวง

8 เขาทำชั้นทองสัมฤทธิ์ และพานรองชั้นทองสัมฤทธิ์ จากกระจกเงาของบรรดาผู้หญิงที่ปรนนิบัติ ณ ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

ลานและประตู

9 และเขาทำลานไว้ด้วย ไม้รั้วด้านใต้มีผ้าบัง ทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด ยาวร้อยศอก

10 มีเสายี่สิบต้นกับฐานทองสัมฤทธิ์รองรับเสายี่สิบฐาน ขอดิตเสาและราวยึดเสานั้นทำด้วยเงิน

11 ด้านเหนือมีผ้าบังยาวร้อยศอก กับเสายี่สิบต้นและฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดิตเสาและราวยึดเสานั้นทำด้วยเงิน

12 ส่วนด้านตะวันตกมีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับเสายี่สิบต้นและฐานรองรับเสายี่สิบฐาน ขอดิตเสาและราวยึดเสานั้นทำด้วยเงิน

13 ด้านตะวันออกใช้ผ้ายาวห้า-

(28) อพย 30:5 (29) อพย 30:23-25; 31:35

(1) อพย 27:1-8 (8) อพย 30:18

(9) อพย 27:9-19

ลิปศอก

14 ผ้าบังด้านริมประตูข้างหนึ่ง ยาวลิปห้าศอก มีเสาสามต้นและฐานรองรับเสาสามฐาน

15 และอีกข้างหนึ่ง ริมประตูข้างนี้และข้างโน้น มีผ้าบังยาวลิปห้าศอก มีเสาสามต้นและฐานรองรับเสาสามฐาน

16 ผ้าบังลานโดยรอบนั้น ทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด

17 ฐานรองรับเสานั้น ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ขอดิดเสาะและราวยึดเสาะเป็นเงิน และบัวคว่ำของเสานั้นหุ้มด้วยเงิน และเสาะทุกต้นของลานมีราวยึดเสาะทำด้วยเงิน

18 ม่านบังตาที่ ประตูลานนั้น ปักด้วยฝีมือของช่างปัก เป็นสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อละเอียด ยาวยี่ลิปศอก สูงห้าศอก เสมอกับผ้าบังลาน

19 มีเสาสีตั้งกับฐานรองรับเสาะสีฐานเป็นทองสัมฤทธิ์ ขอดิดเสาะทำด้วยเงิน และส่วนที่หุ้มบัวคว่ำกับราวยึดเสาะเป็นเงิน

20 หลักลมุดทุกหลักของพลับพลาและของลานรอบพลับพลา นั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์

21 นี้แหละเป็นบัญญัติสิ่งของที่ใช้ในพลับพลา คือพลับพลาพระโอวาท ซึ่งเขาทั้งหลายนับตามคำสั่งของโมเสส มีคนเลวีจัดทำ

ตามบัญชาของอิธามาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต

22 ส่วนเบซาเลลบุตรชายอัสรีผู้เป็นบุตรชายของเฮอร์แห่งตระกูลยูดาห์ ทำสิ่งสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสแล้ว

23 ผู้ร่วมงานกับเขาคือ โอลีฮัย-อับ บุตรชายอาหิสะมัคแห่งตระกูลดาน เป็นช่างฝีมือ ช่างออกแบบและช่างตัดยี่ใช้ตัดยี่สีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด

24 ทองคำทั้งหมดซึ่งเขาใช้ในการสร้างที่บริสุทธิ์นั้น คือทองคำที่เขานำมาถวาย มีน้ำหนักยี่ลิปเก้าตะลันต์เจ็ดร้อยสามลิปเซเชล ตามเซเชลแห่งสถานบริสุทธิ์

25 เงินตามจำนวนชุมนุมชนได้นับไว้ รวมเป็นหนึ่งร้อยตะลันต์กับหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดลิปห้าเซเชล ตามเซเชลแห่งสถานบริสุทธิ์

26 คนละเบคา คือครึ่งเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ อันเก็บมาจากทุกคนที่ไปจุดทะเบียนสำมะโนครัว คือนับตั้งแต่อายุยี่ลิปปีขึ้นไปรวมหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน

27 เงินหนึ่งร้อยตะลันต์นั้น เขาใช้หล่อทำฐานรองรับเสาะของ

(20) อพย 27:19 (21) อพย 28:1; ลนต 10:6, 16 (22) อพย 31:2, 6; 1 พศด 2:18 (23) อพย 31:6; 36:1 (24) อพย 30:13, 24; 35:5 (25) อพย 30:11-16; กตว 1:2 (26) อพย 12:37; 30:13, 15 (27) อพย 26:19, 21, 25, 32

สถานบริสุทธิ์และฐานของมาน
ฐานร้อยฐานเป็นเงินหนึ่งร้อย
ตะลันต์ คือฐานละหนึ่งตะลันต์
28 แต่เงินหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ด-
สิบห้าเซเชลันเขาใช้ทำขอสำ-
หรับเสาและหุ้มบัวควาของเสา
นั้น และทำราวยึดเสาด้วย

29 ทองสัมฤทธิ์เขานำมาถวายน
หนักเจ็ดสิบตะลันต์ กับสองพัน
สี่ร้อยเซเชล

30 ทองสัมฤทธิ์นั้นเขาใช้ทำฐาน
ประตูปลับพลาแห่งซุนนุมนและ
ทำแท่นทองสัมฤทธิ์ และตาข่าย
ทองสัมฤทธิ์ ประดับแท่นและ
ทำเครื่องใช้ทั้งหมดของแท่น
นั้น

31 ทำฐานล้อมรอบลานและฐาน
ที่ประตูลาน หลักรวมทั้งหมด
ของปลับพลาและหลักรวมรอบ
ลานนั้น

เครื่องยศบริสุทธิ์

สำหรับอาโรน

39 ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดง
เข้มนั้น เขาใช้ทำเสื้อ
ยศเย็บด้วยฝีมือประณีตสำหรับ
ใส่เวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์
และได้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำ-
หรับอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์
ทรงบัญชาแกโมเสส

2 เขาทำเอโฟดด้วยทองคำ ด้วย
ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และ
ผ้าปานเนื้อละเอียด

3 เขาตีทองใบแผ่ออกเป็นแผ่น
บาง ๆ แล้วตัดเป็นเส้น ๆ เพื่อจะ
ทอเข้ากับด้ายสีฟ้า เข้ากับด้าย
สีม่วง เข้ากับด้ายสีแดงเข้ม และ
เข้ากับเส้นปานอย่างดีด้วยฝีมือ
ช่างชำนาญ

4 เขาทำแถบติดไว้ที่บ่าเพื่อโยง
เอโฟด ให้ติดกับริมตอนบนทั้ง
สองชิ้น

5 รัตประคตทออย่างประณีต
สำหรับคาดทับเอโฟดนั้น เขาทำ
ด้วยวัตถุอย่างเดียวกันและฝีมือ
อย่างเดียวกับเอโฟด คือทำด้วย
ทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดง
เข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
แกโมเสส

6 เขาเอาพลอยสีน้ำข้าวฝิงไว้ใน
กระเปาะทองคำซึ่งมีลวดลาย
ละเอียด และแกะอย่างแกะตรา
เป็นชื่อบุตรอิสราเอล

7 แล้วเขาติดไว้กับเอโฟดบน
แถบนั้นเพื่อให้พลอยนั้นเป็น
ที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิส-
ราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาแกโมเสส

8 เขาทำทับทรวงด้วยฝีมือช่าง
ออกแบบให้ฝีมือเหมือนกับทำ
เอโฟด คือทำด้วยทองคำ ด้าย
สีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้า
ปานเนื้อละเอียด

9 เขาทำทับทรวงเป็นรูปสี่

(28) อพย 27:17 (1) อพย 25:4; 28:4; 31:10; 35:19, 23

(2) อพย 28:6-14; ลนต 8:7 (6) อพย 28:9-11

(7) อพย 28:12, 29; ยชว 4:7 (8) อพย 28:15-29

เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาว
คืบหนึ่ง กว้างคืบหนึ่ง เป็นสอง
ทบด้วยกัน

10 เขาฝั่งพลอยสี แฉวบนทับ
ทรวงนั้น แฉวที่หนึ่งฝั่งทับทิม
บุษราคัมและพลอยสีแดงเข้ม

11 แฉวที่สองฝั่งมรกต ไพฑูรย์
และเพชร

12 แฉวที่สามฝั่งนิล โมราและ
พลอยสีม่วง

13 แฉวที่สี่ฝั่งพลอยเขียว พลอย
สีน้ำข้าว และหยก พลอยทั้ง
หมัดนี้เขาได้ฝังในกระเปาะลวด
ลายละเอียดทำด้วยทองคำ

14 พลอยเหล่านั้นมีชื่อเหล่า
บุตรอิสราเอลสิบสองชื่อ จาริก
ไว้เหมือนแกะตรา มีชื่อตระกูล
ทุกตระกูลตามลำดับสิบสอง
ตระกูล

15 เขาทำสร้อยถักเกลียวด้วย
ทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับทรวง

16 และเขาทั้งหลายทำกระเปาะ
ลวดลายละเอียดด้วยทองคำสอง
อัน และห้วงทองคำสองห้วง ตัด
ไว้ที่ปลายทั้งสองของทับทรวง

17 เขาทั้งหลายสอดสร้อยที่ทำ
ด้วยทองคำนั้นในห้วงที่ปลาย
ทับทรวง

18 และปลายสร้อยอีกสองข้าง
นั้น เขาทั้งหลายทำติดกับกระ-
เปาะลวดลายละเอียดทั้งสอง ให้
ติดไว้ข้างหน้าทีแถบยึดเอโฟด

ทั้งสองข้างบนป่า

19 เขาทั้งหลายทำห้วงทองคำ
สองอันติดไว้ที่ขอบด้านล่างทั้ง
สองของทับทรวงข้างในติดเอ-
โฟด

20 และเขาทั้งหลายทำห้วงสอง
อันด้วยทองคำ ใส่ไว้ริมเอโฟด
ด้านหน้า ใต้แถบที่ตะเข็บเหนือ
รัดประคดที่ ทอดด้วยฝีมือประ-
ณีตของเอโฟด

21 และเขาทั้งหลายผูกทับทรวง
นั้นติดกับเอโฟดด้วย ใช้ด้าย
ถักสีฟ้าร้อยผูกที่ห้วง ให้ทับ
ทรวงทับรัดประคดซึ่งทอดด้วย
ฝีมือประณีตของเอโฟด เพื่อมิ
ให้ทับทรวงหลุดไปจากเอโฟด
ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
แก่มอเส

22 เขาทำเสื้อคลุมเข้าสู่กับเอ-
โฟดด้วยด้ายสีฟ้าล้วนเป็นฝีมือ
ทอ

23 และช่องกลางผืนเสื้อนั้น เขา
ทำเป็นคอเสื้อเช่นเดียวกับคอ
เสื้อทหารและมีขลิบรอบคอเพื่อ
มิให้ขาด

24 ที่ชายเสื้อคลุม เขาทั้งหลาย
ปักเป็นรูปลูกทับทิม ใช้ด้ายสี
ฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้า
ปานเนื้อละเอียด

25 เขาทั้งหลายทำลูกพรวนด้วย
ทองคำบริสุทธิ์แล้วติดลูกพรวน
ระหว่างผลทับทิมรอบชายเสื้อ

(10) อพย 28:17 (14) วา 21:12

(22) อพย 28:31-37; 29:5; ลนต 8:7

(25) อพย 28:33

คลุมนั้น

26 คือลูกพรวนลูกหนึ่ง ผล
ทับทิมผลหนึ่ง และลูกพรวนอีก
ลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่ง
สลับกันดังนี้ รอบชายเสื้อคลุม
นั้น สำหรับสวมเวลาปรนนิบัติ
พระองค์ ตามที่พระเยโฮวาห์
ทรงบัญชาแกโมเสส

27 เขาทั้งหลายทำเสื้อด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียดของช่างทอผ้า
สำหรับอาโรนและสำหรับบุตร
ชายของท่าน

28 และทำมาลาด้วยผ้าปานเนื้อ
ละเอียด และมาลางามด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียด และทำกางเกง
ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด

29 และทำรัดประคดด้วยผ้า
ปานเนื้อละเอียด และปัก
ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม
ด้วยฝีมือช่างปัก ตามที่พระเย-
โฮวาห์ทรงบัญชาแกโมเสส

30 เขาทั้งหลายทำแผ่นมงกุฎ
บริสุทธิ์ด้วยทองคำบริสุทธิ์จารึก
คำว่า "บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์"
ไว้เหมือนอย่างแกะตรา

31 แล้วเขาเอาด้ายถักสีฟ้าผูก
แผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลา ตาม
ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก
โมเสส

32 ดังนั้นแหละเขาทำงานสำหรับ
พลับพลาของเต็นท์แห่งชุมนุม
ให้สำเร็จทุกประการ พระเยโฮ-

วาห์ทรงบัญชาแกโมเสสไว้อย่าง
ไร คนอิสราเอลก็กระทำอย่าง
นั้นทุกประการ

33 เขาจึงได้นำพลับพลามามอบ
ไว้กับโมเสส ทั้งเต็นท์และ
เครื่องใช้ทั้งปวงคือ ขอ ไม้
กรอบ กลอน เสา และฐานรอง
รับเสา

34 เครื่องดาดพลับพลาข้างบน
ทำด้วยหนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง
และหนังของตัวเบดเจอร์ และ
ม่านสำหรับบังตา

35 หีบพระโอวาทกับไม้คาน
หามของหีบนั้น และพระที่นั่ง
กรุณา

36 โต๊ะกับเครื่องใช้ทั้งหมดบน
โต๊ะนั้น และขนมปังหน้าพระ
พักตร์

37 คันประทีปบริสุทธิ์กับตะ-
เกียง คือตะเกียงที่เข้าที่และ
เครื่องใช้ทั้งหมดของคันประทีป
นั้นและน้ำมันสำหรับเติมตะ-
เกียง

38 แท่นทองคำ น้ำมันเจิม
เครื่องหอมสำหรับเผาบูชา และ
ผ้าบังตาสำหรับประตูพลับพลา

39 แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ กับ
ตาข่ายทองสัมฤทธิ์สำหรับแท่น
นั้น ไม้คานหามและเครื่องใช้
ทั้งหมดของแท่น ชันกับพาน
รองชั้น

40 ม่านบังลาน เสากับฐานรอง

(27) อพย 28:39-40 (28) อพย 28:4, 39, 42; ลนต 6:10; 8:9; อสค 44:18

(29) อพย 28:39 (30) อพย 28:36-37; ศคย 14:20

(32) อพย 25:40; 39:42-43; 40:17 (36) อพย 25:23-30

รับ ผ้าบังตาประตูลาน เชือก และหลักหมุดสำหรับลาน และเครื่องใช้ทั้งหมดของการปรนนิบัติที่พลับพลาสำหรับเต็นท์แห่งชุมนุม

41 เสือยศเย็บด้วยฝีมือประณีตสำหรับสวมในเวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ เครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนปุโรหิต เครื่องยศสำหรับบุตรชายอาโรน สำหรับใช้สวมในเวลาปฏิบัติตำแหน่งปุโรหิต

42 สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสสแล้ว ชนชาติอิสราเอลกระทำให้สำเร็จทุกประการ

43 โมเสสจึงตรวจดูงานทั้งปวง และดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้อย่างไร เขาก็ทำเสร็จสิ้นทุกอย่าง โมเสสจึงอวยพรแก่เขา

การตั้งพลับพลา

40 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

2 "ในวันที่หนึ่งของเดือนแรก จงตั้งพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม

3 จงตั้งหีบพระโอวาทไว้ในพลับพลาและกั้นม่านบังหีบนั้นไว้

4 จงยกโต๊ะเข้ามาตั้งไว้ และจัดเครื่องบนโต๊ะไว้ตามที่ของมั้น แล้วจงนำคันประทีปนั้นเข้ามา

และจุดไฟที่ตะเกียงนั้น

5 จงตั้งแท่นบูชาทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมตรงหน้าหีบพระโอวาท แล้วติดม่านบังตาของประตูพลับพลา

6 จงตั้งแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ตรงหน้าประตูพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม

7 จงตั้งชั้นไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วจงตักน้ำใส่ไว้ในชั้นนั้น

8 จงตั้งข้างฝาลานไว้รอบพลับพลา และติดม่านบังตาไว้ที่ประตูลานนั้น

9 จงเอาน้ำมันเจิม เจิมพลับพลา กับสิ่งสารพัดซึ่งอยู่ในพลับพลา นั้น และชำระพลับพลา กับเครื่องใช้ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ แล้วพลับพลา นั้นจะบริสุทธิ์

10 จงเจิมแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วย และเครื่องใช้ทั้งหมดบนแท่นนั้น และชำระแท่นนั้นให้บริสุทธิ์ แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด

11 จงเจิมชั้นทั้งพานรองชั้นด้วย และชำระให้บริสุทธิ์

12 แล้วจงนำอาโรนและบุตรชายของท่านมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ใช้น้ำล้างชำระตัวเขาเสีย

13 จงนำเสื้อฝ่ายศบริสุทธิสวมให้อาโรน แล้วเจิมและชำระเขา

(42) อพย 35:10 (43) ลนต 9:22-23 (1) อพย 25:1 (2) อพย 12:2 (3) อพย 26:33 (4) อพย 25:30 (5) อพย 40:26 (6) อพย 39:39 (7) อพย 30:18 (9) อพย 30:26 (10) อพย 29:36 (12) อพย 29:4-9 (13) อพย 28:41; 29:5

ให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะปรนนิบัติ
เราในตำแหน่งปุโรหิต

14 แล้วจงนำบุตรชายอาโรนมา
ด้วย และสวมเสื้อให้

15 จงเจิมเขาเช่นเจิมบิดาของ
เขา เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราใน
ตำแหน่งปุโรหิต การเจิมนั้นจะ
เป็นการเจิมแต่งตั้งเขาไว้เป็นปุ-
โรหิตเนื่องนิത്യ ตลอดชั่วอายุ
ของเขา”

16 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่
โมเสสให้กระทำสิ่งใด ท่านก็
กระทำสิ่งนั้นทุกประการ

17 ต่อมาในวันที่หนึ่งเดือนแรก
ของปีที่สองท่านติดตั้งพลับพลา

18 โมเสสติดตั้งพลับพลาขึ้น
คือวางฐานและตั้งไม้กรอบขึ้นไว้
สอดไม้กลอนและตั้งเสาขึ้น

19 ท่านกางผ้าเต็นท์ที่บน
พลับพลา แล้วเอาเครื่องดาด
คลุมบนเต็นท์ ตามที่พระเยโฮ-
วาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

20 ท่านเก็บพระโอวาทไว้ในหีบ
นั้นและสอดไม้คานหามไว้ใน
หีบนั้น และตั้งพระที่นั่งกรุณา
ไว้บนหีบ

21 แล้วท่านนำหีบเข้าไปไว้ใน
พลับพลา และกั้นม่านบังตาบัง
หีบพระโอวาทนั้นไว้ ตามที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

22 ท่านตั้งโต๊ะไว้ในเต็นท์แห่ง
ชุมนุมทางทิศเหนือของพลับ-

พลาออกมานั้น

23 แล้วจัดขนมปังไว้บนโต๊ะเป็น
ระเบียบต่อพระพักตร์พระเย-
โฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาโมเสสไว้

24 และท่านตั้งคันประทีปไว้ใน
เต็นท์แห่งชุมนุมทางทิศใต้ของ
พลับพลาตรงหน้าโต๊ะนั้น

25 แล้วก็จุดไฟตะเกียงต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

26 ท่านตั้งแท่นทองคำไว้ใน
เต็นท์แห่งชุมนุมตรงหน้าม่าน

27 และเผาเครื่องหอมบนแท่น
นั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาแก่โมเสส

28 ท่านกั้นม่านบังตาที่ ประดู
พลับพลา

29 ท่านตั้งแท่นสำหรับเครื่อง
เผาบูชาไว้ตรงประตูพลับพลา
แห่งเต็นท์ของชุมนุม แล้วถวาย

เครื่องเผาบูชาและเครื่องธัญญ-
บูชาบนแท่นนั้น ตามที่พระเย-
โฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส

30 ท่านตั้งชั้นไว้ระหว่างเต็นท์
แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วใส่
น้ำไว้ในขันสำหรับชำระล้าง

31 โมเสสกับอาโรน และบุตร
ชายของท่าน ล้างมือและเท้าที่
ชั้นนั้น

32 เวลาเขาทั้งหลายเข้าไปใน
เต็นท์แห่งชุมนุม หรือเข้าไป

(15) อพย 29:9 (17) อพย 40:2 (20) อพย 25:16 (21) อพย 26:33 (22) อพย 26:35
(23) อพย 40:4 (25) อพย 25:37 (26) อพย 30:6 (27) อพย 30:7 (28) อพย 26:36
(30) อพย 30:18 (31) อพย 30:19 (32) อพย 30:19

ใกล้แท่นนั้นเมื่อไร เขาก็ชำระล้างเสียก่อน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส 33 ท่านกันบริเวณลานรอบพลับพลาและแท่นนั้น แล้วกันม่านบังตาที่ตรงประตูลาน โมเสสก็จัดการนั้นให้เสร็จสิ้นไปทุกประการ

**เมฆของพระเจ้า
แสดงว่า**

พระเจ้าทรงพอพระทัย

34 ในขณะที่นั้นมีเมฆมาปกคลุมเต็นท์แห่งชุมนุมไว้ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏอยู่เต็มพลับพลานั้น

35 โมเสสเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุมไม่ได้เพราะเมฆปกคลุม

อยู่ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลานั้น

36 ตลอดการเดินทางของเขา เมฆนั้นถูกยกขึ้นจากพลับพลาเมื่อใด ชนชาติอิสราเอลก็ยกเดินต่อไปทุกครั้ง

37 แต่หากว่าเมฆนั้นมิได้ถูกยกขึ้นไป เขาก็ไม่ออกเดินทางเลย จนกว่าจะถึงวันที่เมฆนั้นจะถูกยกขึ้นไป

38 เพราะตลอดทางที่เขายกเดินไปนั้น ในกลางวันเมฆของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่เหนือพลับพลา และในตอนกลางคืนมีไฟสถิตอยู่เหนือพลับพลานั้น ประจักษ์แก่ตาของวงศ์วานอิสราเอลทั้งปวง

(33) อพย 27:9-18 (35) ลนต 16:2; 1 พกษ 8:11; 2 พศต 5:13-14

(36) อพย 31:21-22; กตว 9:17; นทม 9:19 (37) กตว 9:19-22

(38) อพย 13:21; กตว 9:12, 15; สดต 78:14; อสย 4:5